

॥ सरस्वतीनमः ॥ ११११ ॥

(चतुर्थ-पञ्चम-षष्ठ भागाः)

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
MADRAS

विद्वद्भिर्दधारिणाः

डि. आर्. नारायणार्येण ।

विरचिता ।



शिवपुरम् ।

११११

॥ संस्कृतप्रकाशिका ॥

(പ്രകാശനം, ഭാഗം 1)

॥ श्रीः ॥

ഇതിനുമുമ്പു കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിൽ 1, 4, 5-ാം ഗണങ്ങളിലെ ധാതുക്കളുടെ ലട് (Present perfect) ല്യട് (Second future) ലോട് (Imperative) പൊട് (Potential) എന്നീ ലകാരങ്ങളിലെ രൂപങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിവരണങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനുമുമ്പു നൽകിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള

ഇതിനുമുമ്പു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലായി മേൽപറഞ്ഞവയിലെ ധാതുക്കളുടെ ശേഷം ലകാരങ്ങളിലും 2, 3, 5-ാം ഗണങ്ങളിലെ ധാതുക്കളുടെ പത്തു ലകാരങ്ങളിലുമുള്ള വിവരണങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കാരകങ്ങളും തിരഞ്ഞെടുക്കലും വിവരണങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

1, 4, 5-ാം ഗണങ്ങളെക്കുറിച്ചും 2, 3, 5-ാം ഗണങ്ങളെക്കുറിച്ചും തിരിച്ചറിയുന്നു.

പുറത്തുനിന്നും അതു തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി നൽകിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും ഇതിനായി ഇതിന്റെ അവസാനത്തിൽ വിവരം നൽകുന്നു.

समासवृत्तिः ॥

അനേകം പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചേർന്നു മിശ്രിക്കുന്ന പദങ്ങളോടുകൂടി ഒരു വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് സമാസവൃത്തി. ഇതിൽ പദങ്ങൾ കഴിയുന്നതായാ പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചേർന്നു വെച്ചുപോകുന്നു. ഉദാഹരണം: 'വിശ്വമുഖം' എന്നു പറയുന്നു. 'സമാസവൃത്തി', 'വ്യക്തശേഷവൃത്തി', 'തലിതവൃത്തി' എന്നിങ്ങനെ പലതരത്തിലുള്ളവയുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം സമാസവൃത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

സമാസവൃത്തിയിൽ അനേകം പദങ്ങളെ കൂട്ടി ചേർക്കുന്നതിനു 'സമാസം' എന്നു പേര്. സമാസവൃത്തിയുടെ വിഭാഗമായി 'യശോദായ' എന്ന പദവും 'യശോദായ. പുത്ര' എന്നും വിശ്വമുഖം, തത്പുത്ര, വഹുധീഹി, അയ്യധീന, എന്നിവയെ സമാസവൃത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു.

इन्द्रः— प्रायेण उभयपदार्थपरश्च ।

സമാസവൃത്തിയിൽ വിശേഷണവിശേഷ്യകൾ ചേർന്നു വെച്ചുപോകുന്നതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചേർന്നു വെച്ചുപോകുന്നു. ഉദാഹരണം: 'സമാസവൃത്തി' എന്നു പറയുന്നു. 'സമാസവൃത്തി' ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

കിംഗവ്യമാധിരി ജം.

കുक्കുട: च मयूरीकुक्कुटौ इमौ । कुक्कुट· च मयूरी च कुक्कुट
। रामरुद्रमणौ । रामरुद्रमणभरतशत्रुघ्ना । शिवकेशवौ ।

2) समाहारद्वन्द्व.— शुक् च बक्. च (तथो समाहार) शुक्
നമാരാരോപനപന്ത ന ചക്രകലിംഗവ്യം ഐകവ്യമ
യ്യിരിക്കും.

a) വ്യംഗ്യം അർത്ഥം b) വാക്യം ഗണഭേദം c)
നായം പ്രപഞ്ചം ഉപദേശം d) നിത്യം യ
നീകം അപരം e) പദങ്ങൾ f) അർത്ഥ
പദപദകവചം

3) (1) पाणिपाठम् 2) वीणाप्रेणुमൃदङ्गम् (3) रथगजतुरग
क्षम् (4) अस्त्रകूटम् (6) धानाशावुलि।

Note — പദപ്രാപ്തിൽ വിദ്യ യോഗം ബന്ധവ്യ
കാരണവ്യക്തി ഉപദേശം പരമാധിരികരണവ്യ
കാരണം. हीतापोषारौ । मातापितरौ । पितापुत्रौ ।

നമാരാരോപനപ്രാപ്തിലെ ഉപദേശം ദ്. ധ്. ട. ഐക
പ്രാപ്തിലോ മാതൃപദം അനുസ്മരിക്കുന്നതായിരുന്ന
പ്രകാരം മാതൃപദം അനുസ്മരിക്കുന്നതാണ്. शमीद्र
म् । छत्रोपानुम् । वाक्त्वचम् ।

EXERCISE.

ഈ പദങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന വിശേഷങ്ങൾ കാണിക്കുക

१० गंगायमुने

१०४ क०गी०क०न०व०१० न २०पी०क०क

च सुग्रीव. च २ ब्राह्मण. च क्षत्रिय. च वैश्यः च
 का च रोहिणी च ४ हेमन्त. च वसन्त. च
 ष्टिरः च अर्जुन. च ६ प्रावृट् च शरद्वृट् च
 च उलूकः च ।

धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोपि न विद्यते ।
 अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥
 रोगशोकपरीताप — बन्धनव्यसनानि च ।
 आत्मापराधवृक्षाणां फलान्येतानि देहिनाम् ॥
 ब्रजन्ति न निवर्तन्ते स्रोतांसि सरिता यथा ।
 आयुरादाय मर्त्यानां तथा रात्यहनी अपि ॥
 जन्ममृत्युजराव्याधि—वेदनाभिरुपद्रुतम् ।
 ससारमिममत्यन्तमसाद्यत्यजतः सुखम् ॥
 अधमा वित्तमिच्छन्ति धनमानौ च मध्यमा ।
 उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि महतां धनम् ॥
 चत्वारो वित्तदायादा. धर्माग्निनृपतस्करा ।
 ज्येष्ठपुत्रावमानेन त्रय. कुप्यन्ति सोदरा ॥
 वैद्यो गुरुश्च मन्त्री च यस्य राज्ञः प्रियवदा ।
 शरीरधर्मकोशेभ्य क्षिप्रं स परिहीयते ॥

ൽ കണ്ടു കാളിന്ദിയിൽ രിക്കലും തൃപ്തിവരികയും
 'വെളിച്ചം' കണ്ടതിനും കളിയിലും ഇവരെ ആരും
 നല്ലിട്ടു. ആരണ്ടു കാരണത്താലും ഭൂമിത്തുടങ്ങി
 കലം വെളിച്ചം കഴിഞ്ഞു? എന്നാൽ ഇന്നു
 രംഗത്തിട്ടില്ല കടമ്പാ വെളിച്ചം കാട്ടുവെളിച്ചം
 നാടത്തോളം കാലം കാളിന്ദിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ
 'രാധയെ' വാണുവേദകുമാരൻ പ്രയാസമുണ്ട് '
 വരെയെഴുതിച്ചാണു കാളിന്ദി പാടുന്നതു'. പാമ്പും ക
 ലും വെളിച്ചം, തങ്ങളുടെ സഹജമായ വെളിച്ചം
 കളി പ്രതിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു ആ വേണുന്ന
 കേൾക്കുന്നവരും. രാധയേയും കൃഷ്ണനേയും
 വെളിച്ചം ആവേശമുണ്ടാക്കുന്ന ആനന്ദത്തിനും
 ഉല്ല



द्वितीयः पाठः ।

തുരപ — പ്രായം ഉത്തരപദാർത്ഥപ്രധാന । തരം ൧൦൦൦
 വിമതിതതുരപ , കർമ്മധാരയതതുരപ., ഹിഗുതതുരപ ,
 തരം ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦

വിമതിതതുരപ — ഹൃദയിലെ പൂർണ്ണവരം ദിവിയ
 ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦

- ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ = ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ । കൃഷ്ണം ചിത്ര = ൧൦൦൦
- ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ = ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ । നരക മിന്ന = ൧൦൦൦
- ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ = ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ । മൂർത്തന്യഃ ജതി = ൧൦൦൦
- ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ = ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ । ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ = ൧൦൦൦ ൧൦൦൦

പ്രാർത്ഥിസമാസ = പ്രകൃഷ്ട വാത = പ്രവാത ।

മയൂരവ്യസകാഠി:— അന്യ രാജ = രാജാന്ത മ് ।

ഏകദേശിസമാസ.—പൂർവ്വ കായ = പൂർവ്വകായ ।

e (a) നമോസ്ത നതിൽ അർത്ഥം രാജൻ, സതി
) നീ പരാജ, സഖ, അഹ ദമ
 ഗോശ്രീരാജ കൃഷ്ണസഖ:

1. പൂർവ്വ അപര രൂപമായ രാജി
 നം
 രാജ

)

EXERCISE.

1.

1. ഭവര	2. പ്രസൂനരാജി	3. ഭോജരാജ
4. ത്രീലകടാ	5. ദൈത്യകുലപ്രമുഖ	6. നഖാപ്രലാഹ
7. നാനന്ദ ഹര	8. വായുസഖ	9. പതനभीതി
10. ക്കഗത	11. ക്കണപഥമ്	12. ഗോകുലവാസി
13. അന്തരമ്	14. അമാനുഷ	15. പയോദ്ധ
16.	17. നന്താമൃതമ്	18. പാവകുടാരുഹ

य मू ।	विहगानां राज्ञा ।	तापेन खिन्ना
श । भयम् ।	पत्रं एव आतपतम् ।	समन्ता गंगा
शैवे गुण ।	निशायां चरति इति ।	पल्लवं इव पा
क्ष - त अनन्तं च ।	मन हरति इति ।	द न्यत युगम्

न भृत्य ।

तस्य वारि पित्तघ्न तस्य वारि कफापहन् ।
 तातस्य विदोषघ्न पुनस्तस्य विषोपमम् ॥
 त्वोपि शोभते तावत् सभायां वस्त्रवेष्टित ।
 त्वच्च शोभते मृगं यावत् किञ्चिन्न भाषते ॥
 तद्रव्ये निहिता काचित् क्रिया फलवती भवेत् ।
 व्यापारशतेनापि शुद्धवत् पाश्र्यते वक् ॥
 ता घृणा त्वसत्पुष्ट क्रोधनो नित्यशो दत्त ।
 भाग्योपजीवी च पद्येते दुःखभागिन ॥
 पारविषयक्षस्य हं एव रसवत्फले ।
 व्यामृतरसास्वादः संगम सुजनैः सह ॥
 जसौख्य निरुन्धानो यो धनार्जनमिच्छति ।
 पथभारवाही च क्लेशस्यैव हि भाजनम् ॥
 न प्रियवाक्सहित ज्ञानमगर्वं क्षमान्वितं शौर्यम् ।
 तत्त्यागनियुक्तम् दुर्लभमेतच्चतुष्टय लोके ।
 नाहूतो विशेषस्तु अपृष्टो बहु भाषते ।
 त्मान मन्यते प्रीतं भूपालस्य स दुर्मति ।
 णापि हरेणापि ब्रह्मणापि सुरैरपि ।
 तत्र लिखिता रेखा परिमार्ष्टं न शक्यते ॥

-- ന -- ക -- -- -- -- --

അക്കംതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഏനീട്ടം ഗുരുനാഥൻ
 ഹൃദയം പ്രദാനം ചെയ്ത ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു. തന്റെ
 യ തുട, കണ്ണനീരുകൊണ്ടു നന്നത്ത മുഖം—ഇ
 ഏല്ലാവരും പഠിക്കുന്ന നമയത്തു പ്രദാനം
 കാവംകൊണ്ടു ജപിക്കുന്ന ഗുരുവിന്റെ മുഖം
 കണ്ടു പലപ്പോഴും പ്രദാനം ചെയ്തതെന്നു ന
 ' കരം കഴിഞ്ഞു. പ്രദാനം ക്രമ
 ചെയ്തു. 'ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥ ഞാനിന്നു തീക്ക
 ശേഷിഞ്ഞു' നീലനീരം നീലുള്ള ആകാശം, മുല്ലപ്പൂ
 തു നീലാവു—ഗുരുനാഥൻ പതിയോടുകൂടി കി
 ദ്രവേശിച്ചു. ഒരു വലിയ കല്ലോടുകൂടി ഗുരുവിന്റെ
 നരെ മുക്കിപ്പായി ആരും കാണാതെ പ്രദാനം
 ചെയ്തതെന്നു. ഗുരു പറഞ്ഞു— 'എന്തൊരു ഭ
 ചന്ദ്രൻ? എന്നാലും എന്റെ പ്രദാനം ചെയ്തതെന്നു
 നായാണു' അധികം ഭംഗി' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ
 പല്ലുപോലെയാണി. അയാൾക്കു കാഴ്ചം മനസ്സിലാ
 നെ ഇറങ്ങിവന്നു തന്റെ ഏല്ലാ കുറ്റങ്ങളും ക
 കരഞ്ഞുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പ്രദാനം ഗുരുവിനെ
 മസ്കരിച്ചു. പശ്ചാത്താപമേകുന്ന ഉമിത്തലിൽ
 ടവിൽ ആ ഗുരുഭക്തൻ ജീവനെ ത്യജിക്കുകയും
 ന്റെ മേമ്പയെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഗുരു അവന്റെ ഗ
 റിഞ്ഞു' ഉള്ളിൽ ആനന്ദിക്കുകയല്ലാതെ അതിനെ
 കാശിപ്പിക്കുകയില്ല.

IV बहुव्रीहि — प्रायेण अन्यपदार्थप्रधानः ।

അന്യപദാർത്ഥത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ചില
 ചേന്നു രൂപമാസിക്കുന്നതിന്നു' നമ്മുപ്രീതി എന്നു
 വിശേഷ്യത്തന്റെ ലിംഗത്തിലും സ്ത്രീയിരിക്കും
 തരത്തിലാകുന്നു.

मानाधिकरणबहुव्रीहिः—

- 1) प्राप्ता विद्या यं सः = प्राप्तविद्य (माणवക.)
- 2) हतः शत्र. येन स = हतशत्रु. (राम.)
- 3) दत्त अर्घ्यं यस्मै सः = दत्तार्घ्य. (अतिथि)
- 4) निष्क्रान्तः जनः यस्माम् स = निष्क्रान्तजन (ग्राम)
- 5) पीतं अब्रं यस्य स = पीताम्बर. (कृष्ण)
- 6) वीरा. पुरुषा. यस्मिन् स = वीरपुरुष (ग्राम)

ചെയ്ത വിശ്രമവാക്യങ്ങളിൽ കണ്ടുന്ന യജുസ്സു
 പിടുകതായനുരരിച്ചു ദിതീദാർത്ഥം നമ്മുപ്രീതി, തൃതീ
 യപ്രീതി എന്ന ക്രമത്തിലും ചേർ വരത്തു വന്നുണ്ടു്

व्यधिकरणबहुव्रीहि —

- 1) शूलं पाणौ यस्य सः = शूलपाणिः (शिव
- 2) उष्ट्रस्य मुखं इव मुख यस्य सः = उष्ट्रमुख ।

सख्योत्तरपदः—

दशानां समीपे उपदशाः (पुरुषाः)

IV संख्योभयपदः=

द्वौ वा तयो वा द्विताः (बालका.) त्रिचतुराः, पञ्चपाः ।

V सहपूर्वपदः—

शिष्येण सह वतंते इति=सशिष्य. सहशिष्यः वा (गुरुः)

VI दिगन्तराललक्षण —

दक्षिणस्या. पूर्वस्या च दिशो. अन्तराल=दक्षिणपूर्वा । उत्तर

VII व्यतीकारलक्षणः—

केशेषु केशेषु गृहीत्वा इदं युद्धं प्रवृत्तं इति=केशाकेशि (दण्डादण्ड, मुसलामुसलि इत्ये

VIII नञ् बहुव्रीहिः—

न विद्यते पुत्रः यस्य स =अपुत्र. (राम.)

IX प्रादि बहुव्रीहिः—

निर्गता दया यस्मात् स.=निर्दय (कस)

Note—(a) ഇവയെ ക്രിയായ രൂപങ്ങളാണെന്നായി പ്രത്യേകമായി നിർഗതാ ദയാ യस्मिन् കർമ്മणि തത്ത്യാ എന്നീ വിധത്തിൽ വിശദീകരിക്കും.

(b) ബഹുവ്രീഹിയിൽ അത്യന്തമായ ജായാ എന്നതായും ധനുസ് എന്നതായും ധന്വൻ എന്നതായും അക്ഷി എന്നതായും അർജുനൻ എന്നതായും ഉൾപ്പെടുന്നു. —പാർവതീജാനി., കുസുമധന്വാ, കമലാക്ഷ.

(c) ഉപമാനാദികൾ ഉൾപ്പെടെ, പൂതി, സു, സുരഭി എന്നിവയുടെ അർത്ഥത്തിൽ ഗന്ധ എന്നതായും ഗന്ധി എന്നതായും ഉൾപ്പെടുന്നു. കുസുമം ഇത്യം.

(d) ഭൂകാലം തമോ 'ത്യ' എന്ന ലിംഗമായ ഇരുകാലാനുസ്മാൻ എന്ന ഉത്തരമായിട്ടുള്ള ബഹുവ്രീഹി രമാനാദികൾ ഉൾപ്പെടെ. നദീമാതൃകോദേശ । बहुकुमारीकं नग

(e) ക എന്നതായും മാന്യാനായായി മാറ്റം ബഹുവ്രീഹിയിൽ ഉൾപ്പെടെ. महायशा, महायशस्क. ഇത്യം.

- I अव्ययपूर्वपदः— १ नगरस्य समीपे = उपनगरम् ।
 २ समुद्र अभिव्याप्य = आसमुद्रम् ।
 ३ शक्तिमनतिक्रम्य = यथाशक्ति ।
 ४ विष्णोः पश्चात् = अनुविष्णु ।

II नमपूर्वपद. — शाकस्य लेशः = शाकप्रति । सूपप्रति ।

(पूर्वं भूत. = भूतपूर्वं ഇത്യാദിയെ സൂക്ഷ്മമാസമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ പൂർവ്വപദത്തിന്റെ വിഭക്തി ലോപിക്കുന്നു എന്നതിനെ 'ലുക്നമാസ'മെന്നും ലോപിക്കാത്തവയെ 'സമെന്നും' പറയുന്നു. ഇതേവരെ നമാസങ്ങൾക്കു പദങ്ങളിലെല്ലാം പൂർവ്വപദത്തിന്റെ വിഭക്തി ലോപമുണ്ടു' അവയെ ലുക്നമാസമായും 'ഉച്ഛിഷ്ടി: മുതലായ ലുക്നമാസമായും ഗണിക്കേണ്ടതാണ്')

VI. एकशेषवृत्तिः ।

സമാധാനങ്ങളും ചകാരം 'കാണ്ടു കൂട്ടി' ചുക്ക = പത്രയ അനുകം പദങ്ങളിൽ ഒരു പദം മാത്രം ശേഷിച്ചു ലോപിച്ചു ചോദിക്കുന്നതിനെ एकशेष: എന്നു പറയുന്നു എന്നതിനാൽ ഉണ്ടായ വാക്യം, ശേഷിച്ചു ആ ഒരു പദം അനുകുന്നു.

- १ सरूपैकशेष.— बाल. च बाल च = बालौ ।
 बालः च बाल. च बालः च = बाला. ।
 २ विरूपैकशेषः = माता च पिता च = पितरौ ।
 पुत्रश्च दुहिता च = पुत्रौ ।
 भ्राता च स्वसा च = भ्रातरौ ।
 हसी च हंस. च = हंसौ ।

१	कृपाणपाणि.	२	सन्नताङ्गी	३	सरोजलोचनः
४	अस्तनिद्र	५	काञ्चनाभा	६	दर्शितदिव्यरू
७	विनिद्र	८	नीतरात्रिशेष	९	निरुद्यम
०	सलज्ज.	११	सादरम्	१२	नवनीतगन्धि
३	असंख्य	१४	बद्धाञ्जलि	१५	अलङ्घकामा
६	आद्वारम्	१७	प्रतिद्वारम्	१८	प्रतिगृहम्
९	यावज्जीवम्	२०	धीरध्वनि.	२१	नन्दादय.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

कुल मानसं येषां ते २ इन्द्र आदि. येषां ते ।
 न्य गन्ध.इव गन्धः यस्य स ४ चकोरस्य लोचने इव लोचने यस्य
 । उदरे यस्य स । ६ सीतया सह वर्तते इति ।

७ वीतं भय यस्मिन् कर्मणि तत्तथा ।

अय निज परो वेति गणना लघुचेतसाम् ।

उदारचरितानां तु वसुधैव कुडुबकम् ॥

रूपयौवनसम्पन्ना विशालकुलसभवा ॥

विद्याहीना न शोभन्ते निर्गन्धा इव किशुका ॥

अचतुर्वदनो ब्रह्मा द्विबाहुरपरो हरिः ।

अफाललोचन शंभु भगवान् बादरायणः ॥

माता मित्व पिता चेति स्वभावान्त्रितय हितम् ।

कार्यकारणतश्चान्ये भवन्ति हितबुद्धय ॥

नारिकेलसमाकारा दृश्यन्ते हि सुहृज्जना ।

अन्ये बदरिकारा बहिरेव मनोहरा ॥

भुत्व धनमूलं हि राज्ञामप्युपजायते ॥

सेवितेश्वरद्वारं अदृष्टविरहव्यथम् ॥

नुक्तक्लीबवचनं धन्यं कस्यापि जीवनम् ॥

रुत्साहं निरानन्द, निर्वीर्यमरिनन्दनम् ।

। एम सीमन्तिनी काचित् जनयेत् पुत्रमीदृशम् ॥

भिषेको न संस्कार, सिंहस्य क्रियते मृगे ।

क्रमार्जितराज्यस्य स्वयमेव मृगेन्द्रता ॥

ण वापि परित्यज्य मानमेवाभिरक्षतु ।

नेत्यो भवति प्राणो मानस्त्वाचन्द्रतारकम् ॥

यहं प्रत्यवेक्षेत नरश्चरितमात्मन ।

नु मे पशुभिस्तुल्य कि नु सतपुरुषैरिति ।

उदीरितोर्थः पशुनापि गृह्यते

हयाश्च नागाश्च वहन्ति देशिता ।

अनुक्तमप्यूहति पण्डितो जन

परेद्भित्तज्ञानफला हि बुद्धय ॥

1) ലൂലു മരങ്ങൾ നീറഞ്ഞതും തെളിന'രൊഴു
ഇ തും താമസത്തിനു പറ്റിയതും ആയ ഒരു
ണ' തറ 1 സൂചനയുവാൻ പോയ അർജ്ജുനൻ
12) . പോരായ തപസ്സിൽ മുഴുകിയ അർജ്ജു
തന്നെ അദ്ദേഹം പാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഒരു ദി
13) പദ്ധതിക്ക് ശീലം കാട്ടാത്തതിന്റെ ഭാ
14) അർജ്ജുനനെ പരീക്ഷിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു.

എത്തിയ ശിവന്റെ ഖ്യാനത്തിനും അതു വിഷയം
 ഗങ്ങളിൽനിന്നും അസ്മദേവർ പന്നി ചത്തുവെ
 . അതോടുകൂടി അവർ ഇരുവരും തമ്മിൽ ഉണ്ടാ
 യുദ്ധത്തിൽ കലാശിച്ചു

ദർശനം അപായം വന്നേക്കുമോ എന്നു ശങ്കിച്ച
 ജ്ഞാനന്റെ അസ്മദേവർ പൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ
 പുഷ്പങ്ങളും കാട്ടാളനെ മുടിയപ്പോൾ, അതും ഉദ്ദ
 ന്ന പാവുതി പറഞ്ഞു അപ്പോൾ കയ്യിൽ വില്ല
 നൻ പ്രഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വില്ലും പോയി.
 ധാരാണി ഭണ്ഡാഭണ്ഡി കേശാകേശി യുദ്ധങ്ങളിൽ
 താൻ അപ്പോൾ അജ്ഞാനൻ ഇടിക്കൊണ്ടു തള
 ളാടുകൂടിയവനായി മണ്ണിൽകിടന്നു പരമേശ്വരൻ
 ണം പ്രാപിച്ചു ശിവൻ കാട്ടാളവേഷം മാറി ന
 ഴിൽ അജ്ഞാനൻ പ്രത്യക്ഷമായി, പാശുപതം
 കെട്ടു അദ്ദേഹത്തെ മറക്കി അയച്ചു.



(चतुर्थः पाठः ।)

രണ്ടാം ചക്രപ്പിലെ ധാതുക്കളുടെ ഡട്, വേട്, ഹ
 എന്നീ ലകാരങ്ങളിലെ പ്രത്യയങ്ങൾ

परस्मैपदप्रत्यया ।

ഇല്ലം ലോട്ടില്ലം ലങ്ങില്ലം പ്രത്യയങ്ങൾ ഒന്നാംവ
 ണ്ന എന്നാൽ ലോട്ടിൽ മദ്ധ്യപുരുഷത്തെക്കുറവ
 എന്നതാകുന്നു

३. —	प्र	पु—यात्	याताम्	यु
	म	प—या	यातम	यात

ആത്മനേപദത്തിൽ ലിങ്'പ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രം ഒന്നു
 പതുപോലെ ശേഷം ലട്, ലോട്, ലുങ്' എന്നീ
 ലെ പ്രത്യയങ്ങൾ താഴെമേൽക്കുന്നു.

ലട്	ലോട്	ലുങ്'
-ते आते अते	ताम् आताम् अताम्	त आताम् अ
-से आये ध्वे	स्व आथाम् ध्वम्	धा आथाम्
-ए वहे महे	ऐ आवहै आमहै	इ वहि मदि

पञ्चमगण. स्वादि., अष्टमगण तनादि च

1. (a) ലട്, ലോട്, ലുങ്', ലിങ്' പ്രത്യയ
 ധാതുക്കളെല്ലാം ലിട് ഭേദശീർലിങ്'ലുങ്' എന്നീ
 പ്രത്യയങ്ങളെ ആർധധാതുക്കളെല്ലാം ലുട്, ല്യുട്, ല്യു
 റായ ആർധധാതുക്കു വിഷയങ്ങളെല്ലാം പറയാം. ഭ
 ന്നിലും ആർധധാതുക്കു വിഷയത്തിലും ഗണമി

b) രണ്ടാംവകുപ്പിലെ ധാതുക്കളിൽ ചേരുന്ന പര
 ത്വയങ്ങളിൽ ലട് ലുങ്' ഉപധിയിലെ ഏകവചന
 ൽ ഉത്തമപുരുഷപ്രത്യയങ്ങളും പ്രഥമപുരുഷൈകവ
 ചനം നബലങ്ങളാകുന്നു ശേഷം പ്രത്യയങ്ങൾ
 മാകുന്നു

c) ആത്മനേപദത്തിൽ ലോട് ഉത്തമപുരുഷപ്ര
 ത്വം പബലങ്ങളും ശേഷം അബലങ്ങളാകുന്നു.

1) അന്ത്യരൂപത്തിനും ഉപാന്ത്യരൂപത്തിനും
 യം പരമാകുമ്പോൾ ഉനം വരും.

(a) പഞ്ചമഗണത്തിലെ ഗണമിഹനം സു എന്നും
 രത്തിലേതാകുന്നു

മായം ചോപിക്കം चिन्व., चिनुव । चिनु *

ഇക്കാരം മുതലുള്ള സ്വരങ്ങളോ, കവഗ്ഗമാ
അപദാന്തവും ആദേശമോ പ്രത്യയായവമേ
സകാരത്തിനോ ചിക്കാരം ആദേശമായി വരും.
ശബ്ദം ।

1. അജാദിയായ അബലപ്രത്യയം പരമാകമ്പോൾ
ത്തിലെ ഹലന്തമാതുവിമോദനാഗാധിപന്ത
'ദ' എന്ന യിമാരുന്നതാണ്' അനുവാതേ । അനുവീത
ലങ്ങിൽ ധാതുചിനമുവൽ, ധാതു ഹലാദി
'ഏ'ന്നു ചോദനം ധാതു അജാദ യായാൽ അ
'മേ'ക്കുന്നതു ഈ അ' എന്നതു ചിനുവോടുമേ
പ്രാപിക്കുന്നു. अचिनोत् । आश्नुत ।

അബലഗാതന്തൽ ഏല്യാ ധാതുക്കൾക്കും (അ
'ഭോഗം'കൂടാതെ) 4 (b) നിമേഘം രജനതാണ്'.

तनु । तन् + इ + ति । 1 (d) तन् + ओ + ति = तनोति ।

കു കരണെ (अ ग उ,) ഈ ധാതു അബലപ്രത്യയങ്ങ
വാൾ ക്കു ഏന്നും അബലപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാക
രം ആയി മാറുന്നു. ചക്കാരമാകാതികളായ പ്രത്യ
ങ്ങ'പ്രത്യയങ്ങളോ പരമാകമ്പോൾ ക്കു ധാതുചി
നമായ ഉ നിത്യമായി ചോപിക്കും. कर्मः । कुर्यात् ।

पर । आत्म ।

करोति	कुरुत	कुर्वन्ति	कुरुतं	कुर्वन्ते
करोतु	कुरुताम्	कुर्वन्तु	कुरुताम्	कुर्वन्ताम्
अकरोत्	अकुरुताम्	अकुर्वन्	अकुरुत	अकुर्वन्ताम्
कुर्यात्	कुर्याताम्	कुर्यु	कुर्यात्	कुर्याताम्

पर.

३ अत्म

सुनोति	सुनुत	सुन्वन्ति	सुनुते	सुन्वाते
सुनोपि	सुनुथ	सुनुथ	सुनुपे	सुन्वाये
सुनोमि	सुन्व सुनुव	सुन्म सुनुम.	सुन् -	सुनुवहे - सु सुनुवहे सु

सुनोतु	सुनुताम्	सुन्वन्तु	सुनुताम्	सुन्वाताम्
सुनु	सुनुत्तम्	सुनुत	सुनुष्व	सुन्वाथाम्
सुनवानि	सुनवाव	सुनवाम	सुनवै	सुनवावहै

अनुनोत	असुनुताम्	असुन्वन्	असुनुत	असुन्वातात्
असुनो	असुनुतम्	असुनुत	असुनुथाः	असुन्वाथाम् अ
असुनवम्	असुन्व असुनुव	असुन्म असुनुम	असुन्वि	असुन्वहि असु असुनुवहि असु

सुनुयात्	सुनुयाताम्	सुनुयु	सुन्वीत	सुन्वीयाताम् सुन्
सुनुया	सुनुयातम्	सुनुयात्	सुन्वीथा	सुन्वीयाथाम् सुन्

गसौ (आ) = 'डि' + 'क',
नडव' + 'क' + 'क'

वृ वरणे (उ) ड० + 'क' + 'क', ड० + 'क'

आ + वृ उ० + 'क' + 'क' वि

वि + वृ + 'क' + 'क', सम् + वृ + 'क'

शक् शक्तौ (प) ल० + 'क'

* श्रु (गृ) श्रवणे (प) ल० + 'क'

स्तृ आच्छादने (उ) ल० + 'क' + 'क'

1) ल० + 'क' + 'क'

ने (उ) ल० + 'क' + 'क'

पि (प) ल० + 'क' + 'क'

ल० + 'क'

म्पने (उ) ल० + 'क' + 'क'

हि गतौ (प) ल० + 'क' + 'क' प्र + 'क'

तभ्ये (प) ल० + 'क' + 'क'

ल० + 'क'

अष्टमगणधातवः ।

(उ) ल० + 'क' + 'क'

मन् अवबोधने (आ) वि + 'क' + 'क'

शरे करणे व (उ)

क, ल० + 'क' + 'क'

वन् या वने (आ) ल० + 'क' + 'क'

क्षण, क्षिण् हिसायां (प) ल० + 'क'

1) ल० + 'क' + 'क' —

कुर्वत । प्राहिणोत् । अकुर्वि । वृण्वते । शृण्म ।

। शङ्गुम । अशक्नुवन् । मन्वते । आश्लुवत ।

ल० + 'क' + 'क' । ल० + 'क' + 'क' । ल० + 'क' + 'क' । ल० + 'क' + 'क' । ल० + 'क' + 'क' ।

— लट् — प्र पु व । उ ए. द्वि । प्र पु. ए ।

लङ् — म, पु ए । उ पु व । प्र पु. व ।

लोट् — उ पु व. । म पु ए । प्र पु. ए. ।

लृट् — प्र पु व. । म पु ए । उ पु. ए. ।

लिट् — प्र पु व । म. पु. ए । उ पु. द्वि. ।

लृङ् — म पु. ए । उ पु ए । प्र पु. द्वि., व.

लिट् — प्र पु ए । म पु ए., द्वि. ।

लोट—	म पु ए, ब्रा उ. पु-ए, द्वि ।
मन्— लट्—	प्र पु ब. । म पु ए, द्वि । उ. पु. ए
लोट्—	म पु ए,, द्वि. उ पु. द्वि, व ।
क्षिण— लट्—	प्र पु. ए, व । उ. पु. द्वि, व, ।
लिङ्—	उ पु ए,, व । म पु. ब. । प्र. पु. ब.

दुरापमपि लोकेस्मिन् यद्यद्वस्त्वभिवाञ्छति ।
तत्तटाप्नोति मेधावी तस्मात् कार्यं समुद्यम ॥
न दूनोति दयालुत्वात् वचसा कञ्चिदप्यनौ ।
दुरुक्तैरपि ढीनानां मनस्तस्य न दूयते ॥
सज्जना एव साधूनां प्रथयन्ति गुणोत्करम् ।
पुष्पाणां सौरभं प्रायः तनुते दिक्षु मासुत ॥
श्व कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्निं चापराह्निकम् ।
नहि प्रतीक्षते मृत्यु कृतमस्य न वा कृतम् ॥
स्वच्छन्दवनजातं शाकेनापि प्रप्रयते ।
अस्य दग्धोदरस्याये कः कुर्यात् पातकं महत् ॥
सुहृदां हितकामाना यः शृणोति न भाषितम् ।
विपत्सन्निहिता तस्य स नरः शत्रुनन्दन ॥
त्रिभिर्वेपस्त्रिभिर्मासैः त्रिभिः पक्षैस्त्रिभिर्दिनैः ।
अप्युतकटे पुण्यपापै इहैव फलमश्नुते ।
अप्राप्तकालवचनं बृहस्पतिरपि ब्रुवन् ।
प्राप्नुयात् बुद्धयवज्ञानं, अपमानं च शुश्रूषतम् ॥
अस्य नास्ति स्वयं प्रजा शास्त्रं तप्यं करोति किम् ।
लोचनाभ्यां विहीनस्य दण्डेनैव नरिष्यति ॥

അപരിചിതം മഹാജാവി പൃഥ്വീ സിദ്ധാത
 റിട്ടം. (നാമകൃ) മഹാകേമനായ ഒരു ചക്രവർത്തി
 വണ്ണമുള്ള വിദ്യയാണു മകനെ അദ്വൈതത്തിൽ
 പരിചരിക്കിയതു (നീസ + ചി). സിദ്ധാതമൻ ക്രമേ
 ക്കണ്ടായിരിക്കേണ്ട സകല യോഗ്യതകളും യ
 യെനമനാരംഭത്തോടു കൂടി യശോധര എന്ന കു
 റിയാമം മെയ്യു ലോകത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ക
 മേണ കണ്ടറിഞ്ഞ അദ്ദേഹം സംസാരം തുടര
 പിച്ചു. (മന) സംസാരത്തിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളെ
 ന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ ഇടുകി യീതു. (മൃ
 'കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാണെന്നു' അദ്ദേഹം വിമ
 ന വിചാരങ്ങൾ അവനെ മനസ്സിനെ വേദന
 പ്രാപ്തത്തിൽ പതിയെന്നിച്ച് പുഷ്പങ്ങൾ അ
 ച്യ അടുത്തിലും പാടിപ്പു, ലയിച്ചും നാൾ കഴി
 യാണു' രാജധാനിയിൽ ഇരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞി
 റി ആ വിരഹം രാജധാനി വിട്ടു, അടർച്ചയാ
 ഹൃദയത്തിൽ ഉറന്നു. (അപ + അ + ചൃ ആ വഴിം
 പായ ഈ രത്നമാനം രാജാവു കേട്ടു' (മൃ) മ
 ങ്കം തിരഞ്ഞു (വി + ചി) ഭക്തന്മാരെ പല ദിക്കു
 പിച്ചു (പ്ര + ഹി) അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടതി
 ല്ല പരമവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല (മൃ) എന്നീ
 അവരോടു തന്റെ വിചാരങ്ങളെ വിവരിച്ചു. (പ
 റ്റാനി റിം ചു (അ + സ്മ) രാജധാനി കുംകരം
 ആ ശ്രമത്തന്നും ഏതൊന്നൊന്നാണു' അ
 ത്തിനു' അത്മജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചു. ആ ജീവനാ

൧൦ യശോധരയുടെ പാപങ്ങൾ - പ
 ന്ന അപളം ഭക്താവിന്റെ അനുഭവിയോടുകൂ
 ിർ ചേർന്നു. അമാനുഷമായ പ്രവൃത്തിയാണല്ലോ
 കീർത്തി പരത്തുന്നത് (വി + തനു).

सप्तमः सर्गः ।

൧) സപ്തമഗണരതിലെ ഗണാധിപനായ ന
 ന്റെ അത്യന്തമായ അർപ്പിതഭക്തിയും ഹൃദ്യീ
 പരമാർത്ഥം. അബലപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാർത്ഥ
 യായി മാറുന്നു

൨) ഹൃദ്യീയമായ അനുനാസികം സാവധാനം
 യോഗ്യം ചോദിക്കും.

൩) ഹൃദ്യീയമായ സബലപ്രത്യയം പരമാർത്ഥ
 ന്ന ഗണാധിപനും നേർ ഏകാകനും

൪) അത്യന്തമായ ഭക്തിയും ഏകാകനും പരമാർത്ഥ
 പരമാർത്ഥം മൂർഛിതമായി മാറുന്നു

൫) അനുനാസികമൊഴി കൂട്ടിയ വൃന്ദനങ്ങൾ, പ
 ികൾ പരമാർത്ഥം വല്ലഭ്യതയുമായും ഷ
 മം മാറുന്നു

അനുനാസികകേതരവൃന്ദനങ്ങൾ, ഏകാകനും
 മനുഷ്യം ശ്ലേഷ, സ്വീകരിക്കുകയും പരമാർ

ഷകാരം ടകാരവും ഡകാരവുമായി മാറും

രക് + തി—രണമ് + തി 8 (a). രണമ് + ധി 9 (a)

രണമ് + ധി 9 (b) രണമി 9 (c).

0 a ഹല്ലുൽനന്നാ പരമായ ഖണ്ഡിത പ്രമാണങ്ങളുടെ ഏകപക്ഷപരപ്രത്യയങ്ങളായ ന്, സ് എന്നി

ഖണ്ഡിതപ്രത്യയങ്ങളുടെ ഏകപക്ഷപരപ്രത്യയങ്ങളായ ന്, സ് എന്നിവിടെ വികല്പനവിനമുമാവും

—അ + രണമ് + ത്—അരണമ് 10 (a) അരണത അരണമ്,

—അ + രണമ് + സ്—അരണമ് 10 (a) അരണത, അരണമ് 9 (

അരണമ് 10 (b)

1, അനന്തപഞ്ചമം അനന്താപിതങ്ങളും ഒഴികെ അപസാനീകനം ഹോംപക്ഷിമം ധാതുക്കളും പ്രത്യയങ്ങളുടെ ഏകപക്ഷപരപ്രത്യയം ധി എന്നാകുന്നു

2 a വ്ജ എന്നിവയെക്കൂടി പരാകരന്മാർ അനന്താപിതങ്ങളും അന്തഃസ്ഥങ്ങളും ഒഴികെയുള്ള പരാകരന്മാർക്ക് എന്നാലും മാറും

പദാന്തത്തിലും ഈ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതാണ്
ജ്—അനജ് + തി 8 (b) അനജി 12 (a).

a ധാതുവിലെ അത്യന്തമായ ഹകാരം, അന്തഃസ്ഥവും ഒഴികെയുള്ള ഹല്ലുകൾ വിത്തുടകയോടുകൂടി പരാകരന്മാർക്ക് എന്നാലും മാറും

-തൃണേദ് + തി 8(c) തൃണേ + തി 13 (a) തൃണേദ് + ഫി (സന്ധി) തൃണേഫി 13 (b)

14 അപഭ്രാന്തങ്ങളായ നകാരമകാരങ്ങളും നാസികങ്ങളും അന്തസ്ഥങ്ങളുമൊഴിച്ചുള്ള ചുട്ടുപൊരിയുടെ വ്യക്തിയിലെ അനന്തനാസികമായും, ജ, ഷാഘോഷിതർ അന്തസ്ഥമായും മാറുന്നു

നൂഹ് + അന്തി — തൃഹന്തി 14

5. ധാതുവിന്റെ അന്ത്യമായ സ്വകാരം ത് പ്രത്യയം പാൽ നീത്യമായി ത് ദ ഹ്വേന മാറ്റം സ് പ്രത്യയം ത് ഹ്വേനോ ദ് ഹ്വേനോ വിനശ്ശമോ ആയി മാറും ധകാരാദി പ്രത്യയം പാലായാൽ സുപോരപീഠം തി

രഥ് ആവരണം (3) ।

പര.

ആത്മം.

രണാഭി	രന്ധ്.	രന്ധന്തി	രന്ധ്വേ	രന്ധാതേ
രണാതി	രന്ധ്:	രന്ധ്	രന്ധ്വേ	രന്ധായേ
രണാധി	രന്ധ്:	രന്ധ്:	രന്ധ്	രന്ധ്വേ
രണാ	രന്ധ്	രന്ധന്തി	രന്ധ്	രന്ധാതാ

अहणत्-त् अहण्डम् अहण्ड

अहण्डा अहण्डाथाम्

अहणधम् अहणध्व अहणधम्

अहण्धि अहणध्वहि अ

अहण्यात् अहण्याताम् अहण्यु

अहण्यीत् अहण्यीयाताम् अ

अहण्यात् अहण्याताम् अहण्यात्

अहण्यीत् अहण्यीयाथाम् अ

अहण्याम् अहण्याव अहण्याम्

अहण्यीय अहण्यीवहि अ

सप्तमगणधातव

अभिर्षणकात्तिगतिष् ०५०३ क, भिद् विचारणे (उ)

विष्णु क

अभिर्षणकात्तिगतिष् क

भुज् पालनाभ्यवहारयो (प)

विष्णु क, विष्णु क (आ

विष्णु क.

अभिर्षणकात्तिगतिष् क

भुज् योगे (उ) विष्णु क

अभिर्षणकात्तिगतिष् क

भुज् आवरणे (उ) विष्णु क.

अभिर्षणकात्तिगतिष् क

विज् भयचलनयो. (प) विष्णु

विष्णु क.

अभिर्षणकात्तिगतिष् क

विद् विचारणे (आ) विष्णु

(प) with सम् लोपक

शिष् विशेषणे (प) विष्णु

अभिर्षणकात्तिगतिष् क

विष्णु क.

अभिर्षणकात्तिगतिष् क

पिनट्	२	अभिन्दत	३	निन्दिम	५
सन्ति	६	छिन्धि	७	हु जीथा	८
मुञ्जि	६	गपृत्तिव	११	उठिनकिव	१२
		तगेति	१४	अनिवः	

अत्रापि ३ ३ ३ ३ ३

- स पु ग, ब । उ पु. ए, हि । स, पु ए
- उ पु ए, व । प्र ष हि, ल । स पु. ए,
- स ए, ए, व । प्र पु ए ।
- उ-ए ए, व । प्र पु ब, हि ।
- प्र पु. द । उ पु. ए । स पु ए, ब- ।
- उ पु ए, व । स पु उ, व । प्र पु ए

विविनक्ति न बुद्धिदुर्विध स्वयमेव स्वहित पृथग्जन ।
यदुदीरितमप्यद परेन विजानाति तदत्सुत मह । ॥
सुग्रीवो राघव दृष्ट्वा वचना तस्य वानरान् ।
न्ययुङ्क्त सीतामन्वेष्ट आशामु चत इष्वपि ॥
आद्येन पुंसा पाद्येन मधुपर्केण चाचित ।
नव्येन स्वादुगव्येन सिक्तं भक्तमभुङ्क्त स ॥
ययेष्ट वद मा जैषीरन्ते नारायण वद ।
ययेष्ट शुङ्क्ष ॥ भैपीस्तक्र मलवण पिव ॥

निज अपनुभुङ्क्ते सतत कर्म जन्तु-
नियमि, प्रहितमिन्द्रो नान्यथा कर्तुमीष्टे ।

अत्र चानि नलिमेंत वा नान्यथा

നർ നിശ്ചയമനുഭവിച്ചു കൂടുതൽ കൂടാതെ ലക്ഷ്യം
) താഴെ ക്കത്ര യനാണെ ന് അർജ്ജുനൻ അരോഹ
ക്കിയല്ല. (വി+അജ്). ലക്ഷ്യം മുറിക്കുവാൻ വന്ന
ആ ബ്രാഹ്മണൻ മറ്റൊരാൾ ശ്രീകൃഷ്ണൻ മനസ്സു
യ്യാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ മഹാരാജാക്കന്മാ
ർ ചോദിക്കുകയും യുദ്ധ പാണ്ഡവരാജാവിന്റെ
ന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മഹാമാതാവ അർജ്ജ
മിഷംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ധൈര്യം കൊണ്ട് (
അനേകം രാജാക്കന്മാരോടൊന്നു കൂടിച്ചിട്ടു (ഭിദ്)
കഴിയുകയും ചെയ്തു. (മുഖ്യം കണ്ണൻ തന്നെ
ടെ വലുതും അദ്ദേഹിച്ചു. യുദ്ധ പാണ്ഡവരാജാവിൽ യു
ന്നു പുറപ്പെട്ടു ശ്രീകൃഷ്ണൻ പാണ്ഡവനെ തടഞ്ഞു
കൊണ്ടു മഹാരാജാവിനെ രാജാക്കന്മാർ കൊല്ലാ മെ
ച്ചു) മറ്റൊരാൾ കഴിയാതെ വിചാരിച്ചു
നല്ലതും കൂടുതൽ പാണ്ഡവരാജാവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു. (
കഴിഞ്ഞു ചോദിക്കുന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹിരിക്കുന്ന
കൊണ്ടു 'ചി' യെ അദ്ദേഹത്തോട് അനുഭവ
ച്ചു) മറ്റൊരാൾ കഴിയാതെ നിശ്ചലനാകാൻ പാണ്ഡവ
വരും കൊണ്ടു കഴിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാമെന്നു
കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാമെന്നു അനുസരിച്ചു
മറ്റൊരാൾ കഴിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാമെന്നു
കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാമെന്നു ന്യായമാ
കൊണ്ടു കഴിയാതെ (ഭിദ്). മറ്റൊരാൾ വന്നു
കൊണ്ടു കഴിയാതെ കൊല്ലാമെന്നു കൊല്ലാമെന്നു
) പാണ്ഡവരാജാവിനെ കൊല്ലാമെന്നു കൊല്ലാമെന്നു

നവമഗണ. ക്രയാദി ।

3. ക്രോധിയായ നവമഗണത്തിലെ ഗണചീവന
 ധാരിയായ അബലപ്രത്യയം പരമാകന്യോൾ
 ജാദിയായ അബലപ്രത്യയം പരമാകന്യോൾ നൂ
 ധാരുന്നു. ക്രീഗീത., ക്രീണന്തി ।

4. നവമഗണത്തിലെ പാതു ധാരിയായ നവമഗണത്തിൽ
 ധാരി ആന ധൃനു മന്ത്രം ചേർത്തിട്ടു ണം ചേർത്ത് മല
 വചനരൂപം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. മുഖാണ । അജ്ഞാന ।

पर

आत्म

गाति	क्रिणीत	क्रिणन्ति	क्रिणीते	क्रिणाते
गासि	क्रिणीथ	क्रिणीथ	क्रिणीषि	क्रिणाय
गानि	क्रिणीव.	क्रिणीम.	क्रिणे	क्रिणीवहे

गातु	क्रिणीताम्	क्रिणन्तु	क्रिणीताम्	क्रिणाताम्
णीहि	क्रिणीतम्	क्रिणीत	क्रिणीध्व	क्रिणीताम्
गानि	क्रिणाव	क्रिणाम	क्रിगै	क्रिणावहे

क्रിणात् अक्रിणीताम् अक्रിणन् अक्रിणीത & ക്രിണാനാമ് അ
 ക്രിणा: അक्रിणीതम् അक्रിणीത അक्रിणीथा അक्रിणा- ത് അ
 ക്രിണാമ് അक्रിणीവ അक्रിणीम അक्रിणि അक्रിणीവहि അक्रി

നാമു ഡാറിയകക.

ദുന്തയോതിരസ്തു ശീസ്തുപുഷ്ടി ഭീമിമി

ദുവജ്ജ്യാജ്ജ വിനൈകാചോജന്തേ നിഹതാ സ്മൃതാ ॥

കല്പച് മുചിരിച് വച് വിച് , സിച് , പ്രച്ഛിത്യജ് നിജിർ മ

ജ്ജ് മുജ് ബ്രജ് മസ്ജി യാജ്ജ് രജ് , രജ്ജ് വിജിർ സ്വജ്ജി ഹ

ർ ക്ഷുർ ഷിർ ഷിർതുവിനുർ , പദ്യമിർ വിചിതിവിനർ ।

തഥാ സിവിതി സ്കന്തി . ധൃഷ്ടിമിദു ഗതീ ॥

നേദര യുധിരഖോ രാധ , വ്യക്തമുഖ സാധിവിഗതീ ।

ഹന്നാപ് ഷിപ് ഷുപിതപ് തിപ്സതൃപ്ഗതിദൃപ്യതീ ॥

പ ലുപ് വപ് ശപ് സ്വപ് സുപി പ്രപ് , രപ് ലപ് ഗപ് നപ് യഥാ രപ് .

ഷിർദിമിദിമി ദൃശ് മൃശ് , ഷിർ ഷ്ശ് ലിശ് വിശ് സ്പൃശ് കൃപി . ॥

വപ് തുപ് ദ്രിപ് തുപ് പുപ്യ പിപ് വിപ് , ഷിപ് ഷുപ് ലിപ്യതനോ ധമി

തിർദ്ദ്ഹ് റിർദ്ദ്ഹ് ത് . നർദ്ദ്ഹ് ഷിർദ്ദ്ഹ് ലിർദ്ദ്ഹ് വഹിസ്തഥാ ॥

മുദാതാ ഹലന്തേषു ധാതവോ ദൃശ്ചധിക ശതമു ॥

ഐദൃം ഐകാഷ്ടകൃദേ ൧ ഡാതുക്കളിൽ ഉപകാരാന

ഐദൃം യു, ഹ, ഹൃ, ഷാ, ഷു, തു, ഷു, ഷി, ഭീ, മീ, തു

(പ ഗ ങ) ഉം ഡാതുക്കൾ ൦ ൧൨൩൪൫൬൭൮൯൧൦ ൧൧

കാഷ്ടകൃദേ ൧൨൩൪൫൬൭൮൯൧൦ ൧൧൧൨൧൩൧൪

൧൫൧൬൧൭൧൮൧൯ ൨൦ ൨൧ ൨൨ ൨൩ ൨൪ ൨൫ ൨൬ ൨൭ ൨൮ ൨൯ ൩൦

जने (प) क्खीकक

विमते (उ) वाकक

वाधथने (प) क्खीकक

पुत्रे (प) क्खीकक

) उपाने (उ) क्खीकक

ने (प) क्खीकक

रवगमने (उ) क्खीकक

कात्तौ च (उ) क्खीकक

प्रीतिवक

ने (प) क्खीकक

यै क्खीकक.

मथनाम्

२ अलुनीम

० अमथनीम

४

इन्नि

६ अलुमि

७ गृहाग

८ वृ

नीमहि

१० अपीणीताम्

११ अशनीत

१२

श

१४ कर्तासिम

१५ गत्तार

१६ तो

१७

देतासि

१८ क्रेताम्सहे

१९ लब्धा

२० भ

२१

पुत्रे क्खीकक.

पु. लट्— उ पु ए, व, म पु ए, प्र पु. ए ।

लट्— म पु ए, व । उ, पु व । पु. व, द्वि

लिट्— उ पु व । म पु ए । प्र. पु ए व ।

लृट्— प्र. पु. व. । म, ए ए. । उ. पु. व ।

पु. लृट्— उ, पु व । म पु ए । प्र पु व ।

लृट्— प्र पु, व । म पु ए, व । उ पु ए, व ।

३५—

प्र पु ए । उ. पु. ए. । म. पु ब. ०

लोट—

म पु ए, ब. । प्र पु ए., २ ।

। स्वभावो हि यस्यास्ति स नित्य दुरतिक्रम ।

। यदि क्रियते राजा स कि नाश्नात्युपानहम् ॥

वेदानेव विजानाति विद्वज्जनपरिश्रमम् ।

। हि वन्ध्या विजानाति गुर्धी प्रसववेदनाम् ॥

। अपत्सु मित्रं जानीयात् युद्धे शूरमृणे शुचिम् ।

। र्या क्षीणेषु वित्तेषु व्यसनेषु च बान्धवान् ॥

। हच्छेदेपि माधूनां गुणा नायान्ति विक्रियाम् ।

। र्गपि हि मृणालानां अनुबध्नन्ति तन्तव ॥

। तावसदृशं वाक्य सत्भावसदृशं प्रियम् ।

। मशक्तिसम कोप यो जानाति स पण्डितः ॥

। परस्यापवादेन परेषां दण्डमाचरेत् ।

। त्मनावगम कृत्वा बधनीयाद् पूजयेत् वा ॥

। धमर्थेन गृह्णीयात् स्तब्धमञ्जलिकर्मणा ।

। उन्दानुरोधेन याथातथ्येन पण्डितम् ॥

। त्मानोऽनुगृह्णन्ति भजमानान् रिपून्पि ।

। नी प्रापयन्त्यब्धि सिन्धवो नग निम्नगा ॥

। धर्मश्चरितो लं के सद्य फलतिगौरिव ।

। शवर्तमानस्तु कर्तुर्मूलानि कृन्तति ॥

प्रीणाति य सुचरितै स पुत्रो

गन्धर्भेन दिनमिच्छति तत्र कलहम् ।

ധൻ തന്റെ ചിറകടിയുടെ ഉറക്കുകൊണ്ട് സമുദ്രം
 കയ്യും (മിദ്) പാതാളത്തിൽ ചെന്നു നാഗങ്ങളെ പര
 ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (അർ) ഇപ്രകാരം ഗരുഡൻ ന
 ചദ്രവിച്ചിരുന്നു. (കിദ്) നാഗങ്ങളുടെ നാശം ന
 രാജാജ്ഞാപര്യന്തേ ശരണംപ്രാപിച്ചു. (പ്ര+അ) ക
 ഓരോ സപ്തംവിതം ആഹാരത്തിനായി സമുദ്രതീര
 യക്കും (പ്ര+ഹി) മെന്നു വാസുകി പ്രതിജ്ഞചെയ്തു (പ്രതി
 പൻ ആ നിയമം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു (അഹ്നി+
 രം വാസുകി ഭരവിധം ഗരുഡനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി
 ങ്കൾ സമുദ്രതീരത്തിൽ ചെന്നു, ചുവന്നവസ്ത്രം ധരി
 ന്ൻ വരവു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും ഗരുഡൻ വന്നു
 റിന്നുകയും പതിവായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അനേകം
 തു. മലയപർവ്വതത്തിന്റെ മലപർവ്വതം ഗരുഡൻ
 ഗങ്ങളുടെ അസ്ഥികൾ കണ്ടുനീക്കുന്നു. ആ പർവ്വ
 താഴ്വരയിൽ കൂടി ഒഴുകൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ജീമുത
 ആ അസ്ഥികൾ കാണുകയുണ്ടായി. കൂടെ ഉണ്ടായ
 സുഖിനോടു ചോദിച്ചു വിചരം മനസ്സിലാക്കി.
 അദ്ദേഹം, ഒരു സപ്തംവെച്ചു കിടന്നു കഴിയുകയാൻ
 റിൽ നന്നായി എന്നു വിചാരിച്ചു (മന്) ഉടനെ
 ഞ്ചം ധരിച്ചു ആ സ്ഥാനത്തു ചെന്നിരുന്നു. ഗരുഡൻ
 പരക്കാരെ തിന്നു ഉടങ്ങി കറുപ്പു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 മനസ്സിലാക്കി. ഉടനെ ഗരുഡൻ ചേയ്ചെയ്തു എ
 റാമിക്കുക. (അനു+മദ്) സജ്ജനസംസഗ്ഗമാണ്
 മിശുലനാക്കുന്നത്. (മു) അതുവേണമെങ്കിലും വ
 ക (മു) എന്നു പലപ്രാവശ്യം ജീമുതചാരനെ നി
 (നിര+വന്) നാഗങ്ങളുടെ ജീവരക്ഷയെ അദ്ദേഹം
) അതുപ്രകാരം സ്വഗ്നത്തിൽനിന്നും അമൃതം കൊ
 ഡൻ നാഗങ്ങളെ ജീവാപ്തിക്കുകയും ജീമുതചാരനെ

सप्तमः पाठः ।

भविष्यदर्थकः । (Second Future)

-भूते भाविनि च क्रियाया अनिश्चयार्थकः । (Conditional

22. ഈ പരമേശുവർത്തലും ആത്മനേപദത്തു പുരുഷപ്രത്യയങ്ങൾ, അതാതിലെ ഖട്പ്രത്യയം എന്നാൽ ധാതുവിന്നും പുരുഷപ്രത്യയങ്ങൾക്കും യ ധാതുക്കളിടേ ദൃഢ്യം എന്നും അനിട്ടായ ധാതുക്കൾ മേക്കപ്പെടുന്നു.

भविष्यति । नस्यति । वन्दिष्यते । ष्यते ।

23. വല്ലഭതുർമ്മരയിൽ അവസാനിക്കുന്ന ധാതുക്കളാച്ചിന്ദനം, ഐകാമിമാത്രമായ ധാതുക്കൾ ഇതിൽ, സകാരം ധാതുക്കളോ പരമേശുവർത്തലായും പരമേശുവർത്തലായും മൂർദ്ധ്വം എന്നായി മാറ്റം. **മൂർദ്ധ്വം + സ + തി — മന്വ + സ + തി 23. മന്വ + സ + തി**

4. ഷകാരം പരമേശുവർത്തലായും പരമേശുവർത്തലായും മാറ്റം.

വ + സ + തി — ദൃ + സ + തി 19(a). ദൃശ്യതി 24. & 3

5. ധാതുവിന്റെ അന്ത്യമായ സകാരം പുരുഷപ്രത്യയം സകാരം ദിപ്രത്യയം പരമേശുവർത്തലായും ഇതിനായ

വ + സ + തി — വത്സ്യതി 25.

• ഇക്കാരാന്തധാതുക്കൾക്കും ഇന്ദ്രം എന്നിവയ്ക്കും മുമ്പിൽ അനിട്ടകളാണെങ്കിൽകൂടി ഇ ആഗമം ഇന്ദ്രം ഇവയ്ക്കു വികല്പനം വരുന്നതാണ്.

പക്ഷണം. ശേഷം ലൃട്ടിലേതുപോലെ തന്നെ.

8. കായകാരണങ്ങളായോ മറ്റോ ഒന്നു ചേർന്നു
തിച്ചിരിക്കുന്നതായും ഏകാന്തരം അനിഷ്ടനാ
വാദികളായും വരുന്ന സ്ഥലത്തു ലൃട്ട് പ്രകാ
രം. ഇതു ഭൂതത്തിലും, ഭാവിയിലും പ്രയാഗമാക

दे वृष्टिर्भविष्यत् तर्हि सुभिक्षमभविष्यत्— മഴ ഉണ്ടാ
കാൻ സുഭിക്ഷമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. or മഴയുണ്ടാവുക
മുണ്ടാകാൻ ചോകുന്നത്. (രണ്ടുമുണ്ടാവില്ല)

9. അജന്തങ്ങളായ ധാതുക്കളുടേയും ഹനു ബ്രഹ്മ ഇവ
ലൃട്ട്, ലൃട്ട്, ലൃട്ട് ആശീർലിങ്ങ് ഇവയിലെ ക
ൾ, ആ ധാതുക്കളുടെ സ്വരങ്ങൾക്കു വൃദ്ധി വരുന്ന
പ്രകാരം ഇന്ധാഗമത്തോടുകൂടി ആത്മനെപദപ്രത്യയ
ലുണ്ടാകുന്നു. ആകാരാന്തധാതുക്കളുടെ ഇ
ത്തരം പ്രവർത്തനം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ധാതുവിനോടു് ച
പക്ഷണം.

विष्यते, भविष्यते । नायिष्यते, नैष्यते । स्थायिष्यते, स
वेष्यति भविष्यत. भविष्यन्ति एधिष्यते एधिष्येते ए
धिष्यसि भविष्यथ भविष्यथ एधिष्यसे एधिष्येथे ए
धिष्यामि भविष्याव भविष्याम. एधिष्ये एधिष्यावहे एधि
विष्यत् अभविष्यताम् अभविष्यन् एधिष्यता एधिष्येताम् ऐ
धिष्यः अभविष्यतम् अभविष्यत ऐधिष्यथाः ऐधिष्येथाम् ऐ
धिष्यम् अभविष्याव अभविष्याम ऐधिष्ये ऐधिष्यावहि ऐधि
കാണിക്കുക.

७ प्राप्यात ९ अतात्स्यत ११ वादध्यास
 ८ अपूजयिष्यम् १० अमोदिष्यन्त १२ अभविष्य

नीक्षुण्णप्रवण्डो कान्नीषिकः—

वन्द्—लट्— उ. पु. ए., ब. । प्र. पु. द्वि., ब. ।

लृङ्— म. पु. ए. । प्र. पु. ब. । उ. पु. ए.,

लृङ्—प्र. पु. ब. । उ. पु. ए., ब. । म. पु. ए., द्वि. ।

लृट्—उ. पु. ए., ब. । म. पु. ए., ब. ।

लभ्—लृट्—म. पु. ब. । उ. पु. ए., ब. । प्र. पु. ए., द्वि. ।

लृङ्—प्र. पु. ए., ब. । उ. पु. ए., ब. ।

पच्—लृट्—उ. पु. ए., ब. । प्र. पु. ब. । म. पु. द्वि., ब. ।

लृङ्—म. पु. ए., ब. । उ. पु. ब. । प्र. पु. ए., ब. ।

द्, श्रु—लृट्, लृङ्

अकरिष्यदसौ पापं अतिनिष्करणेव सा ।

नाभविष्यमह तत्र यदि तत्परिपन्थिनी ॥

मरिष्यामि विजेष्ये वा हताश्चेत्तनया मम

हनिष्यामि रिपून्तूर्णं न जीरेष्यामि दुःखितः ॥

स्मेष्यन्तो मुनयो देवा कथयिष्यन्ति चानिशम् ।

दशग्रीवस्य दुर्नीतैः विनष्टं रत्नसां कुलम् ॥

समुत्क्षिप्य तवो वह्नि—मंथिलीं राममुक्तवान् ।

काकुत्स्थ, दयितां साध्वी त्वमाशङ्किष्यथा. कथम् ॥

नागभिष्प्रद् विमानस्थः साक्षाद् दशरथो नृप ॥

आनन्ददिष्प्रदागम्य कथं त्वामरविन्दसत् ।

राजेन्द्र दिश्वसूर्धाता चारित्र्ये सीतया क्षते ॥

प्रणमन् प्रह्वणा प्रोक्तो राजकाधिपतिस्ततः ।

नाशोत्स्यन्मेथिली लोके नाचरिष्यद्विद यदि ॥

प्रणमन्त ततो रामं उक्तवानिति शङ्कर ।

किं नाशयन्मात्मानं नाभोत्स्यत भवानजम् ॥

तात प्रसाद्य कैकेय्या भरताय प्रपीडितम् ।

सहस्रचक्षुषं रामो निनंसु परिदृष्टवान् ॥

പ്രതാ വരേണ ശക്രസ്യ പ്രാണന്തഃ കപയസ്തത ।

सजाता. फलिनानम्र — रोचिष्णुद्रुमसद्भव ॥

ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ആ രാമാഭിഷേകദിപസം ചന്ദ്ര
പികൾ എന്തെല്ലാമാണ് ആശിച്ചിരുന്നതു്? രാമൻ
, താവരദശരഥനേക്കാൾ അധികം വാത്സല്യത്തോ
മിക്കും, രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്താരം വലിക്കും, സുഭിഷ
കും, ഹൃദയിബാധകൾ ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. അവർ ഇ
ആ കാഴ്ചത്തിൽ കോട്ട കെട്ടിയിരുന്നു
പെട്ടെന്നു കൈകേയിയുടെ വഞ്ചനയും രാമന്റെ വാ
നിശ്ചയവും കോട്ടതീവ്രപാപനാശം പരന്നു. ഞ
ടും ഇളകി. മാനസയുടെ ഉപദേശമില്ലായിരുന്നുവെ
കയി ശരിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു.
അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ രാജാവിന്റെ കൂടെ അ
കഴിച്ചേനെ. ശ്രീരാമൻ തടഞ്ഞു തിരിച്ചിരുന്നുവെങ്ക

അന്നല്ലെങ്കിൽ വന്നതാലേയും വരുമാൻ ശ്രീരാമൻ
അന്നുമാത്രം കൊടുക്കുമായ തന്നില്ല. അതുപോലെ
മുപ്പണവ രാമനെ കാമിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ രാവണൻ
അപഹരിക്കുകയും രാമൻ രാവണനെ കൊല്ലുകയും
ചെയ്യുമായിരുന്നു. ശ്രീരാമൻ മീനം അയോധ്യയിലേക്കു
പോകാൻ കഴിയാതെ തന്നെല്ലെങ്കിൽ പ്രജകൾക്കും
സമാധാനമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. വിഭീഷണൻ
ക്ഷേമത്തിനു വാജസന്ധിയേ തന്നെ രാമലക്ഷ്മണ
കും ആനന്ദത്തിനു കാമം മാത്രം നാടിനേറ
യും ക്ഷേമത്തെ മുൻനരത്തി നടത്തിയ തന്ന രാമൻ
രാമകാലത്തു എല്ലാവരും ആനന്ദത്തിൽ മുഴുകി കാല

॥ सारङ्गसङ्घाशाखा ॥

पञ्चमो भागः ।)

विभक्तय ।

प्रथमः पाठः ।

കാരകവിഭക്തികളെന്നും ഉപപദവിഭക്തികളെന്നും
കാ രണ്ടു തരത്തിലാകുന്നു. ക്രിയയ്ക്കും നാമത്തിന്നും
സാക്ഷാത്തായ ബന്ധത്തെ കാരകമെന്നു പറയുന്നു
മകരണം സംഗ്രഹണം അപാദാനം അധികരണ
രകങ്ങൾ ആരാകുന്നു. ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന
ഈ കാരകവിഭക്തികളെന്നു പറയുന്നു.

കർത്തൃവാചകമായോ കർമ്മവാചകമായോ വരുന്ന
റിന്നു സപാത്മത്തിൽ വരുന്ന പ്രഥമ കാരകവിഭ
കുന്നു. സംബന്ധസാമാന്യത്തിൽ വിധിക്കുള്പ്പെ
ട്ടി കാരകവിഭക്തിയാകുന്നതല്ല.

കൂടുതലുള്ള പദത്തെ നിമിത്തമാക്കി വരുന്ന വിഭക്
വിഭക്തിയെന്നു പറയുന്നു.

प्रथमा ।

പ.ത്മത്തിൽ പ്രഥമ വരുന്നു. $वाङ्$ = ബാഖൻ.
വയാൽ കർതൃകർമ്മപാദി അഭിവിതമകന്യോൾ
ുള്ള നാമപദത്തിന്നു പ്രഥമ വരുന്നു.

: गच्छति ബാഖനിലുള്ള കർതൃത്വം തിങ്ങിനാൽ

द्वितीया । (कर्म)

I കമ്മവാചകപദം ദ്വിതീയാന്തമായി വരും. ദേ-
 തി=ദേവൻ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. കമ്മണ പ്ര-
 ക്കിൽ തിങ്ങിനാൽ കമ്മത . ബോധിതമാകയാൽ പ്രഥ-

देवेन लोकः सृजते=ദേവനാൽ ലോകം സൃഷ്ടിക്കു-
 ഞ്ഞു.

II (a) अधि യോടുചേന്നു ശീ, സ്ഥാ, അസ

(b) अभि+नि യോടുചേന്നു വിശ

[c] उप, अनु, आ अधि ഇവയോടുചേന്നു വസ

'യുടെ ആധാരവാചകപദം കമ്മമായ' രീതം (ദ്വിതീ-
 യാൽ) (പ്ര. നാ. ൧൦)

(a) भृतं अधिशते, अधितिष्ठति, अध्यास्ते वा ।

(b) सन्मार्गं अभिनि विशते ।

(c) शिव. केलासं उपवसति, अनुवसति, आवसति, अधिवसति

III കാവചപദം കമ്മവദന്തിനാൽ' അത്യന്തം
 മന്ദം പ്രതിപദം. राम. कानने चतुर्दश वर्षाणि अवसत्
 कुटिला ॥

IV अभितः, परितः, समया, निक्षा, हा, प्रति
 വദന്തിൽ ദ്വിതീയവരും. बालका गुहं अभितः स्थिताः, परित
 समया, निक्षा वा ॥ हा कृष्णाभक्तम् ! नगरगमनं प्रति उत्सुको

V अन्तरा अन्तरेण, उभयत, सर्वत., धिक्, उपर्युपरि,
 1—ഇവയുടെ യോഗത്തിൽ ദ്വിതീയവരും. रामं कृ
 गोपा = രാമന്റെയും കൃഷ്ണന്റെയും നടുവിൽ ഗോപ
 अन्तरेण=അങ്ങയെക്കുറിച്ച്, അങ്ങയെക്കൂടാതെ. उ

യവ "അടുത്തുമാത്രം" അടുത്തു തന്റെ പുത്രന്മാർ
പാർവ്വതയെ കാണിക്കുന്നു. धिक् कस्य चेष्टितम् ।
പ്രവൃത്ത നിർവൃമാകുന്നു

VI 'എൻ' പ്രത്യയാന്തത്തിന്റെ യോഗത്തിൽ ദ
ദക്ഷിണ (ദക്ഷിണഭാഗത്തു) വൃക്ഷവാടികാ അലാപ ഇവ ശൃംഗ

തൃതീയാ (करणम्) ।

കർമ്മണിപ്രദോഗത്തിലും ഭാഗവപ്രദോഗത്തി
തൃതീയാന്തമായിരിക്കും. देवेन लोक सृज्यते = ദേവ
സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. नक्षत्रै प्रकाश्यते = നക്ഷത്രങ്ങളാ
ലുപദേശമുണ്ടാകുന്നു.

I ക്രിയാസിദ്ധിയിൽ ഉപകരണമായിട്ടുള്ളതിനെ
പറയുന്നു. കരണവാചകപദത്തിൽനിന്നു തുര
കയാ लतां कृन्तति = കണ്ടി കൊണ്ടു ലതയെ മുറിയ്ക്ക
പറിക്കുന്നതൽ ദുരികാ ഉപകരണമാകുന്നു

II മോക്ഷത്തിൽ തൃതീയാന്തം पुण्येन हरि पश्य
മതുവാകയാൽ അധ്യയനേന വസതി ।

V സഹായകപദപ്രദോഗത്തിൽ അപ്രധാനത
രീയ വരും पुत्रेण सह आगत पिता = സഹന മരണ
ഇതിൽ അപ്രധാനമായ പുത്രശബ്ദത്തിൽനിന്നു
പറിക്കുന്നു.

VI നൂനതകൊണ്ടോ ആധിക്യംകൊണ്ടോ അങ്ങ
പ്രവൃത്ത കാണിക്കുന്ന അംഗത്തെ കുറിക്കുന്ന
മായിരിക്കും. कर्णेन बधिर. । पादेन पङ्गु. ।

VII ഉപകരണപദങ്ങളിൽനിന്നു തൃതീയാ വിധി

EXERCISE.

മലയാള പ്രത്യേകം ഉത്തരമിട്ടു 1021 കം 1919 തക

1	2	3	4
സമയാ	പ്രതി	അന്तर	8
5	6	7	8
ധിക്	സാകമ്	उत्तरेण	8
9	10		
आ + वस्	अधि + आस		

8 ഞാടക്കീൽ തീത്തു 1919 തക.

- 1 धनिका. नगरेधिवस्तुं इच्छन्ति ।
- 2 रामः अयोद्ध्यायामावसत् ।
- 3 अयोद्ध्या रामादन्तरेण नाशोभत ।
- 4 पर्वतस्याभितो बहवो वृक्षा प्ररोहन्ति ।
- 5 लता. मार्गस्योभयत. शोभन्ते ।
- 6 रामः शय्यायामधिशयान स्वपिति ।
- 7 कैलासस्योत्तरेण अलका शोभते ।
- 8 अयं पादस्य खञ्ज., नेत्रस्य काणश्च ।
- 9 दुहिता माता सहागच्छति ।
- 10 कुमुदैः विकस्यन्ते ।



दि नित्यमनित्येन निर्मल मलवाहिना ।
 त. कायेन लभ्येत तन्न लब्धं भवेन्नु किम् ॥
 प्रकृत्यैव चपला निपतत्यशुचावपि ।
 रामिनो बहुमन्यन्ते दृष्टि तामपि सेवका. ॥
 न वर्धते बुद्धि क्षीरेणायुश्च वर्धते ।
 केन वर्धते व्याधि मांस मांसेन वर्धते ॥

समैश्च समतामेति विशिष्टैश्च विशिष्टताम् ॥

यदि कृत्वा मयि द्वेषं क्षणं जीवेयुरीदृशाः ।

दानवारण्यकालाग्नि धिग्वज्रं धिक च कार्मुकम् ॥

हविषे दीर्घसत्वस्य सा चेदानी प्रचेतसः ।

भुजंगपिहितद्वारं पाताळमधितिष्ठति ॥

ഇന്നലെ രാവിലെ ഞാൻ അനുജനോടുകൂടി ഇവിടെ

• വിദ്യാത്മിമന്ദിരത്തിലാകുന്നു ഞങ്ങൾ താമസിക്കുക. 'കോളേജിൽ ചേരുന്നതുമാണ്'. ഭൂദികുകാരാകാം വിദ്യാത്മികൾ ഇവിടെ പഠിപ്പിന്നായി താമസിക്കുന്നു.

• ഓരോ ശാസ്ത്രങ്ങളും അഞ്ചും ആറാകൊല്ലം പ്രായമുള്ളവരാകുന്നു ഇവിടുത്തെ അധ്യാപകന്മാർ. കുട്ടികളിലെമ്പനപോലെ അവരുടെ നടപടികളിലും അവർ അതിവേഗം നിങ്ങൾ കുറയാവുന്നതായല്ലോ ഇവിടെ. തെക്കുകോലത്തുകൂടി രണ്ടുനാഴിക ദൂരത്തോളം പുണ്യനദി ഒഴുകുന്നത്, എന്നതും താങ്കൾക്കറിയാവുന്നതാണ്. വിദ്യാത്മികൾ അതിന്റെ തീരത്തിൽ പഠനങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നതും മണൽതീട്ടിൽ മുണ്ട് വിതയ്ക്കുന്നതും മറ്റും കാണേണ്ടതു തന്നെയാണിവിടെ. ഇരുഭാഗത്തും തെക്കുകൾ തിങ്ങിനല്ലെന്നതും പ്രത്യേകശോഭയെ ഉളവാക്കുന്നു. ഒറ്റക്കാൽ മുട്ടകൾക്കുണുന്മാരും മറ്റും തെങ്ങിനടക്കുന്നത് ഇതു നഗരത്തിനതേയല്ല. അധികവും ധനികന്മാരാകുന്നു ഇവിടെ. ശക്തിക്കൊത്തവണ്ണം എല്ലാവരും അവരവരുടെ ചുറ്റും പുത്തോട്ടങ്ങൾ രക്ഷിച്ചു പോകുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടുത്തെ വാസം സുഖമാകുന്നു. എല്ലാ വർത്തമാനങ്ങൾക്കും താമസിയാതെ എ

द्वितीयः पाठः ।

चतुर्थी (सम्प्रदानम्) ।

I ദാനാത്മകപദപ്രയോഗത്തിൽ, ആകെ' കെ
ആ ആളെ കുറിക്കുന്ന പദത്തിന്നു 'സംപ്രദാനം'
• നം ദാനാത്മത്തിലുള്ള പദത്തിൽനിന്നു ചതു

भिक्षुकाय धनं ददाति=ഭിക്ഷുകന്നു ധനം കൊടുക്കു

II തദ്യത്നകധാതുപ്രയോഗത്തിൽ ആകെ പ്രീ
ദവാ ആ ആളെ കുറിക്കുന്ന പദത്തിന്നു സംപ്രദാന

• തദ് ഗുരവേ രോചते= അതു ശ്രദ്ധവന്നു തമിരിക്കുന്നു. അ
വദതേ |കൃട്ടിക്കു മാമ്പഴം ഇഷ്ടമാകുന്നു

I स्पृह् ധാതുവിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ ഇഷ്ടി
• കുറിക്കുന്നതും, 'ഃ' (ചുരാദി:) ധാതുവിന്റെ പ്രയോഗ

കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ആ ആളെ കുറിക്കുന്നതും ആ
സംപ്രദാനങ്ങളാകുന്നു रामः पुष्येभ्यः स्पृहयति । കർ
ഷിക്കുന്നതായാൽ पुष्पाणि स्पृहयति എന്നു ചി

कृणाय सहस्र धारयति राम. ।

V (a) ക്രോധം, ദ്രോഹം, ഇഷ്ട്യം, അസൂയാ
ത്തിലുള്ള ധാതുക്കളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ ക്രോധാദി
വിധി ആളെ കുറിക്കുന്ന പദം സംപ്രദാനമാകുന്നു.

द्रुहयति, ईर्ष्यति, असूययति वा ।

(b) क्रुध् द्रुह् എന്നിവ നോചസഗ്ഗങ്ങളാണെങ്കിൽ
നം ദ്രോഹത്തിന്നും വാഷ്ടീഭവ ചതു കമ്മമായ
യാന്തമാവു്). गुरुस्त नाभिक्रुष्यति, नाभिद्रुहयति वा ॥

(a) അപ്രദാനമാനമായ തുണുനന്തത്തിന്റെ ക

(b) താദൃശ്യത്തിൽ ചതുർത്ഥി വരണം. കുण्डലായ വി
സ്ഥലത്തിനുള്ള സ്വപ്നം എന്നർത്ഥം.

VI പശ്ചാത്തപ്യതമകുടായ അലം പ്രമു ഇത്യോദി
ഹിത, नमः स्वस्ति, स्वाहा, स्वधा എന്നിവയുടേയും
ൽ ചതുർത്ഥി വരണം क्षुधितस्य मम तृप्त्यै एषा धेनु अलम्=
വീക്ഷണാ എന്റെ തൃപ്തിക്കു ഞ്ഞു ധേനു മതി. देवाय नम
ത । इन्द्राय स्वाहा । पितृभ्यः स्वधा । साधुवे हितम् ।

VII कथयति निवेदयति മുതലായ നിവേദനം അർത്ഥ
കളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ ചതുർത്ഥി വരണം. कथयामि ते
एहि, इमां वनस्पतिसेवां काश्यपाय निवेदयाव ।

पञ्चमी (अपादानम्)

I. ക്രിയാജന്യമായ വിധേയാഗത്തിൽ സ്ഥിരമായിട്ടുള്ള
അപാദനമെന്നു പേർ. അപാദനവാചകമായ പദത്തെ
പഞ്ചമി വിധിക്കപ്പെട്ടാരിക്കുന്നു. राम. अश्वात् पतति ।
മാമന്നം അശ്വത്തിന്നും പതനക്രിയാജന്യമായ ഉണ
യാഗത്തിൽ അവധിയായി നില്ക്കുന്നത് അശ്വമാകയാ
ന്നു അപാദനമെന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചു.

I. ഏതിനോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നുപോ അതി
ന്നു പദത്തിൽനിന്നും, ജനിക്കുന്നതിന്നു ഉപാദാന
നിട്ടുള്ളതിനെ കുറിക്കുന്ന പദത്തിൽ നിന്നും പഞ്ചമി

കാരണമായാ. ഇമവതാ ഗദ്ഗാ പ്രബവാത । യാമയാ
ഉത്ഭവിക്കുന്നു.

III. അപ്രയുജ്യമാനമായ പ്രയത്നത്തിന്റെ
നികരണവും പഞ്ചമ്യന്തമായി വരും.

പ്രാസാദാത് പ്രേക്ഷതേ = പ്രാസാദമാരൂഢ്യ പ്രേക്ഷതേ ।
അസനാത് പ്രേക്ഷതേ = അസനേ ഉപവിശ്യ പ്രേക്ഷതേ ।

IV. 'അതൃതൽ' 'അതുവരേ' എന്നീ അർത്ഥ
ദനം അ എന്നതിന്റെ യോഗത്തിൽ പഞ്ചമ
രേതോപാത് = നന്നോഷംവരേ. അ മുഖാത് = ആരംഭം
അസാത് = കൈലാസത്തിലോളം ഇത്യാദി

V (a) ऋതേ പ്രമൃതി, वहि. अनन्तरं पर ऊर्ध्वं ഇച്ഛയുടെ
പഞ്ചമി വരും. അമാത് ऋതം सेव्यः नास्ति = രാമൻ
സേവ്യനായില്ല. നഗരാത് वहि. । प्रथमदिवसात्
, परं, ऊर्ध्वं वा ।

(b) പ്രമൃതി, അർദ്ധ്യ എന്നിവ കാലവാചികളു
ള്ളോടും ചേരുന്നു. अद्यप्रमृति ॥ ततः आरभ्य ഇത്യാദി

VI (a) അന്യർത്ഥങ്ങളും ദിഗ്വാചികളും അ
യോഗത്തിൽ പഞ്ചമി വരും. कृष्णात् अन्य.,
रामः । ग्रामात् पूर्व उत्तरो वा ।

(b) ദിഗ്വാചികളെ തന്നെ കാലവാചികളെ
ക്കമ്പോൾ പഞ്ചമി വരും.

चैत्रात् पूर्व. फात्गुन ।

c) प्राक् प्रत्यक् दक्षिणा दक्षिणाहि മുതലായ ദിഗ്വാചികളും

V II (a) - 1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000

1) ഏതോ തദ്വചകപദത്തിൽനിന്നും,

(b) പരാ + जि (पराजयते) ഇതിന്റെ പ്രയോഗം
പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ കുറിക്കുന്ന പദത്തിൽനിന്നും.

(c) വാണാർഥക ധാതുക്കളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ
നിന്നും നിവാരണം ചെയ്യുന്നുവോ തദ്വചകപദം

?

(d) അന്തർധാനം ഗദ്യമാനമാകുമ്പോൾ ആർ ക
വാചാരിക്കുന്നുവോ തദ്വചകപദത്തിൽനിന്നും
നം.

1) नाहं मरणात् भीतोस्मि । नृपः प्रजाः क्षतात् त्रायते ।
तीक्ष्णात् उद्विजते ।

2) अध्ययनात् पराजयते ।

3) यवेभ्यो गां वारयति ।

4) यशोदाया. कृष्णो निलीयते ।

III ഉപേക്ഷ, പ്രമാണം, വിരമം എന്നീ അർത്ഥം
ദിക്കാൻ പ്രയോഗത്തിൽ പെട്ടെന്ന് വരും.

पापात् जुगुप्सते । धर्मात् प्रमाद्यति, मुह्यति वा ।

एतस्मात् उद्योगात् विरम ।

EXERCISE.

നടക്കിൽ തീർത്തുപോക.

चपलयं ममाभिप्राय रामस्य निवेदयिष्यति किम् ?

इय नगरी चत्वारः क्रोशा आयता ।

कृष्णस्य साकं गोपाः यमुनामगच्छन् ।

- ६ माणवकं अनलाय वारयति ।
 ७ रावणाय विभ्यती, शत्रौ त्राणमपश्यन्ती वैदेहीं हनुमा
 ८ परधर्मस्य स्वधर्मः श्रेयान् ।
 ९ कृष्णं ऋते कः कंसं हन्यात् ?
 १० आलस्यं गुरोर्न रोचते ।
 ११ रामः चोर विभेति ।
 १२ राधा कृष्णस्य शतं धारयति ।

४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५.

१	अन्य.	३	नमः	११	प्राक्
२	पराजयत	७	शक्त	१२	भीता
३	श्रेयसी	८	उपाद्मिह्यत्	१३	रक्षिता
४	बद्धि	९	अस्वदन्त	१४	कोपिष्यति
५	प्रभृति	१०	आ	१५	अस्पृहयन्

विद्या ददाति विनयं विनयाद्याति पात्रताम् ।
 पात्रत्वाद्धनमाप्नोति धनाद्धर्मं ततः सुखम् ॥
 यौवनं धनसपत्तिः प्रभुत्वमविवेकिता ।
 एकैकमप्यनर्थाय किमु यत्र चोष्टयम् ॥
 दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ।
 देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं विदुः ॥
 अधर्मान्नातसः पापलोकवादान्न चाविभे ।
 धर्मदूषणं नूनं त्वं नाजाना नाशृणोरिदम् ॥

रक्षामात्ममाप लुण्णा—दानवावत्मनः परम् ।

न व्यतीयुः प्रजास्तस्य नियन्तुर्नेमिवृत्तयः ॥

नमो विश्वसृजे पूर्वं विश्वं तदनु विभ्रते ।

अथ विश्वस्य संहर्त्रे तुभ्यं त्रेधा स्थितात्मने ॥

यत्पादपांसुसम्पर्कात् अहल्यासीदपांसुला ।

कारुण्यसिन्धवे तस्मै नमो वदेहिवन्धवे ॥

वैदेहि पश्या मलयाद्विभक्तं मत्सेतुना फेनिलमम्बुराशिम् ।

छायापथेनेव शरत्प्रसन्नमाकाशमाविष्कृतचारुतारम् ॥

आहन्यमानो हरिणा कंसायेष्यंन्निव क्षणात् ।

तदुपान्तं स सन्त्यज्य कृतान्तोपान्तमाययौ ॥

നിങ്ങൾക്കു നല്ലതുവരട്ടെ. എന്റെ ആശീർവാദം നീക്കനേയും അറിയിക്കുക. പഠിപ്പിനായി ഭരണിക്കിടന്ന നിങ്ങൾ സ്നേഹിതന്മാരോടു കോപിക്കുകയോ അകയോ അവരെ ഭോഷിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ശ്രദ്ധിച്ച് കർമ്മിക്കുന്നുവോ അതു മാത്രമേ ചെയ്യുവാൻ അവരുകൾ നിങ്ങൾക്കു ജ്ഞാനത്തെ തരണമെന്നതിൽ നിന്നാണ് സുഖമുണ്ടാകുന്നതെന്നും, എല്ലാത്തരമെന്നതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നും നിങ്ങൾക്കു. ബാല്യത്തിൽ അഭ്യസിച്ചതു മരണംവരെ നിലകുന്നു. ഭരാചാരങ്ങളിടനിന്നു നിവാരണം ചെയ്താൽ അഭിനിവേശം ജനിപ്പിക്കുക, അപായങ്ങളെക്കുറിക്കുക മുതലായവ ഗുണനാഥനല്ലാതെ മറ്റാരെങ്കിലും ചെയ്യരുതെന്നതു? കുറും ചെയ്തതിൽ പിന്നെ...

ക്കു വളരെ കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന സംഗതി മറ
 ത്തിൽ വെറുക്കുകയും ധമ്മത്തിക്കുനന്നു തെറ്റിപ്പോ
 കയും ചെയ്യുന്നത് ഏതൊരുത്തനേറയും മുറയാണു്
 പറയുന്നതായാൽ—ഏല്പാവരുടെയും സ്നേഹമേ
 ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു തന്റെ മക്കൾ എന്നറിയുന്നതു
 ണം തന്നെ അപ്പുനമ്മമാക്കു് ആശ്വാസത്തെ
 ഴുന്നു മാത്രമാണു്. ഇടക്കിടെ വിസ്കരിച്ചു് വർത്തമാൻ
 ിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു

तृतीयः पाठः ।

षष्ठी ।

സ്വസ്വപാമിഭാവാനുബന്ധത്തിൽ ഷഷ്ഠി വി
 ിക്കുന്നു. इदमस्माकं गृहम् = നമു നമ്മുടെ വീടാ
 स्ते पुस्तकं अस्ति = ഞാൻറെ കയ്യിൽ പുസ്തകം
 ത്തിൽ സ്വസ്വപാമിഭാവാനുബന്ധവും രണ്ടു മേ
 വായവിഭാവാനുബന്ധവും ആകുന്നു.

[(a) ധാതുക്കളോടു തി, ത്, അ, അന മുതലായവ പേ
 ന കൃന്തങ്ങളുടെ യോഗത്തിൽ കർത്താവില്ലം കമ്മന്ത
 പരം. कालिदासस्य कृतिः । कर्तॄणां आहर्ता । शत्रूणां नाह
 र्ता । ഇത്യാദി.

(b) കർതൃകർമ്മങ്ങൾ രണ്ടു് നേറയും പ്രയോഗംവന്ന

കങ്ങൾ, അവ്യയങ്ങൾ, കൃതകവചങ്ങൾ, ഇവയുടെ
ൽ ഷഷ്ഠി വരികയില്ല.

घटं कुर्वन् कुर्वाणः वा । हरि दिदृक्षुः । अह्वान् घातुकः
स्वर्गं गन्तुं, गत्वा, गत., गतवान् वा । कर्ता लोकान् ।

(b) വത്തമാനാത്മത്തിൽ വിധിക്കപ്പെട്ട കൃത
യോഗത്തിൽ ഷഷ്ഠി വരും. राज्ञां मतः पूजितो वा ।

[II. तस् പ്രത്യയാന്തങ്ങളുടേയും, അതേ അത്മമുള്ള
पुरः, पुरस्तात्, पश्चात् ഇത്യാദികളുടേയും യോഗത്തിൽ
०. ग्रामस्य दक्षिणतः, पुरस्तात्, पश्चात् ഇത്യാദി .

[V. कृते, समक्ष—ഇവയുടെ യോഗത്തിൽ ഷഷ്ഠി
കൃതം=പ്രാണനവേണ്ടി. शरीरस्य कृतं—ശരീരത്തിന്നു
മക്ഷം=രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ.

V 'ശക്തനാവുക' എന്നർത്ഥമുള്ള ईश, प्र + भू ഇത്യാ
ദി 'ഭാഷക' എന്നാത്മമായ स्मृ മുതലായ ധാതുക്കളു
ത്തിൽ ഷഷ്ഠി വരും. ननु प्रभवत्यार्यजन. शिष्यजनस्य । व
। धिमन्थनस्य शौरि । ഇത്യാദി.

(b) കേവലം സ്മരണാത്മത്തിലുള്ള ധാതുവി
ത്തിൽ ചിദ്രിയ വരും. स्मरसि तान्यहानि, स्मरसि गोदावरी
० 'കഴിവുണ്ടാവുക' എന്നാത്മത്തിലുള്ള प्र + भू, ഉമു
ചതുര്യന്തത്തോടും ചേരുന്നു. त्वं गन्तुं प्रभवसि ।
मै न प्रभवति ।

ഭിഖസ്യം നദപ്രവേശ്യം.

സസമീ ।

I കുർകൃകമ്മപാരാ ക്രിയയുടെ ആധാരമായിട്ടുള്ള രണം ഏന്നു പേർ. അധികരണവാചിയായ പദത്തെ സപ്തമി വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

रामः कटे आस्ते । स्थाल्यां ओदनं पचति ।

II കുർമ്മത്തോടു സബന്ധമുള്ള ഫലത്തെ കുറിക്കുന്നിന്നു സപ്തമി വരുന്നു. चर्मणि द्वीपिनं हन्ति = തോരിയെ കൊല്ലുന്നു.

III. अधीतिन्, गृहीतिन् ഇത്യാദി ഇവ പ്രത്യയാന്തരങ്ങളുടെ കമ്മവാചകങ്ങളിൽ നിന്നു സപ്തമിവരുന്നവർ. अधीति चतुर्षु शास्त्रेषु ।

IV. भावलक्षणससमी—

8) ഒരു ക്രിയയുടെ കാലത്തെ നിർണ്ണയിപ്പാൻ മറ്റൊരു ആശ്രയം കണ്ടുപോകാൻ ഈ സപ്തമി പ്രയോഗം ഇതിൽ അനുപകമായ ക്രിയ പ്രയോഗമനുസരിച്ച് കുർത്താവാനെന്റയോ കുർമ്മത്തിന്റയോ വിശേഷണമുണ്ടെന്നു. അനുപകമായ ആ കൃന്തവ്യം അതിന്റ വിശേഷണമുണ്ടെന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കുർമ്മവ്യം സപ്തമിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ കുർത്താവോ കുർമ്മമോ പ്രധാനക്രിയയായി വരമെങ്കിൽ അവിടെ ഭാവലക്ഷണസപ്തമി സഹായം കണ്ടുപോകുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു ചേരുന്നതു. ब्राह्मणेषु गृहपूजयत् എന്നതു ശരിയല്ല. गृहमागतान् ब्राह्मणान् पूजयत् എന്നു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു ചേരുന്നതു.

9) सूर्यः उदगाच्छत् तदा तमः अनश्यत्—സൂര്യേ ഉദഗതേ തമഃ അനശ്യത് എന്നതു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു ചേരുന്നതു.

c) ഈ സപ്തമി പ്രയോഗം ഓരോ കൃഷ്ണവിനോദനായിരുന്നാൽ അതു ഏഴുതു പ്രയോഗിക്കും.

त्वयि नाथे कुतः प्रजानां अशुभम् ?

d) ഉടനെ (as soon as, no sooner than) തോന്നിക്കുവാൻ എത്രയും കൃത്യത്തോടെ മാത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു.

मयि प्रविष्टमात्रे बालकाः समतुष्यन् ।
 मयि प्रविष्ट एव बालकाः समतुष्यत् ।

विभक्तिसाङ्क्यम् ।

[ഒരു ക്രിയകൊണ്ട് മറ്റൊരു ക്രിയയുടെ കാലം നശിപ്പിക്കുന്നതിനും പുറമെ അനാദരം കൂടി തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സപ്തമിയും വരാം. സപ്തമിയിലെ നാലാം നിയമം ഇതിനും ഖാലകമാകുന്നു. पश्यत एव पितुः पुत्रेणाविनयः कृतः पश्यत एव पितुः पुत्रेणाविनयः कृतः പാശ്ചാത്യർ അവിനയം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതുപോലെ പितरि इति च ।

[. കൃത്യപ്രത്യയാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ യോഗത്തിൽ കർത്താവും ഷഷ്ഠിയും വരും. न वयमनुप्राह्याः प्रायो देवतानाम् । न भवोनुजीविभिः ।

[I സാദൃശ്യവാചികളായ പദങ്ങളുടെ യോഗത്തിൽ ഷഷ്ഠിയും വരും. रामस्य रामेण वा तुल्यः सदृशो वा ।

7. पृथक् विना ഇവയുടെ യോഗത്തിൽ ദ്വിതീയാതൃതീയാകൾ വരും. रामं, रामेण, रामात् वा पृथक्, विना वा ।

ഗുണക്രിയാദികൾ നിമിത്തം ഏതൊരു സമുദായത്തിന്റേതെന്ന് എങ്കിലും വേർതിരിച്ചു കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

VI. ഘോരപത്മതന്ത്രം തുതയാപഞ്ചമകൾ വായന
 ത്വ വാ ¹ഭക്തഃ । ഘോരപത്മത്തിൽ हेतु ശബ്ദം പ്രയോഗിക്കു
 റ്റുവരും. विस्मृतं कस्य हेतोः ?

VII मन्य यातुവന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ തി
 രമ്പോൾ കമ്മത്തിൽനിന്നു് പിതീയാചതുർത്ഥികൾ
 ചുട്ടാരിക്കുന്നു. न त्वां तृण मन्ये, तृणाय वा ।

VIII. दूर अन्तिक ഈ അത്ഥത്തിലുള്ള പദങ്ങളി
 യാതൃതീയാപഞ്ചമകൾ വരും. ग्रामस्य दूरं, दूरेण, दूर
 , अन्तिकेन, अन्तिकात् वा ।

IX प्रसित, उत्सुक (तत्पर इत्यर्थः) ഇവയുടെ യോഗ
 റിയും തൃതീയയും വരണം हरौ हरिणा वा प्रसितः, उत्सुक

EXERCISE.

ചത്തു പ്രത്യേകം ഇവരണ്ടു വാചകം രചിച്ചുതുക.

कृते	चिकीर्षु	गमनम्
समः	पश्चात्	आरभ्य
अभिकुप्यति	न्यलीयत	क्षदीयत
स्वस्ति		

കൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തീഞ്ഞെഴുതുക.

- 1 मयि पाठशालां गते चिरमित्र राममपश्यम् ।
- 2 पत्न्याः विलपन्त्याः सा पत्या प्रतिषिद्धा ।
- 3 ग्राम पुरस्तात् जनाः सममिलन् ।
- 4 बालका. यूयं च कदा तत्राक्रीडन् ?

൭ രാമസ്യ ഗമനസ്യ प्रागेव अहमायातः ।

൮ ऋते वैनतेयस्य एतत् कर्तुं को नाम प्रभवति ?

ഉപദേശത്തിൽ ഏതെല്ലാം വിഭക്തികൾ വിധിക്കുന്നു ? ഓരോ ഉദാഹരണം കണ്ടുകൊൾക.

पृथक् धिना ഇവയുടെ പ്രയോഗം ഉദാഹരണമുഖേന കാണുക.

ഭൂതാനികാമങ്ങളായ പദങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന ഉദാഹരണമുഖേന വിശദപ്പെടുത്തുക.

सर्वद्रव्येषु विद्यैव द्रव्यमाहुरनुत्तमम् ।
 अहार्यत्वादनर्घत्वात् अक्षयत्वाच्च सर्वदा ॥
 प्रजानां विनयाधानात् रक्षणाद्भरणादपि ।
 स पिता पितरस्तासां केवल जन्महेतव ॥
 मनोरथस्य यत् बीज तद्दैवेनादितो हतम् ।
 लतायां पूर्वलतायां प्रसूनस्यागम कुत ॥
 सा सीतामङ्कमारोप्य भर्तृप्रणिहितेक्षणाम् ।
 मा मेति व्याहरत्येव तस्मिन् पातालमभ्यगात् ॥
 नाग्निस्तृयति काष्ठानां नापगानां महोदधिः ॥
 नान्तक. सर्वभूतानां न पुसां वामलोचना ।
 परिव्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ॥
 धर्मसस्थापनार्थाय सभवामि युगे युगे ॥
 जेतारं लोकपालानां स्वमुखैरर्चितेश्वरम् ।
 रामस्तुलितकैलासं अराति बह्वमन्यत ॥

ഇന്നു ഈശ്വരന്റെ മാഹാത്മ്യം ആർക്കറിയാം. ന്റെ പ്രസാദം നേടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എന്തു ഈ ഉപമയായ ശരണത്തിനുവേണ്ടി പരപം ചെയ്യയും ചെയ്ത കുറ്റങ്ങളെ സജ്ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും മഹാനാദൈവം വിചാരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ ആഗ്രഹങ്ങളെ സാധിപ്പിക്കുവാൻ ഈശ്വരനല്ലാതെ ശക്തനാകുന്നതു്. എല്ലായിടത്തും നിറഞ്ഞിരിക്കുവാൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കേ മനുഷ്യർ എന്തെല്ലാം അപ്രവർത്തിക്കുന്നു. കിണർ കുഴിക്കുന്നവനെയും മാളികനെയും നോക്കുക. അതുപോലെ തന്നെയാണു മനുഷ്യപ്രവൃത്തികൊണ്ടു് ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്നതു്. നിന്നതുപ്രകാരം മറ്റു യാതൊന്നും തന്നെയില്ലാത്തതിനാലും സത്യമില്ലാതെ ശോഭിക്കാത്തതിനാലും, സർവ്വമുഖമെല്ലാ സത്യം ശ്രേഷ്ഠമാകയാലുമാണു ഈശ്വരന്റെ പ്രതിഷ്ഠിതനെന്നു പറയുന്നതു. സകല അഭീഷ്ടനാൻ ശക്തനായ ഈശ്വരൻ ഇരിക്കുമ്പോ മനുഷ്യനെ നേർ തുനിയുന്നതു അജ്ഞാനംകൊണ്ടു മാത്രമല്ലെങ്കിൽപിടിക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു സത്യത്തിൽ തല്പരനായിരുന്ന ഒന്നുതന്നെ മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്ന പ്രത്യേകം നേസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്.



चतुर्थः पाठः ।

जुहोत्यादिः तृतीयगणः ।

* 30. തൃതീയഗണത്തിൽ ഗണമിഥനം ചോധി-
കൾ പുഷ്പപ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രം ധാതുവിനെ ട ചോ-
ദിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ഗണത്തിൽ ധാതുക്കൾ
പ്രത്യയം. ദ്വിതീയം വന്നതിൽ പൃച്ഛഭാഗത്തിന്നു അഭ്യ-
ന്തേ.

31. ദ്വിതീയവിധികൾ.

(a) ധാതുവിന്റെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം അതിന്നു
അക്ഷരം അഭ്യന്തേ. ഇരട്ടിക്കുന്നു.

(b) അഭ്യന്തരത്തിലെ വ്യക്തിതീയമയമങ്ങൾ
പ്രഥമതീയങ്ങളായി മാറുന്നു.

(c) അഭ്യന്തരത്തിലെ ദീർഘം ഹ്രസ്വമായും ഹ്ര-
സ്വമായും മാറുന്നു.

1—धा धा 31a दा धा 31b. द धा 31c + ति = दधाति

(d) അഭ്യന്തരത്തിലെ കവ്യം ചവ്യമായും
കവ്യമായും മാറുന്നു

1—हा हा 31a हहा 31c. जहा 31d + ति = जहाति ।

(e) ധാതുവിന്റെ ആദ്യത്തിൽ സംയുക്തപ്രത്യ-
യങ്ങൾ സംയോഗത്തിലെ ആദ്യമായ വ്യഞ്ജനത്തോടു കൂ-
ട്ടുവിന്റെ പ്രഥമമാമ് ഇരട്ടിക്കുന്നത്.

1—ही ही 31e हिही 31c जिही 31d जिहिति 1d.

(f) മേൽ പറഞ്ഞ സംയോഗത്തിൽ, $श्$ $प्$ $स्$ ഇ
ആദ്യത്തെയും വ്യക്തിതീയങ്ങളും രണ്ടാമ-
താമ് പ്രഥമതീയങ്ങൾക്കാണ് ദ്വിതീയം വരി-

b) അജ്ഞാതമായ അബലപ്രത്യയം പരമാകൃ
 സ്വരത്തിന്മേലുള്ള ചോദ്യം ലിഖിതം ങ്കോക
 ജ്ഞാത etc.

c) ലോട് മ. ച. ങ്. വചനത്തിൽ ഉപകാ
 രം, എന്നതു വികല്പന ന്യസപമായും എന്നതു
 ജഹിहि, ജഹീहि എന്നു മൂന്നു രൂപങ്ങളുണ്ട്.

9. (ദീർഘം അപവാദം). അംഗം അനേകാ
 യാമുചിന്റെ സമാധാനം പൃച്ഛമല്ലാത്ത പ്രമാ
 യയ്ക്കു കാരണം അജ്ഞാതമായ അബലപ്രത്യയം
 യാമുചി മാറ്റം വിഷ്വതി ।

അജ്ഞാതമായ അബലപ്രത്യയം പരമാകൃ
 ത്തിന്റെ ഉപകാരം വികല്പന ന്യസപമായും.

വിമിത, വിമിത. । അവിമിതാമു; അവിമിതാമു ।

10. താ വാ ങ്, നീ ങ്കുടെ ആകാരം അബലപ്രത്യ
 യാകാരം ചോദ്യങ്ങൾ, വാ ങ് നാതു സ്മ, ദ്വ, ത,
 യയ്ക്കു അബലപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാകൃതോപ
 യയ്ക്കു ചോദ്യം പരമാകൃതോപ പര ലോട്. മ. ച.
 പ്രപ, അപ്രപാദം ഭിഹി, ദിഹി എന്നാകുന്നു

a) പരമാകൃതത്തിൽ അജ്ഞാതമായ അബലപ്രത്യ
 യാകാരം ഉപകാരം ന്യസപമാനം ഗുണം വരുന്നതല്ല.

b) നിജ, വിജ, വിപ എന്നിവയുടെ അഭ്യോസത്തിലെ
 പൂജ, പൂജം. ന്നിജാനി, ന്നിജാവ, ന്നിജാമ ।

	പര.	ആത്മ.		
ദധാമി	ധൻ.	ദധതി	ധൻ	ദധാതേ

अदधा.	अधत्तम्	अधत्त	अधत्था	अदधाथाम्	अ
अदधाम्	अदध्व	अदधम	अदधि	अदध्वहि	अ
दधातु	धत्ताम्	दधतु	धत्ताम्	दधाताम्	द
धेहि	धत्तम्	धत्त	धत्स्व	दधाथाम्	ध
दधानि	दधाव	दधाम	दधै	दधावहे	दध
दध्यात्	दध्याताम्	दध्यु.	दधीत	दधीयाताम्	दध
दध्याः	दध्यातम्	दध्यात	दधीथाः	दधीयाथाम्	दध
दध्याम्	दध्याव	दध्याम	दधीय	दधीवहि	दध

तृतीयगणधातव. ।

ने (उ) लृ० उ० ङ० क०	विज् पृथग्भावं (उ) लृ० उ० ङ० क०
रणपोषयो (उ) लृ० उ० ङ० क०	विण् त्यासौ (उ) लृ० उ० ङ० क०
शौचपोषगर्हो (उ) लृ० उ० ङ० क०	हा गतौ (आ) लृ० उ० ङ० क०
ये (प) लृ० उ० ङ० क०	हा त्यागे (प) लृ० उ० ङ० क०
णे (उ) लृ० उ० ङ० क०	दु दानादनयोः (प) लृ० उ० ङ० क०
ने (आ) लृ० उ० ङ० क०	ही लज्जायाम् (प) लृ० उ० ङ० क०
ने (उ) लृ० उ० ङ० क०	

नेनेक्ते	भिमिंते	अविभृताम्	जिह्वीते
अधत्ताम्	दंति	धत्त	बिभेपि
जह्यु	अविभयु.	ददति	दधीद्भवम्

लट्—	प्र पु ब. । उ पु ब. । म पु उ. द्वि. ।
लृट्—	उ पु ब. । म. पु ए, ब । प्र पु, द्वि
लिट्—	म. पु ब. । उ पु द्वि ब. । प्र. पु ए,
लोट्—	म. पु ए ब. । उ पु द्वि, ब ।
लौट्—	प्र. पु ब. । म. पु ब । उ पु ए. ।
लड्—	उ पु. ए., द्वि । म ए ब. ।
लड्—	उ पु. ब. । म पु ए, । प्र पु ए, द्वि.
लिट्—	प्र. पु ब. । म. पु ए., । ।

प्रतिवाचमदत्त केशव. शपमानाय न चेन्मिभ्य भुजे ।
 अनुहुकुरुते घनध्वनि न हि गोमायुरुतानि केसरी ॥
 न्त्युच्छ्रिते मन्त्रिणि पार्थिवे च विष्टभ्य पात्रवुपलिष्टे श्री. ।
 ॥ स्त्रीस्वभावात्सहा भस्य तयोर्द्वयोर्कर जहाति ॥
 हसा विदधात न क्रिया अविष्क. परमापदापदम् ।
 णते हि विमृश्यकारिणं गुणलुब्धा स्वयं व सम्पदः ॥
 ब्रह्मन्द् नरस्पर्श—हर्षोर्न्मालिततारका ।
 हो रागवती सन्ध्या जहाति स्वयमम्बरम् ॥
 हीहि शोक वेदेहि प्रीतये वेहि मानसम् ।
 णे जहिहि द्वेष जहाहि प्रमदावनम् ॥
 जहाति सदाचारं न सदा चारणस्तुत ।
 जेजहीते जगज्जित्वा तस्य कीर्तिः सुरालयम् ॥
 दासि त्रिशिष्टभ्य. यच्चाश्नासि दिन दिन ।

प्रथममसि दत्तं तायमल्पं स्मरन्त

शिरां न मिहितभाग नाळिकेरा नराणाम् ।

सलिलममृतकल्पं दधुराजीवनान्तं

न हि कृतमुपकार साधवो विस्मरन्ति ॥

കണ്ണു തിരകൾ കണ്ണുമാനാ തന്നെ വളഞ്ഞു ചെങ്കിലു-
 നൻ ഭേദവും ചേർച്ചില്ല. (മീ) ധാരതരംഗം വാർ
 റ ശരണെ ഉറുവ് ഉത്തുക്കട്ടെ ഉപേക്ഷിച്ചു (ഹാ,)
 നീന്നു കാട കുടാകടം ചെയ്തു. അർജ്ജുനൻ വീണ്ടും
 ശമീയുക്ത തിരതന്നെ ക്ഷേപിച്ചു (നി + ധാ).
 ദൃഷ്ടി വാടന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു മടയാടുകയും
 അപ്പോൾ ഭിഷ്യാർ പറഞ്ഞു (അമി + ധാ, - ഞാൻ ച-
 ങ്കിക്കുക (അവ + ധാ) പാണ്ഡവന്മാരോടു കൂടി സ്വ-
 ദ് സമു + ധാ. അവർ ഈ അവസരത്തിൽ നീങ്ങ-
 യം ചെയ്യുവാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ (സമു + നി +
 ചി സംഭവ കടമാ? സുധനമുയിൽനിന്നും ഈ മ-
 ദ വരാമം വന്നിൽ നിങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നില്ലെ-
 കട്ടുമായ ലഭിക്കുവാൻ നീരാ ചിയിക്കുന്നില്ല.
 റ്റങ്ങൾക്കും അപകം തകിൽ അന്നരം ഏത്രയുണ്ടെ-
 ളും അളവ നോക്കിട്ടുണ്ടോ? (മാ) നിങ്ങൾ മിട മ-
 ദൾ ധര കണണ്ടായിരിക്കാം. (പരി + ധാ). കണ്ണൻ
 കമ്പോൾ ചെയ്തി പൊണ്ണന്നുണ്ടായിരിക്കാം (പി-
 രം രാജ്യം അവർക്കു തിരിക്കെ കൊടുക്കണം (ദാ,)
 രാജ്യം വും ഭീമൻ പദം ധരിച്ചിരിക്കുന്നിടേ-
 രാഖം ന. ഈ അവർ ചേർക്കുകയില്ല. (മീ).

पञ्चमः पाठः ।

अदादि द्वितीयगण ।

42. അദാദിഗണത്തോടുകൂടി ഗണാചിഹ്നം രചിക്കേണ്ടുന്നതു കൊണ്ട് പുരുഷപ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രം ധാതുപ്രത്യയങ്ങളാകുന്നു.

43. ഈ ഗണത്തിലെ ആകാരാനന്തരമുള്ള ആകാരം ഉണ്ട് പ്ര. ച. വാ, വചനത്തിൽ പിക്കല്ലേറ്റിട്ടു രസം എന്ന പ്രത്യയം മോന്നു ഒരു രൂപം കൂടിയുണ്ട്. അതു അമാൻ ।

44. a) അധാതുപ്രത്യയങ്ങൾ പലതാകുമ്പോൾ അസംഖ്യം രചിക്കേണ്ടതു പ്ര. ച. വാ, വചനത്തിൽ പിക്കല്ലേറ്റിട്ടു രസം എന്ന പ്രത്യയം മോന്നു ഒരു രൂപം കൂടിയുണ്ട്. അതു അമാൻ ।
b) അർദ്ധധാതുരൂപങ്ങളിൽ അസംഖ്യം രചിക്കേണ്ടതു പ്ര. ച. വാ, വചനത്തിൽ പിക്കല്ലേറ്റിട്ടു രസം എന്ന പ്രത്യയം മോന്നു ഒരു രൂപം കൂടിയുണ്ട്. അതു അമാൻ ।

b) അർദ്ധധാതുരൂപങ്ങളിൽ അസംഖ്യം രചിക്കേണ്ടതു പ്ര. ച. വാ, വചനത്തിൽ പിക്കല്ലേറ്റിട്ടു രസം എന്ന പ്രത്യയം മോന്നു ഒരു രൂപം കൂടിയുണ്ട്. അതു അമാൻ ।

5. शी धातुचिह्नं चकारത്തിൽ റ്റുള്ള ചുരുക്കപ്രത്യയങ്ങളെല്ലാം വരിക്കുമാറാതെ ചാട് ചാട് ചാട് - ഇവയിൽ വചനപ്രത്യയം ചിഹ്നം മുഖാൽ റ്റു എന്ന അർദ്ധധാതുരൂപം രചിക്കേണ്ടതു പ്ര. ച. വാ, വചനത്തിൽ പിക്കല്ലേറ്റിട്ടു രസം എന്ന പ്രത്യയം മോന്നു ഒരു രൂപം കൂടിയുണ്ട്. അതു അമാൻ ।
• शते शयाते शरते । शताम् शयाताम् शरताम् । अशेत अशयताम् शयीत शयीयाताम् शयीरन् ।

6. शी धातुचिह्नं ചാട് ഉ ചു. വാ. പ്രത്യയങ്ങൾ രചിക്കുന്നു. सूते सुवाते सुवते । सुवे सुवावहै । 33 सुवे ।

൧. ബ്രവീതി, ബ്രൂതഃ, ബ്രുവന്തി (33) ।

b) ഖട്ടിക് തി മുതൽ യസ് ഉൾപ്പെടെ ആഹ് ആഹി
 സാഹത്യം എന്നീ രൂപങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്.

c) ആർധധാതുക്കളിൽ ബ്രുധാതു വച് എന്നൊരു
 വക്താ ।

18. ഹലാഭിയായ സബലപ്രത്യയം പരമാകന്യാ
 ന്തിലഖ ധാതുവിന്റെ അന്ത്യമായ ഉകാരത്തിന്
 നീതി ബ്രൂതഃ ബ്രുവന്തി । നവാനി നവാവ നവाम ।

19. സ്തു ഹ എന്നിവയിൽനിന്നു പരങ്ങളായ
 പങ്ങളോടുകൂടി മുന്പിൽ ആഗമം വികല്പന വരുന്നതാ
 സ്തവീതി—സ്തുതഃ സ്തവീതഃ—സ്തുവന്തി ।

20. അദ് ധാതുവിന്റെ ലുപ്രത്യയങ്ങളായ ത്സ്
 സ്ഥിതിയിൽ അ എന്ന ആഗമം വരും

ആദ. । അതി । അതു । ആദത് । അചാത് । അതാ । അ

1. ഇ ഗതൌ എന്ന ധാതുവിന്റെ ഇകാരം പരമം
 1. അജാഭിയായ അബലപ്രത്യയം പരമാകന്യാ
 മാരം. യന്തി ।

എതി । എതു । എത് । ഇയാത് । ഇപ്യതി ।

ആ + ഇ + അൻ—(ഇ + അൻ = യൻ) = ആയൻ ।

2. അധ്യയനാർത്ഥമായ ഇ (ആ) ധാതു അധി എന്ന
 ഇ കൂടി മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കാറുള്ളൂ. അധീത । അധീത
 അധീധീത । അധ്യേപ്യതേ । അധ്യേതാ । അധ്യേപ്യത ।

അധി—പ്ര. പ. ദ്വ. അധി + ആ + ഇ—ആത്മാം ।

ടെ ഹലാദിപ്രത്യയങ്ങൾക്കു മുൻപ് ങ്ക് എന്നാഗമം
 ഹദിതി । സ്വപിതി । ഹ്വസിതി । അനിതി ।

b) ഈ ധാതുക്കളിൽനിന്നു വരുന്ന ലളിതപ്രത്യയങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ ങ്ക് എന്ന ആഗമം വികളമാണ്. ങ്ക് വരാത്ത അവസ്ഥയിൽ ങ്ക് എന്നാഗമം

അരോദീത് । അരോദത് ।

14. a) ജക് , ശാസ് , ജാഗൃ , ജ്വാസ് എന്നിവയുടെ പ്രത്യയത്തിന്റെ നകാരത്തിനു ലോപം സംഭവിക്കുന്നു.

ജക്തിതി ജക്തിതഃ ജക്തിതി ।

b) ഈ ധാതുക്കൾക്കും വിദ് ധാതുവിനും 'ഖ' വന്നു. വചനപ്രത്യയമായി ഉസ് എന്നതു നിയമമായും വിദ്യയായും വികല്പമായും വരും. ജാഗൃ ധാതുവിനോടു ഉസ് എന്നാഗമം ഉണ്ടാകുന്നു. ഗുണവും 'ഖ' പ്രത്യയങ്ങളായ ത്വ, ഭ്യ, ലോപവും സംഭവിക്കും.

ജാഗർതി । ജാഗർതു । അജാഗഃ । ജാഗൃയാത് ।

ഹലാദിയായ അബലപ്രത്യയം പരമാകമ്പോൾ ഷിപ് എന്നായി മാറുന്നു. ശാസ്തി ശിപ്തഃ ശാസതി ।

15b. അ + ശാസ + ത് = അശാത്, അശാദ് । 10a
 - സ് — അശാത് + സ് = അശാത്-ദ് 10 a, 15a.
 സ് — അശാസ് 10a അശാഃ ।

द्वितीयगणधातव .

(പ) ഭക്ഷിക്കുക അനുപ്രാണനേ (വ) ശ്വസിക്കുക,

വി (പ) ഭവിക്കുക

ഉപവേശനേ (അ) ഇരിക്കുക

(പ) പോകുക

കഥനേ (പ) പറയുക

ദീപ്തീ (പ) ശോഭിക്കുക

ക്ഷണേ (പ) ക്ഷണിക്കുക

നേദ്രാക്ഷയേ (പ) ഉണന്നിരിക്കുക

നേ (പ) മുറിക്കുക

നീ (പ) നൂതിക്കുക

(പ) രക്ഷിക്കുക

വയാം വാചി (ഉ) പറയുക

(പ)

ശോഭിക്കുക

(പ) അളക്കുക

(പ) പോകുക

കാണിക്കുക.

യു മിശ്രണേ (പ) ചേർക്കുക.

ഹ ശബ്ദേ (പ) ശബ്ദിക്കുക.

ഹ് (പ) കറയുക.

വാ ഗതിഗന്ധനയോ: (പ) വ

വച് പരിമാഷണേ (പ) പറയ

വസ് ആച്ഛാദനേ (അ) ഉടു

വിദ് ജ്ഞാനേ (പ) അറിയുക

ശീ സ്വപ്നേ (അ) കിടക്കുക.

ഉറങ്ങുക

ശ്വസ് പ്രാണനേ (പ) ശ്വാസിക്ക

സൂ പ്രാണിപ്രസവേ (അ) പ്രസ

സ്തു സ്തുതൗ (ഉ) നൂതിക്കുക

സ്നാ ശൗചേ (പ) കളിക്കുക

സ്വപ് ശയേ (പ) ഉറങ്ങുക

ശാസ് അനുശിഷ്ടൗ (പ, ഭരിക്ക

सन्ति

हवन्ति

जागर्ति

चकासति

आसीः

अस्तु

जाग्रति

शाधि

पाहि

स्वपिति

अजक्षुः

वक्षि

इप.	जाह्याताह	अस्वपीत्	पायाः
अधीध्वे	रोदानि	अस्वपीत्	पायाः
आध्वम्	अतिशयाते	अशाः	
भासामहै	वक्ति.		

നാശ്രവണങ്ങൾ കാണ്മാക്കുക

- अन्-लट्—म पु. ए. । उ पु. व. । प्र. पु. ए. , व
लट्— उ.पु. ए., व. । म. पु. ए., व ।
वा-लट्—प्र. पु. व. । म. पु. ए., व. । उ. पु. ए. व. ।
लुट्—म. पु. ए. । उ. पु. ए. व. । प्र. पु. द्वि., व. ।
शी-लट्—प्र. पु. व., म पु. ए. , व. ।
लृट्—प्र. पु. ए., व. । उ. पु. ए. , व. ।
पृ-लट्—उ. पु. ए. , व. । म, पु. ए. । प्र. पु. व. ।
लट्—उ. पु. ए., व. । प्र. पु. ए., व. । म. पु. ए. ।
तु-लट्—प्र. पु. ए., द्वि. । उ. पु. ए. । म. पु. ए., व. ।
लृट्— प्र. पु. व. । उ. पु. ए. व. ।
च-लुट्—म. पु. ए. । उ. पु. ए. । प्र. पु. ए. , व. ।
लृट्—प्र. पु. व. । म. पु. ए. । पु. द्वि. ।

घः काञ्चनसर्गात् धत्ते मारकतीं द्युतिम् ।
या सत्सन्निधानेन मूर्खो याति प्रवीणताम् ॥
सि यस्य यदा मांसं उभयोः पश्यतान्तरम् ।
स्य क्षणिका प्रीतिः अन्यः प्राणैर्विमुच्यते ।

विधाय वैरं सामर्षं नरोरौ य उदासते ।
 प्रक्षिप्योदर्चिषं कक्षे शेरते तेऽभिमारुतम् ॥४
 साधोः प्रकोपितस्यापि मनो नायाति विक्रियाम् ।
 न हि तापयितुं शक्य सागराभस्तृणोत्कया ॥
 मणिलुंठति पादेषु काचः शिरसि धार्यते ।
 तथैवास्ते तथैवास्तां काचः काचो मणिमणिः ॥
 परिपाति स केवलं शिशूनिति तन्नमनि मा स्म विश्वसीः ।
 तरुणानपि रक्षति क्षमी स शरण्यः शरणागतान् द्विषः
 समाश्रसिमि केनाहं कथं प्राणिमि दुर्गतः ।
 लोकत्रयपतिभ्राता यस्य मे स्वपिति क्षितौ ॥
 हविर्जक्षिति निरशङ्को मखेषु मघत्यानसौ ।
 प्रवाति स्वेच्छया वायुः उद्गच्छति च भास्करः ॥
 कीटोपि सुमनःसङ्गात् आरोहति सतां शिरः ।
 अश्मापि याति देवत्वं महद्भिः सुप्रतिष्ठित ॥

രാജാവു വിപുലമായ രാജ്യം കുറയ്ക്കുക എന്നിനെ ഭ
 ? (शास्) എന്നിനെ കുറയ്ക്കാനോ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷി
 ശിഷ്യന്മാരെ രക്ഷിക്കുക (പ) യും ചെയ്യുന്നു? അദ്ദേഹം രാജ്യ
 ഭജിച്ചു ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കും, ഓരോരൂപതയെ നിയമിച്ചി
 . (नि + युज्) പ്രജകളുടെ ആചരണത്തി അവർ ഒരിക്കലും
 ഉപേക്ഷിക്കില്ല. (प्रति + आ + क्य) അവർക്കു തോന്നുന്നവേ
 തെ + भा) യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാനുപേക്ഷിക്കില്ല. രാജാവു രാ
 മന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നു. (वि + श्वास) അവർ ന്യായം
 ക്ക (वि + ध) നല്ലെങ്കിൽ പ്രജകൾ രാജാവിനോടു
 മ. (ब्रू) പ്രജകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു (अभि + प्र + ह
 + शी) രാജാവു പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. രാജാവു സ്വീ

പണ്ട് ബാലന്മാർ നഗരങ്ങളിൽനിന്നും ഭൂമിയെ
 ലഭിച്ചുവെന്നു വിദ്യ പഠിച്ചിരുന്നു (അധി+ഭ) അ
 തുലയമായ കാര്യം വീഴ്ച (വ) നിമിത്തമായ ചെമ്മ
 ക (സ)യും ശുദ്ധമായ ശബ്ദം (ഭവ)കളും ചെമ്മ
 ചത്തു ഉണ്ടാകുന്നു (ജ) വിദ്യാർത്ഥികൾ പായ
 കൾ (ഭി) എങ്കിലും അവർ രാത്രി സൂര്യമായി
 (ഭ) സമോദനം നേടുന്നതിനായി ഭീനമായി
 ക്ഷമിക്കുന്നു. ഈ വിധം ജീവിതം ന
 മടങ്ങി എത്തുന്നവർ നാടികൾ വീടികൾ ഗുണ
 കളോ? അതുകൊണ്ട് ഉത്തമചരണമാണെന്നു
 നൽകുന്നതെന്നു പറയാം

षष्ठः पाठः ।

अदादिः (अनुबद्धः) ।

ഓ ധാതു ദകാരാദിയും ഹകാരാനന്ത്യം ആയാൽ
 ഹകാരം ട കാരമാകുന്നതിന്നു പകരം ഷ കാരമാ
 ണം.

+തി, ദോഹ് +തി+ 1d. ദോഘ് +തി 56. ദോഘ് + ധി 9a
 + ധി 9b ദോഗ്ധി । ഭൂഹ് + സി, ദോഹ് + സി, ദോഘ് +
 ധോഘ് + സി 23.

ക് + സി 9c, ധോക് + വി 3 = ധോക്ഷി ।
 + ഭൂഹ് + ത്, അദോഹ് + ത്, അധോഘ് + ത്, അദോഘ്, അധോഘ് 23.
 റോക്, അധോഗ് 9c, 9d ഭൂഹ്യാത് । ധോക്ഷ്യതി etc.

• a) അന്തഃസ്ഥങ്ങളും അന്തരനാസികങ്ങളും ഒഴികെ
 മറ്റിടയായ അബലപ്രത്യയം പരമാകുമ്പോൾ ഇന്ന്
 ന കാര്യം അജാദികളായ അബലപ്രത്യയങ്ങൾ പ

b) ഉപാന്ത്യമായ അകാരം ലോപായ്കമ്പോൾ
കൊണ്ടി മാറുന്നു.

c) ലോട് മ. ചു. ഏ. വചനത്തിലെ രൂപം ജ
ന്നം.

ഹൻ + അന്തി । ഹൻ + അന്തി 57a ।

മുൻ + അന്തി — മുന്തി 57b ।

ഹൻ + സി — ഹ്സി 14 ।

ൽ — പ്ര, പു. ഏ., മ. പു. ഏ. — അഹൻ 10a । ഹനിഷ്യതി

8. ലൺ. മ. ചു. ഐ. ഒഴികെ സകാരാദിയോ ധ്വ
ആയ പ്രത്യയങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ ഈ ഈ ഏന
കൾ തൊട്ട് പിമ്പിലായി ങ്ങ എന്ന ആഗമം വരുന്നു.
ഇതിൽ । ഇതിൽ ।

9. ധാതുവിന്റെ അന്ത്യങ്ങളായ ശകാരമകാരം
ദിക്കളുടെ അന്ത്യക്ഷരവും പദാന്തത്തിലായാലും
കങ്ങളും അന്തഃസ്ഥങ്ങളും ഒഴികെയുള്ള ഹല്ല്യ പര
കാരമായി മാറും.

ഇഷ് + തേ — ഇഷ് + തേ 59 = ഇഷ് । (സന്ധി) । ഇഷാമു । ഇഷ്

• മൂജ് ധാതുവിന്റെ ഉപാന്ത്യമായ ജകാരത്തിന്നു
ത്യയങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ നിത്യമായും, അജാദി
പ്രത്യയം പരമാകമ്പോൾ വികല്പമായും വൃദ്ധി വര

മൂജ് തി, മാർജ് + തി 60, മാർ + തി 59 = മാർജ് ।

മൂജ് + അന്തി = മൂജന്തി, മാർജന്തി 60 ।

മൂജ് + സി — മാർജ് + സി 60 । മാർ + സി 59 ।

മാർക + സി 24 । മാർജ് 3 । മൂജ് + ഹി — മൂജ് + ഹി ।

मृष् + धि 58 । मृङ् + धि 6b । मृङ् + ङि = मृङ्गा
 अ + मृज् + त् — अमार्ज् + त्, अमार्ष + त्, अमार्ष.
 अमार्ट् — अमार्ड् । माष्टुं मृष्टाम् मृजन्तु or मार्जन्तु ।

31. वश् यातुविनेरु वकारेण ञ्प्रत्ययेण
 ञ्प्रत्ययेण उकारेणोच्चार्यते ।

वश् + ति — वष् + ति 59 वष्टि ।

वश् + अन्ति — उशन्ति 61 ।

वश् + सि — वष् + सि 59 वक्षि 24, 3

वश् + हि — वश् + धि 11 उश् + धि + 61

उष् + धि 59 उङ् + धि 9b उङ्धि ।

अ + वश् + त् — अवष् + त् — अवप् — अवट्, अवङ् ।

वश् + ताम् — आ + उश् + ताम् — औष् + ताम् — औष्ट
 औशन् ।

3. बिद् यातुविनेरु षोडशे ञ्प्रत्ययेण विक
 ञ्प्रत्ययेण कृ यातुविनेरु षोडशे ञ्प्रत्ययेण
 ञ्प्रत्ययेण उकारेणोच्चार्यते । वेत्तु, बिदां करोतु etc.

षण् प्र. ष. ष् षि अवेत् - द् ।

म. ष. षि. अवेत्, अवेद्, अवे. 10b ।

4. സംയോഗാദികളായ സ് ക് എന്നിവ, പദാന്ത
 പദത്തിൽ അനന്താസികളും അന്തഃസ്ഥങ്ങളും
 വന്നാലും ലോപിക്കും

* चक्ष् + ते — चष् + ते 63 — चष्टे ।

चक्ष् + से — चष् + से 63 — चक् + से 24, चक्षे 3. ।

चष्टाम् ।

लिह्—ति—लेह् + ति—लेह् + ति—लेह् + धि—लेह् + ढि
 लेह् + सि—लेक् + सि—लेक्षि ।

लीढ । लेदु । लेहानि । अलेट् । लिहात् । लेक्ष्य

अदादिधातवः ।

नुतौ (आ) लुत्तीळ्ळक मृज् शुद्धौ (प) लुत्तीळ्ळक
 श्रये (आ) लुत्तीळ्ळक लिह् आस्वादाने(उ) लुत्तीळ्ळक
 कायां वाचि (आ) लुत्तीळ्ळक वश् कान्तौ प) लुत्तीळ्ळक
 ता + चश् प्रुत्तीळ्ळक लुत्तीळ्ळक
 ५) लुत्तीळ्ळक * विद् ज्ञाने (प) लुत्तीळ्ळक
 रणे (उ) लुत्तीळ्ळक हन् हिसागत्योः (प) लुत्तीळ्ळक
 ३) लुत्तीळ्ळक

लुत्तीळ्ळक

गयिता	नविता	धुग्ध्वे	अधनन्
गान्तु	शिष्टाम्	लिक्व	अमृष्ट
गयति	अधीयीत	घष्ठा म्	शिष्युः
गहुः	आस्थाः	देग्धि	औशनन्
गयन्	धुक्षे	अदुग्ध	अध्ययै

ॐ भेषजवान्नस्य यः पथ्यानि कदन्याप ।

नदशै सेवते चासान् कदाचिन न म सीदति ॥

मनस्वी म्रियते कामं कार्पण्य न तु गच्छति ।

अपिनिर्वाणमायाति नानलो याति शीतताम् ॥

विदुरेप्यदपायमात्मना परत श्रद्धधतेऽथवा बुधा ।

१ परोपहितं न च स्वतः प्रमिमीतेऽनुभवाद्भतेऽल्पधीः ॥

पेवन्ति नद्य स्वयमेव नांभः खादन्ति न स्वादु फलानि वृक्षा

योधराः सस्यमदन्ति नैव परोपकाराय सतां विभूतय ॥

‘തൊവ്വ’ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചല്ലോ’ (हा) എന്നു ച
 രച്ചുന (हृद्) സ്വീതയെ വാത്മീകി കരണത്തി
), നല്ലകാലം വരും (आ + इ), സൂക്ഷ്മം സൂ
 പതികലദേവതയായ സൂക്ഷ്മ ഭവതിയെ രക്ഷിക്കും
 രാജ്യം അന്യദേവന്മാരെ സേവിക്കുന്നതു (उप +
 നികർഷ്ഠ അർഹണം ശ്ലേഷണം പ്രിയപ്പെട്ട വാ
 നാനിത്താലും (अव + इ), തമസയിൽ സ്നാനം വ
 താമസിയാതെ ഭവതി ഭത്താവാനോടു മേരും (सम्
 രാജ്യം ഭരിക്കുകയാണ് (शाम), തമസെ സംശയ
 + शी), പ്രജകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനായിരിക്കാ
 പ്രകാരം ചെയ്യുന്നതാണ് എന്നിരിക്ക തോന്നുന്നതു
 എന്നും മാറ്റം വാത്മീകി പറയുകയും (ब्रू or आ +
 സ്വീത ദീർഘമായി നിശ്ചയിച്ചു (नि + श्वस् ‘വാ
 ത്വീകി (आ + इ) സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി

നികുമാരവാര ഉണയുന്നതും (ജാഗൃ) ശാസ്ത്രങ്ങൾ
 മധി + ഇ) റക്ഷികൾ ശബ്ദിക്കുന്നതും (ഹ) തേനീ
 കയുന്നതും (ലിഹ) മനകന്യകമാർ ആശ്രമാണ്
 യായുന്നതും (സമു + മൃജ്) പശുക്കളെ കാക്കുന്നതും
 പുരാതനവട്ടു പാതയെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു 'ആർ അന
 ണമോ (ദിപ) അൻ അധികം ജീവിച്ചിരിക്കു
 ചു' എന്നും മറ്റും ശിഷ്യൻ ചരണ വിനയിച്ചു
 + ചക്ഷ) ഉറയല്ലാം കടും കടും പാതകളെ വിധ
 ചു അധിതേ ന കശോഭനാദം പ്രാപിച്ചു. (സ
 രാജൻ ബാലകളുകൾ കനതുപരിത്യം മൂലം പരി
 നാ ഭൂ മത്തെ തിന്ന വിന്നു ക്ഷിച്ചു



॥ संस्कृतप्रकाशिका ॥

(षष्ठो भागः ।)

(प्रथमः पाठः।)

लिट् परोक्षानद्यतनभूताय. । (Perfect)

पर. प्रत्यया

आत्म. प्रत्यया

अ	अतु.	उ.	ए	आत्	इ
थ	अथु.	अ	मे	आथे	ध्वे
अ	व	म	ए	वहे	महे

64. a. लिट् प्रत्ययങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ ദ്വിത-
 പിതകായത്തിൽ 31 ഓനിയമം അനുസരിക്കണം
 b. സേട്ട് ധാതുക്കളിൽ ഹലാദി പ്രത്യയങ്ങൾ
 c. അവയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഭൂ എന്നാഗമം വരും

65. a. അഭ്യാസത്തിലെ ഭൂ ഉ എന്നിവ അതാതാ
 സ്വരം പരമാകമ്പോൾ ഭൂ ഉവ് എന്നു യഥാക്രമം മാ
 b. അതേ സ്വരം പരമാണെങ്കിൽ രണ്ടു കൂടി ഒരു മ്

3. ഭൂ ഗതौ എന്ന ധാതുവാണെന്ന് അഭ്യ' ത്തിലെ ു
 ല അബലപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ ഭീ ഹരിക്കു

36 പരസ്പര്യപദത്തിലെ ഏകവചനങ്ങൾ (ലി
 186 മറ്റുള്ളവ അബലങ്ങളാകുന്നു ആത്മനേപദ

a. ഉപാന്ത്യസ്പന്തിന്നു ഗുണം വരും.

b ഉത്തമപുരുഷനിൽ അന്ത്യസ്പന്തിന്നും ഉപകാരത്തിന്നും വൃദ്ധി വികല്പമായും പ്രഥമപുരുഷനായും വരണം.

c. മദ്ധ്യമപുരുഷനിൽ അന്ത്യസ്പന്തിന്നു ഗുണം, ത്ര്യമായ അകാരത്തിന്നു മാറ്റം വരുന്നതല്ല.

d b. വൃദ്ധി വരാത്തീടത്തു ഗുണം വരും.

മു. എന്ന ധാതുവിന്നു ദ്വിത്വം വന്നാൽ ബभൂവ് എന്ന

ബभूവ	ബभूवतुः	ബभूवुः
ബभूविथ	ബभूवथुः	ബभൂവ
ബभൂവ	ബभूविव	ബभൂविम

പു. गद् — ग-गद् अ 31a. जगद् अ 31d. जगद् अ 66b
जगाद, जगद 66b.

17. ലിട്ടിന്നു പ്രത്യേകമായുള്ള സേട് അനിട് വ്യക്തമേകുന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു വിവരിക്കുന്നു.

अजन्तोऽकारकान् वा यः
 तास्यनिट् थलि वेडयम् ।
 ऋदन्त ईदृङ्नित्यानिट्
 काद्यन्यो लिटि सेड् भवेत् ॥

a. कृ सृ भृ वृ स्तु द्रू स्तु श्रु എന്നീ ഏകദശ ധാതുക്കൾക്കു ആഗമം വരികയല്ല. ശേഷം ധാതുക്കൾക്കു ആ

അജന്തമോ അകാരമുള്ളതോ ആയ അനിട്ട്
 ത്വന്തം പദമാകുമ്പോൾ വികല്പന സേട് അപ

1. चक्रयं 66c. 67a उ. पु. ए चकार, चकर 66b, d
1-प्र. पु. ए — इ इ अ-इ ऐ अ 66b इय ऐ अ 65a. इय आ
इयाय । ईयतुः । ईयुः । 65c. । चक्रे । चकृषे

68. ഇകാരാഗമം പരാത്ത ഷ്വേ അതിന്നുമുമ്പിൽ പ്ര
ദീർഘമോ ആയ അകാരം ഒഴികെയുള്ള സ്വരം വാ
പുറപ്പെടുന്നതായി മാറുന്നു. അന്നടസ്ഥങ്ങളും ഹകാരവും ക
ന ഇകാരാഗമത്തോടുകൂടിയ 'ഷ്വേ' വികല്പന 'ഹ്വേ' പ
പറുന്നു. ചക്രദ്വേ । ലിലിഹിദ്വേ, ലിലിഹിദ്വേ ।

69. ऋകാരത്തിലും സംയോഗപൂർണ്ണമായ ്രകാരത്തി
ലാണിരിക്കുന്ന ധാതുക്കളടേയും ജാഗൃ ऋ എന്നീ ധാതുക്ക
ളാണുമായ ്രകാരത്തിന് അബലപ്രത്യയങ്ങൾ പ
പറണം വരും.

सृ सस्मर्थ 67c. सस्मरिष. सस्मरिमा 67a, 69.

a. सृ य् वृ ऋ എന്നിവ യഥാക്രമം ഇട ്ര എന്നാണി
ന്ന സംബന്ധാരണമെന്നു പറയുന്നു.

b. സംബന്ധാരണത്തിൽനിന്നു പറമായ അച്

c. സംയോഗത്തിൽ ഒന്നിലധികം ഹല്ല്യ സംബന്ധ
രാവുന്നതാണെങ്കിൽ പരാത്തിന്നു മാത്രമേ വരികയുള്ളൂ.

1. a. वृ य् ज् वृ वृ वृ वृ ഷ്വേ വൃ സ്വപ് ഗൃ ഷ്യദ്ധ് എ
കൾക്കു ക്ഷിപ്രിലെ അബലപ്രത്യയങ്ങൾ പറമാകുമ്പോൾ
പരാണം വരും.

b. ക്ഷിപ്രിൽ സബലപ്രത്യയങ്ങൾ പറമാകുമ്പോൾ

72 a ആകാരാന്തയാതുകൂട്ടുടെ * പ്ര. പു. ഴ. വചന
 [ഴ. വചനത്താലും ഖിട് പ്രത്യയം ഓ എന്നാകുന്നു.

b അജാദികളായ അബലപ്രത്യയങ്ങളോ ഭൂ എ
 ഴ. വന്ന പ്രത്യയങ്ങളോ പരമാകമ്പോൾ ധാതുവിന്റെ
 ആകാരം ലോപിക്കും.

ജ- യയീ യയതു: യയു:

73. ഖിട്ടിൽ അഭ്യാസത്തിൽനിന്നു പരമായ ജി
 ന്റ ഴകാരം ഗകാരമായും ഹി ധാതുവിന്റെ ഴകാരം
 യം ഹി ധാതുവിന്റെ മകാരം വികല്പേന കകാരമാ

ജിഗായ | ജിഗ്യിവ | ജിഘായ | ഹിക്വായ, ഹിക്വ

74. a ഗമു ഹനു ജനു ഖനു ഘസ — ഇവയുടെ ഉപധ
 യ അബലപ്രത്യയം പരമാകമ്പോൾ ലോപിക്കുന്നു.

b. അഭ്യാസത്തിൽനിന്നു പരമാകമ്പോൾ ഹനു
 ന്റ ഴകാരം ഘകാരമായി മാറുന്നു.

ജഗാമ ജഗമു: ജഗമു: | ജഗമിഥ-ജഗന്ധ 67b |

ജഘാന ജഘനതു: ജഘനു: | ജഘനിഥ-ജഘന്ധ 67b |

ജജ്ഞേ ജജ്ഞാതേ ജജ്ഞിരേ |

ജ്ജ്ഞാന ജ്ജ്ഞാനതു: ജ്ജ്ഞാനു: |

ജ്ജ്ഞാസ ജ്ജ്ഞാസതു: ജ്ജ്ഞാസു: |

ഉർധ്വധാതുപ്രത്യയം പരമാകമ്പോൾ ധാതുകൂട്ടുടെ
 യ ഴ ഹി ഹിന്നിവാൽ' എന്ന ആഭാസമായി വരുന്നു.

... ഇ ജ്യേഷ്ഠ (നത്യ ബാലപുത്രഃ) ...
 71 മാദന്തം. അഭിജഗേ ।

76. **सुज् दृश्** എന്നിവയ്ക്കു യ പ്രത്യയത്തിനുമുമ്പിൽ **इ**
 20 വികല്പന വരും. **इ** വരാത്തപക്ഷം ഇവയുടെ **ऋ**
 20 യി മാദന്തം.

ससर्जिथ-सन्नष्ट 76, 59. ददर्शिथ-दद्रष्ट 76, 59.

पप्रच्छिथ-पप्रष्ट 67 b ।

7. **ഈ**കാരം ഉപാന്ത്യമായിട്ടുള്ള അനിട്ട ധാതുക്കളു
 യ പരമാകമ്പോൾ വികല്പന **इ** എന്നായി മാറും.

इप्—दद्रथ ददर्थ ददर्थिथ etc.

കാണിക്കുന്നവയുടെ പ്രക്രിയ കാണിക്കുക.

मुमुदिषे	ददुः	उचुः
विविशिव	जघ्नुः	जिग्यिव
युयुषे	बुबुधिरे	जग्राह
ईयुः	चकृम	तस्थुः
जज्ञौ	बुबोध	मुमुदिमहे

ഈ കാണ്ണിച്ചു ഇവയുടെ പിട്ടിലെ രൂപങ്ങൾ എഴു

खन्	व्स	गम्	वा	हा
वद्	यज्	स्मृ	भृ	मा

बुद्धोह गां स यज्ञाय सत्याय मधवा दिवम् ।

संपद्धिनिमयेनोभौ दधतुर्भुवनद्वयम् ॥

असंभवं हेममृगस्य जन्म तथापि रामो लुलुभे मृगाय ।

प्रायः समापन्नविपत्तिकाले धियोपि पुंसां मङ्गिना भवन्ति ॥

... ..

भवने भवने कृष्णं गायन्त्यो मधुरस्वराः ।
 चक्रुर्धोषविलासिन्यः सलीलं पिष्टकुट्टनम् ॥
 घ्राणप्रीतिकरो दिक्षु पवनेन प्रसारितः ।
 बधुधे सुरभिगन्धो घृतश्रपणसंभवः ॥
 सूषसौरभशालिन्यो योषिज्जनसमाकुलाः ।
 चक्रुर्मनसि कृष्णस्य प्रीतिं रन्धनर्ध्मयः ॥
 अलं वः परितापेन दृष्टो दामोदरो मया ।
 ममास्ते मनसीत्युच्चैः काचिदूचे ससंभ्रमम् ॥

ഫലാഭാഗവതനായ ഭരതമഹാരാജാവ് വളരെ കൂടുതൽ വാത്സല്യത്തോടും ധർമ്മത്തോടുംകൂടി ഈ രാജ്യം നോക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തിൽ എല്ലാവിധ മാതൃകയോടും ഈ രാജ്യം അന്നു മുതൽ ഭാരതവർഷം ഏകദേശം അദ്ദേഹം അനേകം യാഗങ്ങളും മറ്റും ചെയ്തു. മനഃശ്രദ്ധയും നേടി. ഏകാന്തവാസംകൊണ്ടു നാഷണൽകാരം സാധ്യമാകയുള്ളു എന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. അതുകൊണ്ടു രാജ്യം പുത്രന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. മേൽമേൽ ചെയ്ത പെണ്ണു ചെയ്തതുടങ്ങി ആ ആശ്രമത്തുകൂടി ഒരു നദി പ്രവഹിച്ചിരുന്നു ഒരു ദിവസം മേൽമേൽ നദിയിൽ ഇറങ്ങിയ അദ്ദേഹം ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ടിട്ടെ ആശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടുപന്നു സ്വന്തം പുത്രനെ കണ്ടു. വാത്സല്യംനിമിത്തം അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ ആ മാൻകുട്ടി ചാരിച്ചുകൊണ്ടു കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടു മൃഗമായി ജനിച്ചു. എങ്കിലും ഭഗവദനുഗ്രഹം ക്രമം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ടു മാനുഷവർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു ഉണങ്ങിയ ഇലയും ഇംശപരനെതന്നെ സദാ ധ്യാനിച്ചിരുന്നു. ഇംശപ

78. ധാതുവിന്റെ അകാരം അസംയുക്തഫലങ്ങളിലിരിക്കുകയും അഭ്യാസത്തിൽ ധാതുവിന്റെ ഫലപ്രദവാൻ യോഗ്യതയില്ലാതരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകാരം, അബലപ്രത്യയങ്ങളോ ശ്ലോകം ച പ്രത്യയങ്ങൾ ഉ കാരമായി മാറുന്നതും അഭ്യാസത്തിന്നു തുമാകുന്നു.

ततान तेनतुः तेनुः । तेनिय ।

മന് എന്നതിന്റെ അഭ്യാസത്തിലെ 'മ' കാരം 'വ' ആയി പരിവർത്തിതമാകുന്നതുകൊണ്ടു മേൽനിയമം ഉദാഹരണം. ബന്ദ് ബന്ദ് ബന്ദ് മുതലായവയിൽ സംയുക്തഫലങ്ങളും ഈ മാറ്റം വരുന്നതല്ല.

बबन्धतुः । ननन्दतुः । ववजतुः ॥

9. तृ फल् भज् भृप् राध् हिंसायां എന്നിവയ്ക്ക് ഏകപദങ്ങൾ നിത്യമായും 'അ' മുതൽ 'ഇ' വരെയുള്ള വികലങ്ങളും തതാര തേരു: തേരു: ।

वभ्राम { बभ्रमतुः बभ्रमुः
 { भ्रैमर्तुः भ्रैमुः

10. വകാരാദികളായ ധാതുക്കൾക്കും 'അ' മുതൽ 'ഇ' വരെയുള്ളവയ്ക്കും വ്യവസ്ഥ: വ്യവസ്ഥ: മുഹ് മുഹ്, സുഹ്, സിന്ഹ് ഇവയുടെ ഫലപ്രദമായും അനന്തരമായിട്ടും അന്തഃസ്ഥങ്ങളും 'ഇ' പരമായാലും 'ഇ' എന്നായി വികലമാകുന്ന മാറ്റം എന്നായി മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതും 'ഇ' എന്നായി മാറ്റുന്നതല്ല. പരമാകുമ്പോൾ വികലമാകുന്ന സേവ് ആ

ഹല്ലുജ്ജതം ആയ ധാതുചാനേര്യം അസ് (പ. ൩.) ഏ
 നേര്യം, പ്രകാരംഭിയം ഹല്ലുജ്ജതം ആയ ധാതുവി
 സേത്തിന്നശേഷം ന് എന്നു ചേർക്കണം.

b. അഭ്യസത്തിൽ ശേഷിച്ചു അകാരം ദീർ
 ും വേണം.

आनर्चं आनर्चतुः आनर्चुः । आनृजे आनृजाते आनृजिरे
 83. ൧. ഇകാരം മുതൽക്കുള്ള സ്വരങ്ങളിൽ ആരംഭി
 കളിൽ ഒരു ഗുരുവുണ്ടെങ്കിൽ അവയുടെ ചിട് രൂപ
 തരങ്ങളോടു അസ് എന്നു ചേർത്തതിൽ പിന്നെ
 (പദാദി:) ഇവയുടെ ചിട് രൂപങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടാണ്
 ു, ു, ു ധാതുവിന്നു ഇതു ബാധകമല്ല.

b. ദീർഘമായ സ്വരത്തിന്നും സംയോഗം ഹ
 ധസ്വരത്തിന്നും ഗുരുവെന്നു ചേർ.

c. ധാതു പരസ്പരബിയാണെങ്കിൽ കൃ ധാതുവ്
 സ്വരപദരൂപവും ആത്മനേപദിയാണെങ്കിൽ ആത്മ
 ു ആണ് ചേർക്കേണ്ടത്. ു, അസ് എന്നിവ പരരെ
 യാൽ ഏതു ധാതുവിനോടു ഇവയുടെ പരസ്പര
 ു തന്നെയാണ് ചേർക്കുന്നത്.

एधाञ्जके एधांभूव एधामास ।

d. ദശമഗണധാതുക്കളുടേയും ഹേതുണിജനത
 നാദ്യന്തധാതുക്കളുടേയും ചിട് രൂപങ്ങൾ, അംഗ
 പത്ത് ശ്രോതികളുടെ ചിട് രൂപങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടാണ
 ന്.

നിന്നാഗുഹ് കോമൽകൃതസ്വം ഗത്വാ ച സുസ്യാപ സുഖേന ശൗരിഃ
 പ്രസാദ ജൽ നമഃ സഭഃ പ്രചകാശേ രജനീകരഃ ഝരഃ |
 പരിതഃ പതികാഗ്നാശ്ച ക്ഷയം ദധിരേ സൈക്തപാഠപ്രകാശാഃ ||

അംഗീരസ്സു എന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ ഭട്ടുവിചാരത്തെ പൂ
 യനെന്ന പേരിൽ നാം അറിയുന്ന ആ മഹാത്മാ
 മുപേക്ഷിച്ചു രാജധിയായ ഭരതനാകുന്നു. മോക്ഷ
 ശ്രദ്ധായി കരുതിയിരുന്ന അദ്ദേഹം ഭഗവൽപ്രണ
 ന്റെ മുൻജന്മങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി വിജ്ഞാത്തിൽ
 ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ട് താൻ ഉന്മാ
 യാ ആണെന്നു നടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ അംഗീരസ്സു
 പഠിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും ഭരതൻ പഠിച്ചില്ല. അദ്ദേ
 ഹത്തിൽ മാത്രമേ മനസ്സു വെച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അംഗീ
 പുത്രൻ വേദാദികൾ പഠിക്കുന്നതിലുള്ള അശ്രദ്ധ
 മൂന്നിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. അ
 ഹിൽപിന്നെ ജ്യേഷ്ഠന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ കൃഷി പ്ര
 യുക്തമാക്കി. അദ്ദേഹം എന്തുചെയ്യുമ്പോഴും ഇ
 ന്ന ധ്യാനിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ വയൽ കാത്തിരു
 ന്ത ഒരു ദൃഷ്ടൻ ദ്രോണിക്കു ബലികഴിപ്പാൻ ച
 പോയി. കാളി ആ ദൃഷ്ടനെ വധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ
 ചു. ആ അവസരത്തിൽ പല്ലകിൽ കയറി ആ
 ഭന്ന രഹുഗണൻ എന്ന രാജാവു തന്റെ പല്ലക
 ൽ ആ മഹാത്മാവിനോടു കല്പിച്ചു. രാജാവു അദ്ദേ
 ഹാഗ്രത മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അതുകൊണ്ടു പല്ലക
 തുകെ നടക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ അധിക്ഷേപിച്ചു.
 നീടു മഹാനാണെന്നറിഞ്ഞു മാപ്പു ചോദിച്ചു. |
 തനായ ജന്മഭരതൻ രഹുഗണൻ തത്രോപദേശം

ഭൂ (Aorist) भूते ।

First variety.

86. गा स्था दा वा पा(पाने) इ * എന്നീ ചില ധാതു-
വകുപ്പിലെ ലബ്ധപ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രം ചേർത്ത് ലു-
പ്രത്യയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയുടെ ദൃ. १. २. ३. പ്ര-
കാശിക്കുന്നു. ഭൂ പരമാകുമ്പോൾ ധാതുവിന്റെ ഞ
ലോപിക്കും.

अगात् अगाताम् अगुः । अदुः ।

7. भू ധാതുവിന്റെ ലബ്ധപ്രത്യയങ്ങൾ ഒന്നാംവകുപ്പി-
ലുള്ളവയെല്ലാം ചേർത്തതന്നെയാണുണ്ടാക്കുന്നതു്. അജ-
പ്രത്യയങ്ങളിൽ ഭൂ എന്നശബ്ദം വരുന്നതുമാണ്.

अभूत् अभूताम् अभूवन् ।

II Variety.

1. I ചില ധാതുക്കളോട് ചേർത്തതിനുശേഷം ല-
ലബ്ധപ്രത്യയങ്ങൾതന്നെ ചേർത്ത് ലുപ്രത്യ-
യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. अषुत् । अशकत् अगमत् etc,

ഭൂ ലുപ്രത്യയങ്ങളിൽ ഞ എന്നാലി മാറ്റം.
പാണിനീയധാതുപാഠത്തിൽ ഭൂ എന്നക്ഷരമോ ഭൂ

III Variety

89. അചേകകര്യം ധാതുചിന്ത ദ്വിത്വം വരത്തുകാണാൻ മകുപ്പിലെ മണ്പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് (ദ്വിത്വം) ലുപ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. **ശ്രീ ദൃ ദൃ എന്നിതിയിൽ പ്പെടുന്നു.**

अशिश्नयत् अदुद्रुवत् । असुस्रुवत् ।

90. ദേശമഗണധാതുക്കളുടേയും ണിജന്തങ്ങളുടേയും പങ്ങൾ 'ഉണ്ടാക്കംപ്രകാരം'—ദ്വിത്വം വരത്തുന്നതിനു ശേഷമിവിടം—

(a) **अय्—ലോപിക്കും.**

(b) **ഉപാന്ത്യസ്വരത്തെ ഹ്രസ്വമാക്കണം.**

(c) **അഭ്യാസത്തിലെ അ എന്നത് ങ് ആകുകയും ദീർഘമാകുകയും ചെയ്യും. അഖീഭവത് । അച്ചുരത് ।**

91. ദേശമഗണത്തിൽ അകാരാന്തമായി പഠിച്ചുണ്ടാകുന്ന ധാതുക്കളുടെ അഭ്യാസത്തിൽ **अ എന്നത് ങ് ആകയില്ല.**

अचकथत् । अररचत् ॥

IV Variety.

ഈ ജാതിയിൽ സേട്ട ധാതുക്കൾ മാത്രമേ പെടുന്നുള്ളൂ. പങ്ങൾ ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ.

पर.

आत्म.

इष्टाम्

इष्टुः

इष्ट

इषाताम्

इष

इष्टम्

इष्ट

इष्टाः

इषाथाम्

इष

—

—

—

—

—

(a) പ്രസപമായാലും ദീർഘമായാലും അന്ത്യമായ
എന്നിവയ്ക്ക് വൃദ്ധി വരും. അഭാവിത് ।

(b) ്രൂഢ എന്നിവയിൽ അവസാനിക്കുന്ന
ഏഴും വദ് ബ്രജ് എന്നിവയുടേയും ഉപാന്ത്യമായ
നം വൃദ്ധി വരണം. അചാരിത് ॥ അഫാലീത് ॥ അവാദീത് ॥

(c) ഉപാന്ത്യപ്രസപങ്ങൾക്കും ജാമൃ എന്നതിന്റെ
മിന്നം ഗുണം വരും. അസേവീത് അസേവിഷ്ടാമ് അസേവിഷുഃ ॥

(d) ഘലാദിയും ്രൂഢ എന്നിവയൊഴിച്ചുള്ള ഖ
ാനിക്കുന്നതും ആയ ധാതുവിന്റെ ലഘുവായ അക്ഷര
കല്പന വൃദ്ധിവരും.

{ അഗാദീത്	അഗാദിഷ്ടാമ്	അഗാദിഷുഃ
{ അഗാദീത്	അഗാദിഷ്ടാമ്	അഗാദിഷുഃ

3. യമ് രമ് നമ് ഇവയ്ക്കും * ആകാരാന്തധാതുക്കൾക്കു
ത്യയങ്ങൾക്കു മുന്പിലായി സ എന്നാഗമം വരണം.
അസേവീത് * ആകുന്നു. അസീത് ॥ അയാസീത് ॥ അപാസീത് ॥

എ റേ അ അന്തങ്ങളായ ധാതുക്കൾ ആർധധാതുക്കൾ
മാകുമ്പോൾ ആകാരാന്തങ്ങളായി മാറുന്നതും അവ

൪4. ആത്മനേപദപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ
 സ്വരത്തിന്നും ഉപാന്ത്യബ്രഹ്മത്തിന്നും ഗുണം വരും.
 അഭിവിദ് || 68-ാം നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യം ലി-
 ച്ചുന്നതിന്നും വരണം. അഭിവിദ്വമ് । അഭിവിദ്വമ് ।

V Variety.

ഈ ജാതിയിൽ അനിട്ടയാളുകൾ മാത്രമേ വെ-
 ന്നവയിൽ ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ —

	പര.		ആത്മ.	
ഭീവ്	സ്താം	ഃ	സ്ത	സാതാം
ഭീഃ	സ്തം	സ്ത	സ്തഃ	സാതാം
ഭീസ്മ്	സ്വ	ഃ	സ്തി	സ്വഹി

95. ഈ പരസ്പരപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ
 വിന്റെ സ്വരത്തിന്നു വൃദ്ധിവരും.

അനീഘീവ് അനീഘാതാം അനീഘഃ

96. a) ആത്മനേപദപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ
 ്രഹ്മത്തിന്നും ഉപാന്ത്യബ്രഹ്മത്തിന്നും ഗുണം വരും. ഋകാരത്തിന്നു ഹ-

അനേഘ അനേഘാതാം അനേഘത

b) ബ്രഹ്മബ്രഹ്മത്തിന്നുശേഷം വരണം സ്തസ്തഃ ഉ-
 കാദം ചോപിക്കും.

അഹൃത അഹൃതാതാം അഹൃതത । അഹൃദ്വമ് ॥

c) ആത്മനേപദത്തിൽ ഹാ സ്താ ഘാ ഇവയുടെ ആ-
 മാധി മാറണം. അദിത അദിതാതാം അദിതത ॥

VI Variety.

97. * श् ब स् ह् എന്നിവയിൽ അവസാനിക്കുകയും യി ള് ള് എന്നിവ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉക്കളോടു ചേരുന്ന ലുങ് പ്രത്യയങ്ങൾ—

१. सताम् सन् सतम् सत साव साम अलिङ्क्षत् ।	आत्म. साताम् स साथाम् स सावहि स ।अलिङ्क्षता॥
--	---

8. सृश्-ईश् कृष् ഇവ വികല്പന ഈ വിഭാഗത്തിൽ
 मस्राक्षीत् — असृक्षत् ॥

9. a) കർമ്മണിപ്രയോഗത്തിലും ഭാവേപ്രയോഗമ
 . १ ५. പ്രത്യയം ഇ എന്നാകുന്നു. ഇതു പരമാകു
 |ന്റെ അന്ത്യസ്വരത്തന്നും ഉപാന്ത്യമായ അകാരത
 പരന്നു. മറ്റു ഉപാന്ത്യപ്രസ്വരങ്ങൾക്കു ഗുണം വർ
 . अकारि ॥ अशोचि ॥

b. ഈ ഇ എന്ന പ്രത്യയം പരമാകുമ്പോൾ ധാ
 ന്ത്യമായ അകാരത്തിന്നു പിമ്പിൽ ് ആഗമമായ്
 . അപാധി ॥

c. കർമ്മണിപ്രയോഗത്തിൽ ബാക്കിയുള്ള പ്ര
 ാതു രേട്ടോ അനിട്ടോ എന്നു നോക്കി അതാതിന്നു
 2 आत्म. പ്രത്യയങ്ങൾതന്നെ ചേക്കണം. ഭാവേപ്ര
 പ്രഥമ പുരുഷൈകവചനമൊഴികെ ബാക്കിയുള്ള
 3 വരുന്ന ഉമല്ലല്ലോ.

i) പ്രതിയ കാണി മറ്റുക, IV

അഷാരിപ്മ	അനൈഘ	അലിഷത	അത്യാക്ഷീത
അലവിഘ്വമ്	അകാർഷ്മ		അഘാക്ഷീത
അപാസിധു:	അവാപ്സമ്	പ്രാവിഷ്ണു	അരൗത്സീത
അശോചിപത	അമൃഘമ്	അസവിഘ്	അഫാലീത

ii) കൃഷ്ണിന ധരതുമിന്നർഠ ലുങ്ങിയെ രൂപങ്ങഠ
 ദർഠ കാണിയെച്ചുഴുക.

ഗതേ തപോഘ്നേ തസ്മിനു കंस: കമ്പിതമാനസ: ।
 അക്രമാനിനായാശു തം ജഗാദ് ച സാദരമ് ॥
 അരാതിമഘനൗ ജാതം അശ്രൗഷം കന്യകാമുഖാത് ।
 നാജ്ഞാസിഘമിത:പുവം ക്വാസാവാസ്ത ഇതി സ്ഫുടമ് ॥

നാരദാദ്വഗച്ഛാമി നന്ദഗോപഘ്തം റിപുമ് ।
 തമാനേതുസുപാധേന ത്വമേവ ക്ഷമസേ പരമ് ॥
 അർഹ്യ രഥമക്രൂര: പുരാത് പ്രസുദിതൗ യൗ ।
 ദദർശ ച പദം ശൗരൈ: പതാകാശതശോമിതമ് ॥

തമാഗതമാകുണ്ഠ്യം സുദിതൗ ഭക്തവത്സല: ।
 പ്രത്യുജ്ജഗാമ ഗോവിന്ദ: സഹിത: ടീരപാണിനാ ॥

രചിതാജ്ജ്വലിനക്രൂരൗ ഭക്ത്യാ പരവശീകൃത: ।
 വാപ്സഗദ്ഗദ്യാ വാചാ വ്യാജഹാര മ്വിധ: പതിമ് ॥

ഇഹ പ്രേഷയതാ രാജ്ഞാ കൃതം മേ ഘകൃതം മഹത് ।
 യദാലോകിഘി നാഥ സ്വാ—മവാക്രമനസഗോഘരമ് ॥

യുവാം ഘീരൗ പരിജ്ഞായ ഘനുര്യംസമുപസ്ഥിതമ് ।

ഘഭിഷ്ഠ്യത്യനുസന്ഘാതു മന്സുഖേന മഹീപതി: ।

ഘനി ഘന്താ തന്ദാഹ്ലാപം വിന്തയം തർഘയന മസ്തേ ।

नहि लोकद्वयोऽप्यस्ति राजाञ्जालंघिनो गतिः ।
 इति सर्वान् समादिश्य । छहदः प्रीतचेतसः ।
 अक्रूरेण सहानैषीत् शेषमहः कथाशतैः ॥

अधिरात्रि शयानेषु गोपेषु तटिनीतटे ।
 अप्रासि नन्दगोपोसौ दन्दशूकेन केनचित् ॥
 नन्दे भुजंगमग्रस्ते खिन्दाना गोपमण्डली ।
 सत्वरं ग्रस्यमानाभूत् सोध्वसेन गरीयसा ॥
 नन्दं तं विद्वलं वीक्ष्य क्रन्दन्तं शार्ङ्गधन्वना ।
 पादपल्लवसंस्पर्शात् पातितोऽभूत् स पन्नगः ॥

ഒരു വേദൻ നട്ടച്ചുയായിട്ടും നായാട്ടൽ യാതൊന്നും
 മരണിന്റെ തണലിൽ വിശ്രമക്കുകയായിരുന്ന
 ഒന്നുമില്ലാതെ കടിയീലേക്കു എങ്ങിനെയാണു് മടങ്ങി
 ചാരിച്ചു് പരിതപിച്ചു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ മര
 ന്റെ ഭൃഷ്ടിക്കു ശോചരമാജ്ജീനം ഉടൻ അച്ഛൻ കൂത്
 തകാണ്ടു് അതിനെ ബലമായി പ്രാഹരിച്ചു. അതു മ
 റട്ടുകൂടി ഓടി നന്യപ്രതന്റെ ആശ്രമത്തിൽ കടന്നു
 റ ശരീരം മുഴുവൻ ചോര പുരണ്ടിരുന്നു. മച്ഛ
 സ്ഥിതി കണ്ടു് ഏറ്റവും വ്യസനിച്ചു. താമസ്
 രം ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു് താൻ പ്രാഹരിച്ചു പന്നി
 റ എന്താ ചോദിച്ചു. എന്താണതൊരം പറയേണ്ടതെ
 റ ആലോചിച്ചു. കണ്ടുചെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതി
 റനി വന്നേക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു. അതുപോലെതെ

“സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവന്മാർ കാണുവാൻ ശ്രമം കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നവന്മാർ പറയുവാനും ത്രണിയിനെ യിരികെ, നീ ആരാടാണു് ചോദിക്കുന്നതു്? നമരം പറയേണ്ടതു്?” എന്നു വേടൻ ഇതുകേട്ടു. യി. ഇത്തരത്തിൽ സത്യവ്രതൻ ആ പന്നായുടെ മുമ്പാകെ സത്യവ്രതത്തെയും ഒരുപോലെ രക്ഷിച്ചു.

चतुर्थः पाठः ।

सनाद्यन्तर्धातुवृत्तिः ।

100. ധാതുക്കളോടു് ഇച്ഛാർത്ഥത്തിൽ സന് എന്ന ചേക്കുന്നു. ധാതുവിന്നു ചിതപവും അഭ്യോസകാര്യവും പൃഥ്വധാതുക്കപ്രത്യയം പരമാകമ്പോൾ സന് എന്നതിൽ ; ആർധധാതുക്കപ്രത്യയം പരമാകമ്പോൾ സ് എന്നും ; ന. സന്നന്തങ്ങളോടു ധാതു പരമൈസ്തുപദിയോ ആ യോ എന്നു നോക്കി അതാതു പുരുഷപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരും.

जिगमिषति ॥ मुमुदिषते ॥ निनीषति, निनीषते ॥

101. a) അഭ്യോസത്തിലെ ജ കാഠം ഭീ കാരമാവും.

b) സേട്ടു് അനിട്ടു് വിഭാഗമനുസരിച്ചു് സന് എന്നു മുഖ്യം ഭീ ആഗമം വരുന്നു.

100 2) സന്ന്യസ്തപ്രത്യയം വരണം. അന്നുപര
 ന്ന അന്ത്യമായ സ്വരത്തിനും ഉപാന്ത്യപ്രസ്വര
 വരണം. **शिश्चिषते ॥ विवर्धिषते ॥**

ഹല്ലിൽ തുടങ്ങുന്നതും ഇകാരമോ ഉകാരമോ ഉപ
 ത്തം യുക്തം ഭിഷകയ്ക്കു ഹല്ലിൽ അവസാനിക്കുന്നതു
 ഉവിൽ ചമത്തിട്ടുള്ള സേട്ട് ആയ സന്ന്യസ്തപ്രത്യയം വ
 ണമേതുവാകുന്നു.

मुदिषते ॥ मुमोदिषते । किलिषति ॥ लिलेषिति ॥

b) പ്രസ്വരങ്ങളോ ദീർഘങ്ങളോ ആയ **इ उ ऋ** ണ
 ത്വങ്ങളായോ ഉപാന്ത്യങ്ങളായോ ഉള്ള ധാതുക്കൾക്ക
 ൾ വരാത്ത സന്ന്യസ്തപരമായ റിക്കമ്പോൾ ഗുണം വരുന്ന
 നിനിഷതി ॥

c. സന്നിന്ദ ഇധാഗമം വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അജ
 ന്ന അന്ത്യസ്വരം ദീഘിക്കും. **जिगीषति ॥**

04. a ധാതുവിൽ ഉള്ള **ऋ** കാരം ഗുണമോ വൃദ്ധ
 റിടത്ത് **इ** എന്നും, അതിന്നുമുമ്പിൽ പവക്രമോ വ
 ണ്ടെങ്കിൽ **उ** എന്നും ആയി മാറുന്നു.

b. മേൽപറഞ്ഞ **इ उ** എന്നിവയുടെ **इ उ** എന്ന
 ൾ പരമാകമ്പോൾ ദീർഘിക്കും.

चिकीर्षति ॥ तितीर्षति ॥ मुमूर्षति *

c. **ग्रह् स्वप्** പ്രച്ഛ ഇവയ്ക്ക് സംപ്രസാരണം വരും.
जिघृक्षति ॥ छुषुप्सति ॥

ഉച്ഛ്വാസമില്ലെങ്കിൽകൂടി ക്രിയ സംഭവീച്ചേക്കാമെ
 റിടത്ത് സന്ന്യസ്തപ്രത്യയം വരണം.

105. സന്നതങ്ങളോടു കർത്തൃത്വത്തിൽ ഉപേക്ഷിതത്വത്തിൽ ഞ്ച മേന്മയും നാമരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. വിജ്ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആൾ ചികിത്സ ചെയ്യുവാൻ വരും.

106. a) സുഖനങ്ങളിൽനിന്നു തന്നിടവേണ്ടി ഉപേക്ഷിതത്വത്തിൽ കൃത്യം (യ) പ്രത്യയം വരുന്നു. അതു വന്നാൽ മുമ്പുള്ള അകാരം ഇകാരമായി മാറും.

പുത്രം ആത്മനഃ ഇഷ്ടതി = പുത്രിയതി ദശരथഃ ।

b) കമ്മത്തിന്റെ ഉപമാനത്തിൽനിന്നും അധർമ്മത്തിന്റെ ഉപമാനത്തിൽനിന്നും ആചാര്യത്വത്തിൽ കൃത്യം വരുന്നു.

പുത്രം ഇവ ആചരതി = പുത്രിയതി ശിഷ്യം ഗुरुഃ ।

പ്രാസാദേ ഇവ ആചരതി = പ്രാസാദീയതി കൃത്യം മിശുഃ ।

c. ഉപമാനകർത്താവ് തന്നിട്ടുള്ള ആചാര്യത്വത്തിൽ കൃത്യം * എന്നീ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങൾ വരുന്നു. കൃത്യം ആചരിക്കുന്നു.

കൃഷ്ണ ഇവ ആചരതി— കൃഷ്ണായതേ, കൃഷ്ണതി ॥

107. a. 'भवति' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കൃത്യം (ആത്മ) കുന്നു. सुमनाः भवति = सुमनायते ॥

b. करोति എന്നർത്ഥത്തിൽ കൃത്യം (അയ) വരുന്നു.

—मुण्डं करोति = मुण्डयति ॥

യഥോ തോന്നിക്കവാൻ യദ് (യ) വിധിക്കപ്പെട്ടിരി
 പ്രത്യയം പരമാകമ്പേൾ ദിഗ്വ്യം അഭ്യാസകായുവ
 ന്ന വരന്നു യദ് ചേന്ന ധാതു ആത്മനേപദിയാതി

पुनः पुनः, भृशं वा भवति = बोभूयते ॥

क्व सूर्यप्रभवो वंशः क्व चाल्पविषया मतिः ।
 तितीर्षुर्दुस्तरं मोहात् उडुपेनास्मि सागरम् ॥
 दिशि मन्दायते तेजो दक्षिणस्यां खेरपि ।
 तस्यामेव रघोः पाण्ड्याः प्रतापं न विषेहिरे ॥
 मनसो मम संसार—बन्धमुच्छेत्तुमिच्छतः ।
 रामचन्द्रपदाम्भोज—युगळं निगढायताम् ॥
 अनवेक्ष्य महाकविप्रयोगा—ननधीत्यापि च शब्दशास्त्रसा
 कविताममितां विधित्सते यः स चिकीर्षंत्युडुमण्डलेन माला
 यं यथा मन्यते लोको विद्ययाभिजनेन च ।
 तस्मात् किञ्चिदधस्तिष्ठे—दारुरुधुः परं पदम् ॥
 दिव्यं चूतारसं पीत्वा मौने भजति कोकिलः ।
 पीत्वा कर्दमपानीय भेको भकभकायते ॥
 तमःकषाटसरुद्ध तावकीनो मनीषिणाम् ।
 अपवगंपुरद्वारे कटाक्षः कुञ्चिकायते ॥
 जिजीविषन्तं धावन्त—मन्वधावत्स माधवः ।
 अतिक्षीणाः सरोजाक्षी - रक्षीन्मुसलायुधः ॥

1089. കിട്ടുവാന്നാശ്രമിച്ചിരുന്ന ഭരതാധനാദികളുടെ
 നാശത്താൽ നടുവിട്ടുപോയ പാണ്ഡവന്മാർ കാമ്യക

പുരൻ ഇവരെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു ഇവരുടെ
 തി. നിങ്ങളുമാരെന്നെന്റിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന
 ത്വ. ധമ്മപുത്രൻ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വിന്ദുരിച്ചു
 . അതിൽനിന്നു പർണാശ്രമം ധമ്മപുത്രൻ
 വരതന്നെയാണെന്നും വനവാസകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാ
 ളാണ് അചർ കാര്യകവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്നു
 മനസ്സിലാക്കി. ബഹുനെ കൊന്ന ഭീമനെ വധ
 മത്തോടുകൂടിയിരിക്കുമ്പോഴാണ് നിങ്ങളെ കണ്ട
 ഞാൻ ഭീമനെ വിട്ടയക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല
 ഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെങ്കിൽ ഉടനെ ഇവിടം വിട്ടുപോ
 റിക്കും അചർക്കു നല്ലതെന്നു ധർമ്മപുത്ര ദികളോടു
 ചെയ്തു ധീരന്മാരായ പാണ്ഡവന്മാർ ഒരടിപോലു
 പു കാട്ടാളർ പലരും ഭീമന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യം
 ഗ്രഹിച്ചു മൂഢം വന്നുകൂടി ഭീമൻ ലേശവും പ
 ത കർമ്മമരണോടു പോരിന്നിറങ്ങുകയും അവന്റെ
 ാനിഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു ആ ദൃഷ്ടന്റെ വധം ന
 റഷപരവശരാജ്ഞിന മഹർഷിമാർ ധമ്മപുത്രാദിക
 കം ആശീർവാദം നൽകി.

पञ्चमः पाठः ।

संख्याशब्दाः

१ = ഒന്ന്
 २ = രണ്ട്

एकादशम् = പതിനൊന്ന്
 द्वादशम् = പന്ത്രണ്ട്

ചതുർ = നാലു
 പञ്ചൻ = അഞ്ചു
 ഷഷ് = ആറു
 സप्तൻ = എഴു
 അष्टൻ = എട്ടു
 നവൻ = നേളു
 ദശൻ = പത്തു

ചതുദശൻ = പന്ത്രണ്ടു
 പञ്ചദശൻ = പതിനഞ്ചു
 ഷോഡശൻ = പതിനാറു
 സപ്തദശൻ = പതിനേഴു
 അഷ്ടദശൻ = പതിനെട്ടു
 നവദശൻ = പത്തൊമ്പതു
 एकोनविंशति = പതിനൊന്നു
 विंशति = ഇരുപതു

I a) നവദശൻ വരെയുള്ള സംഖ്യാശബ്ദങ്ങൾ വിശേഷ്യകന്മാർ വിശേഷ്യന്തോടു ചിംഗവിഭക്തിവചനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കും. एक, द्वि, त्रि, चतुർ എന്നിവയ്ക്ക് ചിംഗവിഭക്തി ഉപയോഗം വരുന്നില്ല.

b)

विंशति = ഇരുപതു	षष्टि = അറുപതു
त्रिंशत् = മൂപ്പതു	सप्तति = എഴുപതു
चत्वारिंशत् = നാല്പതു	अशीति = എൺപതു
पञ्चाशत् = അമ്പതു	नवति = നൊമ്പതു

ചങ്ങലയായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ നിത്യസ്മൃതികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള മാതൃകയുള്ളു. വിശതിബാലകാ:—
 കട്ടികൾ എന്നർത്ഥം. വിശേഷ്യയായി പ്രയോഗം ചെയ്യുമ്പോൾ ചങ്ങലയായി പ്രയോഗം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മാതൃകയുള്ളു. ബാലകാനാं വിശതി, വിശതയാം രണ്ടു ഇരുപതുക്കൾ, രണ്ടിപധികം ഇരുപതുക്കൾ എന്നർത്ഥം.

[10]
 [11]
 [12]
 [13]
 [14]
 [15]
 [16]
 [17]
 [18]
 [19]
 [20]
 [21]
 [22]
 [23]
 [24]
 [25]
 [26]
 [27]
 [28]
 [29]
 [30]
 [31]
 [32]
 [33]
 [34]
 [35]
 [36]
 [37]
 [38]
 [39]
 [40]
 [41]
 [42]
 [43]
 [44]
 [45]
 [46]
 [47]
 [48]
 [49]
 [50]
 [51]
 [52]
 [53]
 [54]
 [55]
 [56]
 [57]
 [58]
 [59]
 [60]
 [61]
 [62]
 [63]
 [64]
 [65]
 [66]
 [67]
 [68]
 [69]
 [70]
 [71]
 [72]
 [73]
 [74]
 [75]
 [76]
 [77]
 [78]
 [79]
 [80]
 [81]
 [82]
 [83]
 [84]
 [85]
 [86]
 [87]
 [88]
 [89]
 [90]
 [91]
 [92]
 [93]
 [94]
 [95]
 [96]
 [97]
 [98]
 [99]
 [100]

മത പൂർവ്വം : മതപരമായ : പൂർവ്വം : ...

III a) ഇരുപത്തൊന്നും, ഇരുപത്തിരണ്ട് ഉടേക്കു
ശാശ്വതങ്ങൾ വിദ്യതി യുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ഹി ത്രി ചതുർ .
രിൽ നവൻ വരെയുള്ളവയെ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാ
ത്താവതിനു സാധാരണയായി ഒരു നവ്വിംശത (ഒന്നു കു
) എന്നാണ്. നവ്വിംശതി എന്നും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടു
യിലത്തിൽ അനേകം മേല്പോട്ടുള്ള സംഖ്യാശാശ്വ
കുന്നതു്.

b) ഈ ക്രമത്തിൽ ഒരു ഹി മുതലായവ ചേർക്കുക
മണ്ണു എന്നിവ യഥാക്രമം ഛാ മ്രയം മൃഗ എന്നായി മാ

c) പൂർവ്വപദത്തിന്റെ അന്ത്യമാത്ര നകാരം ചേർ
ചെയ്യും.

IV ചത്വരിംശത പञ്ചാശത ഖണ്ഡി സസതി നവതി ഇവയിൽ
ം വികല്പന പ്രചത്തിക്കുന്നതു് അഭിതി യിൽ തീരെ
ത്തെളമാകുന്നു.

द्विचत्वारिंशत् द्वाचत्वारिंशत् । द्व्यഭിതി ।

V a) ഒരു ഹി ത്രി ചതുർ ഷ്ട ഇവയുടെ പുറമ്പ്രത്യ
പ്രഥമ ദ്വിതീയ തൃതീയ ചതുർ ഷ്ട എന്നിവയാകുന്നു. ചതുർ
ത്തിൽ തുർവ്വ തൃതീയ എന്നീ പദങ്ങളും പ്രയോഗിക്കാറു

b) ശേഷം മണ്ണു ഉൾപ്പെടെയുള്ള സംഖ്യാശാശ്വ
സാനത്തെ ന കാരം കൂട്ടത്തു മ ചേർത്തു മണ്ണു മുതൽ
പ്പെടെയുള്ള ശാശ്വതങ്ങളുടെ ന കാരം കൂട്ടത്തു അകാ
ം പുറമ്പ്രത്യയാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

पञ्चमः षष्ठमः एकादश, षोडशഃ ഇത്യാദി.

c) വിംശതി മുതലുള്ള സംഖ്യാശാശ്വതങ്ങളോടു എന്ന
... യന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

തി യും മറ്റുള്ളവയിലെ അന്ത്യമായ വൃണ്ണനവും അകാരാന്തമാക്കിയ വേറൊരു രൂപം കൂടിയുണ്ട്.

പ ഖഭി സസതി അശീതി നവതി ഇവയ്ക്ക് ലെ അന്ത്യമായ പ ' അകാരാന്തമാക്കിയും പുറംപ്രത്യയാന്തങ്ങൾ

എന്നാൽ ഖഭി സസതി അശീതി നവതി ഇവയ്ക്കു മുമ്പിൽ പ ഖഭിപ്പെക്കിൽ തമ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു രൂപം മാത്രമേ

ഖഭിതമ | ഏഖഭിതമ, ഏഖഭി ഇത്യാദി.

ഉടങ്ങിയുള്ളതിൽ പുറംപ്രത്യയം തമ എന്നു ' ഉത്തമ | സഹസ്രതമ ഇത്യാദി.

e) പ്രഥമ ദ്വിതീയ തൃതീയ തുറ്യ തുരീയ ഇവയുടെ സ്ത്രീകാരാന്തമാക്കിയും മറ്റുള്ള പുറംപ്രത്യയാന്തങ്ങൾ രൂപം ഇവകാരാന്തമാക്കിയും ഉണ്ടാകുന്നു.

പ്രഥമാ ദ്വിതീയാ ത്രിതീയാ സഹസ്രതമീ ഇത്യാദി.

I 'ഇത്രപ്രവൃത്തം' എന്നു കാണിക്കുവാൻ ദ്വി ത്രി ത്രയോദ്യം എന്ന പ്രത്യയവും അതിനുചേർന്നുള്ള സം 105 കൂടിയുടന്നു എന്ന പ്രത്യയവും ചേർത്തു രൂപങ്ങൾ ചതുർ എന്നതിൽ സ ചേർക്കുമ്പോൾ സ ലോപിക്കുന്ന രൂപം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏക എന്നു ന്നാൻ രൂപം. ധ്വ, കൃത്വല എന്നിവ ചേർക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണങ്ങളുടെ അന്ത്യമായ ന കാരം ലോപിക്കുന്നു. ണ്ണങ്ങളുമാകുന്നു.

കുട്ടികളും മൂന്നിൽ 97 കുട്ടികളും നാലിൽ 95 കുട്ടികളും. അഞ്ചിൽ 66-ം ആറിൽ 74-ം ഏഴിൽ 77-ം ഒമ്പതിൽ 36-ം പത്തിൽ 38-ം കുട്ടികൾ 130-ം രണ്ടിൽ 52-ം മൂന്നിൽ 42-ം നാലിൽ 16-ം ആറിൽ 32-ം ഏഴിൽ 12-ം എട്ടിൽ 13-ം പത്തിൽ 8-ം കുട്ടികൾ ഇക്കൊല്ലം ചേന്നവരിൽ രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം തോററ കുട്ടികൾ 3-ം പലതാണ്. കഴിഞ്ഞൊക്കാലം 7-ാം ക്ലാസ്സു പരീക്ഷയ്ക്കു 52-ം, 10-ാം ക്ലാസ്സു പരീക്ഷയ്ക്കു ചേന്ന 73-ൽ കുട്ടികൾ വിജയികളായിട്ടുണ്ട്.

षष्ठः पाठः ।
वर्द्धितवृत्तिः ।

പ്രയോഗവാചപത്തിനായി നാമപദങ്ങളോടു മേന്മയുള്ളതെല്ലാ തലിതപ്രത്യയങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. അവർക്കു വരുന്ന രൂപഭേദത്തെ ബ്രാഹ്മരറിൽ കാണി.

• ഏതുപ്രത്യയങ്ങളുടെ ക്, ങ്, ണ എന്നിവ ചോന്നവോ അവ ചേരുമ്പോൾ പ്രകൃതിയിലുള്ള ആദ്യവിന്നു വൃദ്ധി വരും.

।।यन् ष्यु ईन् इय् इय् എന്നായി മാറുന്നു.

• പ്രത്യയാദികളായ फ ह ख छ घ എന്നിവയ്ക്കും അജാദിപ്രത്യയങ്ങൾ പറമാകുമ്പോൾ അന്ത്യം ചേർന്നുപോകും.

सामान्य वाङ्मताः ।

तदस्य अस्ति इत्यर्थे । = അതേയൊടു കൂടിയതൻ എന്നർത്ഥം

- 1 मतुप् (मत् वत्) बुद्धिमत् , गुणवत् ।
- 2 इलच् (इल) फेनिल, तुन्दिल।
- 3 ण (अ) प्राज्ञः ।
- 4 व—केशव ।
- 5 वलज् (वल) रजस्वला ।
- 6 इनि (इन्) धनिन् ।
- 7 ठन् (इक) धनिक् ।
- 8 विनि (विन्) यशस्विन् ।
- 9 गिमनि (गिमन्) वाग्मिन् ।
- 10 इन्च् (इन) फलिन्, बर्हिण ।
- 11 आलुच् (आलु) निद्रालु ।

तस्य अपत्यं पुमान् इत्यर्थे = അവിടെയുള്ളതു എന്നർത്ഥം

- | | |
|---------------------|-------------------|
| 1 अण् (अ) वासिष्ठ । | 2 इज् (इ) दाशरार् |
| 3 अञ् (अ) पाञ्चाल । | 4 ढक् (एय) वैजते |
| 5 ख (ईन) कुशीन । | 6 व्य (य) कौरव्य |

त्र भव इत्यर्थे ॥ അവിടെയുള്ളതു എന്നർത്ഥത്തിൽ

- | | |
|---------------------------------------|------------------|
| 1 यत् (य) मूर्धन्य, दन्त्य । | 2 अण् (अ) प्रैवा |
| 3 ढञ् (एय) प्रैवेयम् ॥ | 4 ठञ् (इक) लौणि |
| 5 त्यक् (त्य) दाक्षिणात्य, पश्चात्य ॥ | |
| 6 त्यप् (त्य) इहत्य, तस्य ॥ | 7 आहञ् (आह) औ |

धाल् (धा) सवथा

४ यम्—कथम् ।

अस्तात्—पुरस्तात् ।

10 पृथुस्—अन्येषुः ।

अतस्—दक्षिणतः ॥

भात्—उत्तरात् (उत्तरस्यां दिशि इत्यर्थ) ।

ग्राहिन्—दक्षिणादि ग्रामात् ॥ 14 रिष्टात् (रिष्टात्) ३

३ काः तद्धिताः—७७१११ (അതിന്റെ നില എന്നർത്ഥം)

1 त्व—पुरुषत्वम् । 2 तल् (ता) पुरुषता ।

3 यत् (य) स्तेयम् । 4 यक् (य) पौरोहित्य

5 अञ् (अ) कौमारम् । 6 अण् (अ) यौवनम् ॥

7 बुज् (अक) आचार्यकम् । 8 व्यञ् (य) नेत्रम् , ९

४ इमनिच् (इमन्) अणिमन्, गरिमन् ॥

അങ്ങനെയങ്ങിനെ ചെയ്ത് ഒന്നിന്നു അതിശയം
തര ഇയ്യസ് എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളും രണ്ടിലധികം വസ്തു
'ഒന്നിന്നനുശയം കാണിച്ചപ്പോൾ തമ ഇഹ എന്ന
• വിശേഷണങ്ങളോടു ചേർക്കുന്നു.

I ഇയ്യസ് ഇഹസ് എന്നിവ ഏകീഭവോടു ചേർക്കുന്നു. ഈ
അന്ത്യസ്വരവും, അന്ത്യം വ്യഞ്ജനമാണെങ്കിൽ അ
വേദിലുള്ള സ്വരത്തോടുകൂടി ഒരു വ്യഞ്ജനവും

लघु	लघीयस्	लघिष्ठ
महत्	महीयस्	महिष्ठ

I തര തമ ഇഹ പ്രത്യയാന്തങ്ങളോടു സ്ത്രീവിംശരൂപ
ഇയ്യസ് പ്രത്യയാന്തങ്ങളോടു ഇ ചേരുന്ന ഉണ്ടാക്കുന്നു
V ഇയ്യസ് ഇഹ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ ഗുണവാചികളി
നുമേ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ തര തമ എ
ങ്ങിനെ നിന്നും അന്ത്യങ്ങളിൽനിന്നും കൂടി വി

उच्चैः उच्चैस्तराम् उच्चैस्तमाम् ।
मोदते मोदतेतराम् मोदतेतमाम् ॥

▼ ईयस् इष्ट २५११ प्रत्ययस्य च यच्चयोर्योः
नामोऽयं २००० वरुणवचने २००० यच्चयोर्योः

६	नेदीयस्	नेदिष्ठ	प्रिय	प्रेयस्	
	अल्पीयस्	अल्पिष्ठ			
	कनीयस्	कनिष्ठ	बहु	भूयस्	भृ
	वरीयस्	वरिष्ठं	बहुल	बन्दीयस्	बन्
			बाढ	साधीयस्	साधि
	क्षेपीयस्	क्षेपिष्ठ	युवन	यवीयस्	यवि
			वृद्ध	कनीयस्	कनि
	क्षोदीयस्	क्षोदिष्ठ		ज्यायस्	ज्येष्ठ
				यर्वायस्	वर्षि
	गरीयस्	गरिष्ठ	स्थिर	स्थेयस्	स्थे
	द्रावीयस्	द्राविष्ठ	स्थूल	स्थवीयस्	स्थ
	दवीयस्	दविष्ठ	स्फिर	स्फियस्	स्फे
	ज्यायस्	ज्येष्ठ			
	भेयस्	भ्रेष्ठ	इस्व	इसीयस्	इदि

रहस्यभेदो याञ्छा च नैष्ठुर्यं चलच्चिन्ता ।
क्रोधो निःसत्यता द्यूत एतन्मित्रस्य दूषणम् ॥
पट्टत्वं सत्यवादित्वं कथायोगेन बुध्यते ।
अस्तब्धत्वमचापत्यं प्रत्यक्षेणावगम्यते ॥
वृत्त्यर्थं नातिचेष्टेत् न सा हि धात्रैव निर्मिता ।
गर्भादुत्पतिते जन्तौ मातुः प्रसूयतः स्तनौ ॥
सखा गरीयान् शत्रुश्च कृत्विमस्तौ हि कार्यतः ।
स्याताममित्रौ मित्रे व सहजप्राकृतावपि ॥

പ്രസാരയാന്ത കുശലാ: ചിരീം വാച പटीമിവ ॥
 മന്യസേരിവധ: ശ്യാന് പ്രീതയേ നാകിനാമിതി ।
 പുരോഭാബുജാമിഠ് ഇഠ് ക്തുനമഠ്തരാം ॥
 വചനൈസ്സതാം മഹീയസോ ന ഖലു ധ്യേതി ഗുരുത്വമുദ്ധതൈ: ।
 ക്കിമപൈതി രജോഭിരൗർവ്വേവകീർണ്യ മണേമഹാർവതാ ॥
 ഇസീയാനമവസ്തസ്യ മാഗ്നി ദീർഘോപി സ ക്ഷണാത് ।
 മക്തിർദ്രാഘീയസീ ഭൂയോ ഭൂയോ ജന്തേ ജനാർദ്ദനേ ॥
 ജീവനഗഹ്ണേ നന്ദാ ഗൃഹീത്വാ പുനരവതാ: ।
 കിം കനിഷ്ഠാ: കിസു ധ്യേഠ്യാ: ഘടീയന്ദ്രസ്യ ദുർജ്ജനാ: ॥

ഭഗവാനെന്റെ ഭയമുമാരിൽ ഏറ്റവും പ്രായംചെന്ന
 സമൃദ്ധം ഏറ്റവും പ്രായംകറഞ്ഞവൾ കൈക്കൊ
 റിക്കുന്നു. ഭഗവാനെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട രാമനെ
 ഭയച്ചത് ഏറ്റവും ക്രൂരനായതുകൊണ്ടാണെന്നു ചെ
 ഏറ്റവും ചെറുപ്രായക്കാർ വളരെ ഉച്ചത്തിൽ പറയ
 ു. സീത തന്റെ ശരീരകുസുമത്തേക്കാൾ മുദ്രവാ
 യ വകവെക്കാനെ പ്രിയന്റെ കൂടെ കാട്ടിയെക്കു മേ
 റെന്നു അവൾ പതിവ്രതമാരിൽചെയ്ത് ശ്രേഷ്ഠയാ
 ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. വളരെ ഭയങ്കരമായ വന്ന
 നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഏതൊരു രാജകുമാരിയാ
 ? സീത സ്ത്രീകളിൽചെയ്ത് ഏറ്റവും സന്ദരിയാ
 ചെ ഭക്തിയിൽ ഏറ്റവും ഭക്തിയുള്ളവളും ആയ
 മന്റെ മകനായ രാമൻ സാധു സംരക്ഷണത്തിൽ ഏ
 റണ്ടു ഏറ്റവും ദയയില്ലാത്ത രാക്ഷസന്മാരുടെ അപ്രീ
 മകയും രാവണൻ സീതയെ അവഹരിക്കുവാൻ ഇട

ളി ലക്ഷയിലെത്തി, തന്റെ ഏറാവും ചെറിയ സ
 വിഭീഷണനെ രാചനൻ ഉപേക്ഷിച്ചതും ഏറ
 ചെന്നുവരുടെ ഉപദേശം അനുസരിക്കാത്തതും കാ
 നല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ്? ക്ഷണവാ
 കൗതുകമുള്ള ലക്ഷനശിച്ചതും രാമൻ സീതയെ വ
 സത്യം ധാമ്മ്യം മാത്രമേ ജയിക്കുകയുള്ളെന്ന
 ണങ്ങളല്ലയോ? ജനങ്ങൾ രാമന്റെ പട്ടാഭിഷേ
 ണം ഭരതൻ തന്റെ മൃതസഹോദരനിലുള്ള അ
 കൃതയെ പുകഴ്ത്തിയിരുന്നു.

सप्तमः पाठः ।

द्विकर्मका धातवः ।

दुष्टाच्च पच दण्ड हविप्रच्छि
 चि म्र शास जि मथमुषाम् ।
 कर्मयुक् स्यादकथितं
 तथा स्वामीहृक्त्वहाम् ॥

മേൽപറഞ്ഞ ധാതുക്കളുടെ അപവാദാനാദികാരക
 പത്തിൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കുമ്പോൾ കർമ്മ
 അപ്പോൾ അവയെ അകഥിതകർമ്മം എന്നു പറ
 അവർണ്ണി എന്നതിലെ രോധനത്തിനു അധികരണ
 ന ബ്രജ എന്നതിനെ അധികരണമായി വിവക്ഷിക്ക
 ഞ്ചം 'ബ്രജ് ഗാ അവർണ്ണി ഗാമു' എന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നു.
 ഉത്തുപോലെ മേൽപറഞ്ഞ ധാതുക്കൾക്കു് ഇന്ദ്രഭൃഷ്ട
 ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. ശ്രമത്തിൽ ഉദാഹരണം.—

- | | | | |
|----|-----------------------|----|--|
| 5 | ബ്രജം അവരൂണദി ഗാസു | 0 | മാണവകം |
| 7 | വൃക്ഷം അവചിനോതി ഫലാനി | 8 | മാണവകം ദമം ബ്രൂതേ ശാസ്തി വ |
| 9 | ശതം ജഗതി | 10 | ഊർവാം ക്ഷീരനിധിം മത്നാതി |
| 11 | ദേവദത്ത ശതം മുഷ്ണാതി | 12 | ഗ്രാമം അജാൻ നയതി, ഹരതി, കഠം
വഹതി വാ ॥ |

ഇതിൽ ടുഹ് മുതൽ മുഖ് കൂടിയുള്ള പന്ത്രണ്ടു ധാതുക്കളുടെ ധരണങ്ങളായി കൊടുത്തതിൽ പദ്യം, വളവാ, ഫലാനി, മുതലായ പ്രധാനകർമ്മങ്ങളും മറ്റുള്ളവ അപ്രധാനകർമ്മങ്ങളും ആകുപിന്നുള്ളതും നാലു ധാതുക്കളുടെ ഉദാഹരണത്തിൽ അജാൻ നയതി, ഹരതി, കഠം വഹതി എന്നിവയും അപ്രധാനകർമ്മവും ആകുന്നു.

II പ്രാണാർത്ഥത്തിൽ ധാതുക്കളോടു നിന്നു എന്ന പ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടിയവയെ നീളന്തങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു.

	കേവലപ്രയോഗം:	നിജന്തപ്രയോഗം:
അശ്	അസ്മാതി	അശയതി
ഗമ	ഗച്ഛതി	ഗമയതി

കേവലപ്രയോഗത്തിലെ കത്താവ്യ പ്രായണ നീളന്തയോഗത്തിൽ തൃതീയാന്തമായിരിക്കും.

രാം: അദൻ പഠതി—കൃഷ്ണ: രാമേണ അദൻ പഠയതി ।

ഗത്യർത്ഥങ്ങളും അനന്തർത്ഥങ്ങളും ഭക്ഷണാർത്ഥക, ശബ്ദകർമ്മങ്ങളും അകർമ്മങ്ങളും ആയ ധാതുക്കളുടെ പ്രയോഗത്തിലെ കത്താവ്യ നീളന്തങ്ങളായ ആ ധാതുക്കർമ്മമായിത്തീരുന്നു.

ശബ്ദഗമയത്സ്വഗ്ം വേദായ് സ്വാമവേദയത് ।
 അശയത്സ്വാമൃതം വേദാന് വേദമദ്ധ്യപയദ്വിവിമ് ।

गौणे कर्मणि दुष्टादः प्रधान गाल

द्विभक्षार्थयोः शब्दकर्मणां च निजेच्छया ।

प्रयोज्यकर्मण्यन्येषां व्यन्तानां लाजयो मताः ॥

५० നിയമം കേവലം ലക്ഷണങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ലാ ബാധക
പു. കർമ്മവാചകങ്ങളായ ക്രമപ്രത്യയം മുതലായ പദ്
നിയമം ബാധകമാണ്.

गौः पयो दुग्धा । अजा प्रामं नीता इत्यादि ।

पुत्रं कुलस्य भुवनस्य च रक्षितारं
अभ्यर्थितोपि भगवानरविन्दनामः ।

त्वां मे ददौ विधिवशात् भुवनैकचोरं
इत्याह कोपममिनीय स्रुत यशोदा ॥

क्षीरचोर मधिरात् पलायितं
पाशपाणिरथ केशवं बलात् ।

बन्धमोक्षणविचक्षणं नृणां
बन्धमानयदसादुल्लसले ॥

वसुदेवघृते जाते तत्प्राणपरिपन्थिनी ।

विनिमायामुना गेहं निन्ये नन्दकुमारिका ॥

इत्यादि बहुधा स्तोत्रं तन्वानेस्मिन् मुहुर्मुदा ।

अन्तर्धि प्रापयामास स्वरूपं तज्जनार्दनः ॥

रजकस्तप्त कंसस्य याचितो हरिणांशुकम् ।

अतर्जयत् गन्तुकामैः प्रेर्यमाण इघासुभिः ॥

यदा तनीयान्मदनोध चापलं विधातु मुत्थानमगान्मृगीह

तदा समुत्थाय ह्येव सत्वरं तपा च भीतिश्च शमं निनाय

പ്രാണിജന്മസംസാധിപതഃ പ്രജാനാ

കോശകേന സ ക്കില ഭിതീമ്വരാ രാമമധ്വരാവവാതസ്യാന്തയ ।
 കാകപക്ഷമരമേത്യ യാചിതസ്തേജസാ ഹി ന വയഃ സമീദൃതേ ॥
 സംരംഭം മേയിലിഹാസഃ ക്ഷണസൗമ്യം നിനായ താമ് ।
 നിവാതസ്തിമിതാം വേലാം ചന്ദ്രോദയ ഭ്വോദയേ ॥
 സ സേതു ബന്ധയാമാസ പ്ലവഗൗല്വണാമ്ബസി ।
 രസാതലാദിവോന്മഗ്നം ശേഷ സ്വപ്നായ ഷാർദ്ദീണഃ ॥

അന്നും ഇന്നുമായി കായത്തിന്നു വന്ന മാറ്റം കോലത്തു
 ഞാനുണ്ടു്. ആ മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരുവൻ നിങ്ങളോടു
 നടന്നതായാൽ നിങ്ങൾ അയാളോടു് എന്തുപറയും? ഒരു
 മരൊരുവനെ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതു അത്ര എളുപ്പു
 ിക്ക ഒരു തുള്ളിപോലും കൊടുക്കാതെ പശുക്കളെ
 കടന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നാണു് കണ്ടുവരുന്നതു്. ക
 ളക്കൊണ്ടു് വചിയ ഭാരം വഹിപ്പിക്കുക എന്നതു ഇ
 മമപ്രകാരം തെറ്റതന്നെയാകുന്നു. അതുകൊ
 രിനെ ചെയ്യുന്നവക്കു അഞ്ചുറുപ്പിക പിഴ കല്പിക്കു
 യുന്നു. പായയരിക്കിലുള്ള മരങ്ങളിൽനിന്നു യാത്രക്കാർ
 ങ്ങൾ പറിച്ചു് അർദ്ധം വിശപ്പു തീർത്തിരുന്നതു് ഇ
 പാടില്ലെന്നായിരിക്കുന്നു. പശുക്കളെ കാട്ടിലേക്കു കെ
 യി പല്ലു തീറ്റുകയും ശുദ്ധജലം കുടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യ
 ിയിലെ ഇല്ലാതായി. നാടുപേരും വഴിചാടിച്ചാൽ
 കും വഴി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ഒരു പന്നം മരിച്ചില്ലാതായിരി
 കട്ടികളെ ധർമ്മം പഠിപ്പിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം നി
 കുകയോ നിർത്തുകയോ ചെയ്തതായി കാണുന്നു. ധനിക
 പേലും അന്നും യാചിച്ചുകിട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തി മി
 ര് ഒഴിവാക്കേണ്ടതായാലും ധനം തന്നെ യാചി
 യിരിക്കുന്നു. ഭൃത്യന്മാരെക്കൊണ്ടു് ജോലിചെയ്തി

തിന്നം നാട്ടിൽ ലാഭം വരയാലും. ഇതിനാൽ
 കീഴ്മേൽ മറിച്ചു. എന്നാൽ ഇതു മാറ്റം ജനങ്ങൾ
 ലെല്ലന്നു ബോധം വന്നതോടുകൂടി പഴയ ന്യായം
 ൽ അവർ വിട്ടു തുടങ്ങിയതു എത്രയും ആശ്ചര്യം
 ന. അടുത്ത ഭാഗയിൽ ഭാരതം പൂർണ്ണമായിരിക്കും
 തിന്നം സമൃദ്ധമായിരിക്കുന്നതിൽ ചേരും.

अष्टमः पाठः ।

कृत्प्रतिः ।

ധാതുക്കളിൽനിന്നു വിധിക്കപ്പെട്ട പ്രത്യയങ്ങളെ
 പറയുന്നു.

- | | |
|-------------------------------|---------------------------------|
| 1 अच् (अ) चयः, क्रयः | 2 अप् (अ) निकरः, प्रभवः |
| 3 ल्युट् (अन)मानम्, शासनम् | 4 क्तिन् (ति) कृतिः, प्राप्तिः, |
| 5 घञ् (अ) पादः, भेदः | 6 युच् (अन) वेदना, योजना |
| 7 नङ् (न) यत्नः, स्वप्नः | 8 खल् (अ) छकरः, छलमः |
| 9 इष्णुच् (इष्णु) अलंकारिष्णु | 10 कृ—कर्त् |
| 1 गिनि (इन्) ग्राहिन् | 12 अण् (अ) कुम्भकार |
| 3 शतृ (अत्) पक्षत्, रक्षत् | 14 शानच् (आन) वन्दमान, प |
| 5 कृत्वा (त्वा) भूत्वा | 16 ल्यप् (य) अनुभूय |
| 7 तुमुन् (तुम्) गन्तुम् | 18 णमुल् (अम्) स्मारं, स्मारं |
| 9 ण्वुल् (अक) पाचकः | 20 इत्र—लवित्रम् |
| 21 क्त (त्) । | |

കർമ്മക ധാതുവിൽനിന്നു കർമ്മങ്ങൾ തിന്നം. അകർമ്മക

മതിൽ ചേർക്കാറുണ്ട്. അപ്പോൾ ...
 ചെന്നുവന്നതായിരിക്കും. മया तत्र गतम् । मया नद्यां स्नात
 ൦ സകർമ്മകൃതിയും കാണാറുണ്ട്. जितमपत्यस्नेहेन ।
 ഞങ്ങൾ ചിലേടത്ത് നാമപദങ്ങളെപ്പോലെയു
 ച്യ വന്നു. कस्येदमालिखितम् ।

൧൧. തൃതമകധാതുക്കളോടു കർത്രകർമ്മഭാവങ്ങളിൽ .
 ചേർക്കാറുണ്ട്.

कर्त्री	कर्मणि	भावे
ഗ്രാമം മത:	गतो रामेण ग्रामः	रामेण गतम्

2. क्ववतु (त्वत्) സകമ്മകൃതോടായാലും അകമ്മക
 ൦ കർത്രകർമ്മത്തെ കാണിക്കുന്നു. पूजितवत् = ൨
 ചേരും.

3. तव्य । 24. अनीय । 25. य—कर्तव्यः, करणीयः,
 ൧ ഷഷ്ഠിയ്ക്കും തൃതീയയിലും വരാവുന്നതാകയാൽ
 धर्मः कर्तव्य, करणीयः कार्यः वा । ഭാവേപ്രയോഗമാക
 പംകം ഏകവചനമായിരിക്കും. युष्माभिः तत्र गन्तव

1. ട്രിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള शतृ शानच्
 ഞങ്ങൾ ധാതുക്കളോടു ചേർക്കുമ്പോൾ ഗണമിച്
 1. നും ശതൃശാനച് പ്രത്യയങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ ചേർക്കു
 പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. വേഷ്യർത്ഥത്തെ കാണിട്ടു
 തൃയങ്ങൾ തന്നെയാണു് ചേർക്കേണ്ടതു്. ഏ
 1. റ്റത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു ധാതു സേട്ടാണെങ്കിൽ
 1. റ്റത്തിൽ ചേർന്നു് ആണു് ചേർക്കേണ്ടതു്

കുറ്റകാര്യപ്രകരണम् ।

പുകാരാകാശങ്ങൾ സാമാന്യേന അതതു ഘട്ടത്തിൽ
 പാരിച്ചു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിശേഷങ്ങളെ മ
 ട വിവരിക്കുന്നുള്ളു.

1. यावत् पुरा ഇവയുടെ യോഗത്തിൽ ഭവിഷ്യമേ
 മരം.

ते=यतिष्ये=ഞാൻ ശ്രമിക്കാം. पुरा निपतति=നിപതി

2. पुरा എന്നതിന്റെ യോഗത്തിൽ ഭൂതാനുഭവ
 മരം.

वसन्तीह पुरा चात्राः=ഇവിടെ ശിഷ്യർ താമസിച്ചിരുന്ന

3. വത്തമാനസാമീപ്യത്തിൽ ഭൂതത്തിലും മോ
 മ ലട് വരും.

कदा आगतोसि? अयमागच्छामि=ഞാൻ ഇതാ വരുന്ന

कदा गमिष्यसि? एष गच्छामि=ഇതാ ഞാൻ പോക

4. स्म എന്നതിന്റെ യോഗത്തിൽ പിറ്റിന്റെ
 മ ലട് വരും.

रामो वने वसति स्म ।

5. माङ्(मा) എന്നതിന്റെ യോഗത്തിൽ നിവാരണം

മാ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. मा भौषिः=യെല്ലെടങ്ങ. മാ

കൾ മുങ്ങൽ ധാതുവിന്നു വരുന്ന ഒ ആഗമം വര

ന്നു എന്നു ചേന്നു വരികയാണെങ്കിൽ ലഭ്യം ലുഭ്യ

मा स करोः, मा स कार्षीः=ചെയ്യരുത്.

താവദ്ഭയസ്യ भेतव्यं यावद्भयमनागतम् ।
 आगतं तु भयं वीक्ष्य नरः कुर्माद्योचितम् ॥
 अरावप्युचितं कार्यं आतिथ्यं गृहमागते ।
 छेत्तुः पार्श्वगतां छायां नोपसंहरते द्रुमः ॥
 स्वेदितो मर्दितश्चैव रज्जुभिः परिवेष्टितः ।
 मुक्तो द्वादशभिर्वर्षैः श्वपुच्छः प्रकृतिं गतः ॥
 क्षुर्योपायसाध्ये तु रिपौ सान्त्वमपक्रिया ।
 स्वेद्यभामज्वरं प्राज्ञः कोम्भसा परिषिञ्चति ॥
 मन्दः कवियशःप्रार्थी गमिष्याम्युपहास्यताम् ।
 प्रांशुलभ्ये फले लोभा—दुद्धादुरिव वामनः ॥
 स्थित्यै दण्डयतो दण्ड्यान् परिणेतुः प्रसूतये ।
 अप्यर्थकामौ तस्यास्तां धर्म एव मनीषिणः ॥
 द्वेष्योपि सम्मतः शिष्ट—स्त्यातस्य यथौषधम् ।
 त्याज्यो दुष्टः प्रियोप्यासीदङ्गुलीवोरगक्षता ॥
 इत्यादि बहुधा स्तुत्वा भक्त्या नत्वा सुदर्शनः ।
 स्मरं स्मरं ययौ शौरिं स्वैरं पौरन्दरीं पुरीम् ॥

നഗരങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നതിനകാരം ഉൾനാട്
 ിക്കുന്നതാണു് ദേഹത്തിന്നു് ആരോഗ്യത്തെ നൽകു
 രത്തിൽ നാശം അനുഭവിക്കുന്ന സകല പദാർത്ഥങ്ങളും
 ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എന്തിനധികം? ശ്വസിക്കുന്ന വായുപോലു
 മെന്നതു് പറയുവാൻ ഞാൻ ചേരവു. മടിക്കുന്നില്ല. (
 നൃഷ്ടിച്ച പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ആരോഗ്യത്തോന്നു ഹാനി
 ഉണ്ടായല്ലോ. ഒരിക്കൽ തെറ്റായൊരു കാര്യം വന്നു ന

നാം സമ്മതംകൊണ്ടു ഉൾനാട്ടിലും ഒരു കണ്ണോടിച്ചു
 ധനികനും ദരിദ്രനും ഒരുപോലെ അവനവന്റെ ഉ
 നിർവ്വഹിക്കുന്നു. അവർക്കു യാതൊരാധംബരവുമായ
 ലം കിടിക്കുകയും ശുദ്ധവായു ശ്വാസിക്കുകയും ശക്തി
 പ്രവൃത്തി എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉൾനാട്ടിലെ ജന
 ത്തിലും രോഗികളായ്ക്കിരുന്നില്ല. പകർച്ചവ്യാധി
 പാലും അവിടെ കേൾക്കുന്നതേയല്ല. അവരുടെ
 നുകരിക്കപ്പെടാതെത്തന്നെയാണ്. ഏതു ധനി
 നും വിശ്രമിക്കുവാൻ നാട്ടിൽപ്പുറമാണ് ശരണ
 വി മറക്കത്തക്കതല്ല.

नवमः पाठः ।

आशीर्लिङ् ।

प्रत्ययाः

पर.

आत्म.

त्	यास्ताम्	पाठः	सीष्ट	सीयास्ताम्	सी
ः	यास्तम्	यास्त	सीष्टाः	सीयास्थाम्	सी
सम्	यास्व	यास	सीय	सीवहि	सी

അശീർലിങ്ങിൽ പരസ്പരപ്രത്യയങ്ങൾ അഞ്ചു
 നമനേ പദപ്രത്യയങ്ങൾ സമ്പലങ്ങളും ആകുന്നു. 6
 പ്രകാരം 'ധേ' ഡേ ആയി മാറുന്ന സന്ദർഭങ്ങളെ
 1. **सीवम्** എന്നതു **सीवम्** എന്നായി മാറുന്നു.

പരസ്പരപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കുമ്പോൾ

a) ധാതുവിന്റെ അന്ത്യമായ **ऋ** കാരം **रि** എന്ന
 ക്രियात् ।

b) സംയുക്തപുച്ഛമായ ഭൂകാരത്തിനും **जागृ ऋ** യ്ക്കു
 ഭൂകാരത്തിനും ഗുണം വരുന്നു. **स्मर्वात्** ।

c) ഖിട്ടിൽ സംപ്രസാരണം വരുന്ന ധ്വജം
ഽയും സംപ്രാരണ വരും. ഉജ്യാത്, ഉച്യാത് ।

d) दा, धा, मा, स्या, गै, सो, पा पाने, हा त्यागे
അന്ത്യസ്വരം ദൃകാരമാവും. देयात्, स्थेयात्, पेयात्

e) * സംയോഗാദിയാതീ ആകാരാന്തമായ ധ്വ
കാരം സംയോഗപൂർവ്വമാണെങ്കിൽ വികല്പിച്ചു ഴ്യാ
ര്യേയാത്, ഗ്ലയാത് ।

दा लवने, दै शोधने, पा रक्षणे ഇവയുടെ സ്വരം
വരുന്ന ഇരിക്കും. दायात्, पायात् ।

f) അന്ത്യമായ ഴ് ടീർത്തികും. जीयात् ।

g) मन्थ्, शंश्, दंश्, भञ्ज्, बन्ध्; सञ्ज्, रञ्ज्, अञ्ज
വയുടെ അനുനാസികം ചോപിക്കും. मथ्यात् etc.

3. ആത്മനോപദപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാകമ്പോൾ

a) സേട്ട് അനിട്ട് വിഭാഗമനുസരിച്ച് ഇ

b) അനിട്ടാണെങ്കിൽ അന്ത്യമായ ജകാരം
പദീപങ്ങൾ) ഉപാന്ത്യത്തിന്നു ഗുണം വരുന്നതല്ല.

कृषीष्ट ३. मुक्षीष्ट 12a, 3. मोदिषीष्ट ।

4. സംയുക്തപൂർവ്വമായ ജകാരത്തിൽ (ഘ്രസ്വതീർ
നാനിക്കുന്ന ധ്വവിന്നും വൃച്ഛന ധ്വവിന്നും വി
വരും.

वरिषीष्ट, वृषीष्ट । स्तृ—स्तरिषीष्ट, स्तृषीष्ट ।

5. ധ്വവിന്റെ ജകാരത്തിന്നു ഗുണമോ വൃദ്ധി
പക്ഷം അത് ഭൃച്ഛിനാമും, ആ ജകാരം പവർഗ്ഗമേ
കഴിഞ്ഞു വരുന്നതാണെങ്കിൽ ഉർ ഴ്ചിനായും മാറുന്നു.

6 98-ാംനിയമം foot note-ൽ വെട്ടുതന്നെ ഇ

स्त—स्तरिषीष्ट, स्तीषीष्ट ।

पर-

आत्म-

भूयास्ताम्	भूयास्तः	मोदिषीष्ट	मोदिषीयास्ताम्	मोदि
भूयास्ताम्	भूयास्त	मोदिषीष्टाः	मोदिषीयास्ताम्	मोदि
भूयास्व	भूयास्म	मोदिषीय	मोदिषीवहि	मोदि

शारदा शारदाम्भोजवदना वदनाम्बुजे ।

सर्वदा सर्वदास्माकं सन्निधिः सन्निधिं क्रियात् ॥

इत्याप्रसादादस्यास्त्वं परिचर्यापरो भव ।

अविघ्नमस्तु ते स्थेयाः पितेव धुरि पुत्रिणाम् ।

उपाधिगम्योप्यनुपाधिगम्यः समावलोक्योप्यसमावलोक्य

भवोऽपि योभूद्भवः शिवोयं जगत्यपायादपि नः स पाया

स पूतनामारणलब्धकीर्तिः काकोदरो येन विनीतदर्पः ।

यशोदयालंकृतमूर्तिरख्यात् पतिर्यदूनामथवा रघूणाम् ॥

रम्यान्तरः कमलिनीहरितैः सरोभिः

झायाद्भूमैर्नियमिताकंमयूखतापः ।

भूयात् कुशेशयरजोमृदुरणुरस्याः

शान्तानुकूलपवनश्च शिवश्च पन्थाः ॥

1) ശ്രീ അഭൃസിച്ച് 'ഇരുവിനോടു അത്രപറഞ്ഞു' എ
2) ഒന്നിപോകുന്ന വിദ്യാത്ഥികൾക്കു ഇരു കൊടുത്തു
3) ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. "നിങ്ങൾ ഏതു ആപര
4) ന്റെ നന്മത്തെയും ധർമ്മത്തെയും കൈവിടരുത്". സന്ദ

ഉപദേശനാനാശങ്ങളും, ഈ ലോകത്തിൽ ജീവാനം
 ഏവനും ചില അവസരങ്ങളിൽ പല സംശയ
 വരുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ വല്ല സംശയവും നേരിട
 ന്നാട്ടിലെ മഹാമാർ ആചരിക്കുന്നതു നോക്കി പ്ര
 ജ്ഞകു." ഈവക ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമേ ആ അ
 പല ആശീർവാദങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. "നിങ്ങള
 ങ്ങളിൽ തല്ലരന്മാരും ദീർഘായുസ്സുള്ളവരും ആയ്ക്കിര
 ത്തേ? ഈശ്വരൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമാറാകേണമേ?
 നിങ്ങൾക്കു ഉപകാരം ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങൾക്കു തോ
 തമേ? നിങ്ങൾ യശസ്വികളായി ഭവിക്കുമാറാകു
 ന്നുവേണ്ടി നിങ്ങളും കൗശലികളാകുമാറാകേണമേ. ഇ
 വ്യാജ്യം ഉപദേശങ്ങളും പ്രിയവരന്മാ
 രുമാണുമാർ നീ നിന്നു ചോദിക്കുന്നതിൽ പ്രാർത്ഥന
 ചെയ്തുകൊടുത്താൽ ചോദിക്കാൻ കഴിയും ആയ്ക്കിനി
 ന്നൊരതിശയമാണുള്ളതു? ഭാരതത്തിന്നു ഇത്രയും
 മറ്റും വളത്തില്ലാന്നിരുന്ന ആ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും
 വ്യവസ്ഥയും ഭാരതത്തിൽ വീണ്ടും വിളങ്ങുമാറാകട്ടെ?



വണ്ണ പിഭാഗം.

അച്ചുകൾ = (സ്വരങ്ങൾ) = vowels

ഈ	ഉ	ഋ	ഌ	—	ഋ
ഐ	ഊ	കൃ	കൃ	ഌ	ഌ

ഘടകങ്ങൾ = (വ്യഞ്ജനങ്ങൾ) = conson.

പ്ര	ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ
ച	ഛ	ജ	ഝ	ഞ	ട
ന	ത	ത്	ദ	ധ	ന
പ	ഫ	ബ	ഭ	മ	മ
യ	ര	ല	വ		
ശ	ഷ	സ	ഹ		

ഘടകങ്ങളിലെ പ്രഥമദ്വൈതങ്ങളും ശ്വസ്യപിന്ന
 ങ്ങനങ്ങളും മറ്റുള്ളവ ദ്വൈതവ്യഞ്ജനങ്ങളാകുന്നു. ഹ
 ങ്ങങ്ങൾ അനുനാസികങ്ങളും കൂടിയായിരിക്കുന്നു.

സന്ധിനിയമങ്ങൾ.

പ്രസ്ഥമെന്നോ ദ്വൈതമെന്നോ വിശേഷിച്ചു പഠന
 പ്രസ്ഥമെന്നോ ദ്വൈതമെന്നോ വിശേഷിച്ചു പഠന
 പ്രസ്ഥമെന്നോ ദ്വൈതമെന്നോ വിശേഷിച്ചു പഠന

इ ई	എന്നിവയ്ക്ക്	ए	ऐ
उ ऊ	,,	ओ	औ
ऋ ॠ	,,	अर्	आर्
ॡ	,,	अल्	आल्
ए ऐ			ऐ
ओ औ			औ

അച്ഛസന്ധി.

1. അവണ്ണത്തെ തുടങ്ങുന്ന ഇ ഉ ഋ ॠ പരമാകമ്പോൾ
 ന്റെ ഗുണം രണ്ടിന്റേയും സ്ഥാനത്തിൽ വരും.

ऋ + ईश्वरः = नरेश्वरः । रमा + ईशः = रमेशः ।

2. അവണ്ണത്തെ തുടങ്ങുന്ന എ ഓ ഐ പരമാകമ്പോൾ
 ന്റെ വൃദ്ധി രണ്ടിന്റേയും സ്ഥാനത്തു വരും.

द्विष + एष = द्विषैव । जल + ओषः = जलौषः ।

3. അ ഇ ഉ ഋ എന്നിവയ്ക്കുശേഷം സവണ്ണമായ
 ന്റെ രണ്ടാകട്ടെ ഒരു ദീർഘമാകും.

सीता + अस्ति = सीतास्ति ।

4. അച്ഛപരമാകമ്പോൾ എ ഓ ഐ എന്നിവ യപ
 യ് ബായ് ബായ് എന്നായി മാറും. तस्मै + इदम् = तस्माय् इदम्
 ദിക്കെ യ് വ് എന്നിവ വികല്പമായ് ലോപിപ്പടും. അക്കാര
 ലോപിച്ചതിൽ പിന്നെ സന്ധി ചെയ്യാവുന്നതല്ല.

तस्मा इदम् ।

5. ' ഇ ഉ ഋ ॠ എന്നിവയ്ക്ക് തൊട്ടു പിന്നാലെ അ
 യെ സ്വരങ്ങൾ വന്നാൽ അവ യഥാക്രമേയ് വ് റ് റ് റ് എന്നി

പ്രമാണ അലോചിച്ചു പോകും.

शास्त्रे + अभिरुचिः = शास्त्रेभिरुचिः ।

7. ദിവ്യമാനമായ പദത്തിന്റെ അവസാനത്തു എന്തിനുള്ള ശേഷം എത്ര സ്വരം വന്നാലും സന്ധ്യം.

हरी एतौ । विष्णु इमौ । गङ्गे अमू । वन्देते इमौ ।

8. ഏതായാലും ജകാരം പരമാകുമ്പോൾ അതു സ്വരമാകയും സന്ധിചരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

ब्रह्मा + ऋषिः = ब्रह्म ऋषिः, ब्रह्मर्षिः ।

हल्सन्धिः ।

9. പദാന്തങ്ങളായ വ്യംഗങ്ങളാകുമ്പോൾ അവസാനിക്കുമ്പോൾ പദങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ സ്വരവ്യംഗത്തിലെ അവസാനം സന്ധിചരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

एतद् + मात्रं = एतन्मात्रं ।

10. അവസാനം ചൊഴിച്ചു പദാന്തങ്ങളായ വ്യംഗങ്ങളാകുമ്പോൾ പദങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ സ്വരവ്യംഗത്തിലെ അവസാനം മൂലം സന്ധിചരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

नगरात् + आगच्छति = नगरादागच्छति ।

1. സകാരവും തവർഗ്ഗവും ശകാരത്തോടോ ചവർഗ്ഗത്തോടോ സകാരം ശകാരമായും തവർഗ്ഗം തവർഗ്ഗമായും മാറും.

നാടോ മേരുമ്പോൾ സകാരം ഷകാരമായും തവർഗം
൧൦ മാറും.

तत् + टीका = तटीका ।

13. തവർഗം ള് പരമാകമ്പോൾ ള് എന്നായി മാ
തദ് = लयः = तलयः ।

14. പ്രസ്വത്തിൽനിന്നു പരവ്യം പദാന്തവുമായ
നിയ അച്ഛ് പരമാകമ്പോൾ ഇരട്ടിക്കും.

सन् + अच्युतः = सन्नच्युतः ।

15. പദാന്തമായ ന് എന്നതു പദത്തിൽ ച്ഛ് ത
നിയ പരമാകമ്പോൾ അനുസ്വാരവും വിസർഗവും

चक्रिन् + त्रायस्व = चक्रिः + त्रायस्व = चक्रिस्तायस्व 28.

16. ഒരേ പദത്തിൽ ऋ ് ഷ് എന്നിവയ്ക്കു
ന ന് എന്നതു ണ് എന്നായി മാറും. ऋ ് എന്നിവ
ത്തിനും നടുവിൽ കവർഗമോ പചർഗമോ സ്വരങ്ങളേ
എന്നിവയോ ഉണ്ടെങ്കിലും ന കാരം ണ കാരമായി
മ്. ന് എന്നതു പദാന്തത്തിലായാൽ ണത്വം വരുന്ന
रामान् ।

17. സ്വരത്തിന്നു പിന്നാലെ വരുന്ന ള് എന്നതു ള്
മാറുന്നു. പദാന്തമായ ഭീർഘത്തിൽനിന്നു പരമായ
നു മുൻപറഞ്ഞ മാറ്റം വികല്പേന സംഭവിക്കുന്നതാ
| लक्ष्मीछाया, लक्ष्मीच्छाय । എന്നാൽ നിഷേധദ്വയാ
ന്നാ ഉപസർഗമായ അച്ഛിനോ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ള്
യ്ക്കും ള് എന്നാക്കുന്നു.

आच्छादयति । माच्छिदत् ।

18. പദാന്തമായ രോമം വരവ്യജനങ്ങൾ പരമാവുക

9. r പരതാമ്യങ്ങളെകാലം r ...
സ്വരം ഋകാരമല്ലെങ്കിൽ ദീർഘിക്കുകയും ചെയ്യും.

पुनर् + रमते = पुनारमते ।

10. അനുനാസിളമൊഴിച്ചു പദാന്തങ്ങളായ വ്യംഗ്നിൻ പരമായ r എന്നതു അതനുരേഷം സ്വരങ്ങളോ അനുനാസികങ്ങളോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ r എഴുതുക:

1. r എന്നതു് അതിന്നു മുന്പിൽ അനുനാസി വ്യംഗ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അതതു വ്യംഗ്ത്തിലെ ചതുരം. **വാഗ്ധരി:** ।

2. പദാന്തമായ r എന്നതു ഹസ്തു പരമാകമ്പോഴും r r r r എന്നിവ പരമാകമ്പോൾ നിത്യപരമായി മാറും. അനുനാസമായ മാറ്റാത്തപക്ഷം വ്യംഗ്നിന്റെ അനുനാസകമായി മാറും. r r r r പരമാകുന്നപക്ഷം യഥാക്രമം അനുനാസയ r r r എന്നായി മാറും.

संयन्ता—सय्यन्ता ।

3. r എന്ന ഉപസർഗ്ഗം കഴിഞ്ഞു വരുന്ന r r എന്നതു് ലോപിക്കും.

r + स्थानम् । r + थानम् । उत्थानम् । (10)
പദാന്തമായ r എന്നതു വിസർഗ്ഗമായി തീരും.
 r = रामः ।

विसर्गसन्धिः ।

* ഘ്രസ്യമായ അകാരം കഴിഞ്ഞു വരുന്ന വി

